

DATED
NEWS
DELIVER BY
SATURDAY
MAY 2

LAIKS

WEEKLY NEWS
PERIODICAL
POSTAGE PAID
ST PETERSBURG, FL
AND ADDITIONAL
MAILING OFFICE
(USPS 301-500)
ISSN 1089-8832

«LAIKS» IS PUBLISHED SINCE 1949 // «LAIKS» IZNĀK NO 1949. GADA
Published 48 times per year except the first week in January, the first week of May, the last week in June, the last week in December
Published weekly by: Latvian Newspaper «Laiks», Inc., 6145 SUN BLVD Apt. 203, ST PETERSBURG, FL 33715
POSTMASTER: Send address change to: «Laiks», 50 Sternberger Ave Unit 5, Long Branch, NJ 07740
E-mail: LaiksDSR@aol.com

Lasiet tīmeklī!
www.laiks.us

Volume LXXI Nr. 17 (5954)

2020. gada 2. maijs – 15. maijs

4. maijs sniedz roku 18. novembrim

Pirms 30 gadiem pieņemtā deklarācija „Par Latvijas Republikas neatkarības atjaunošanu” bija izšķirīgs pagrieziena punkts ceļā uz pilnīgu demokrātiskas un neatkarīgas Latvijas valsts atjaunošanu.

Mēs šodien dzīvojam brīvā valstī, paši esam sava likteņa lēmēji un noteicēji. Mums ir pamats lepoties ar savu valsti, ar mūsu cilvēku sasniegumiem un panākumiem. Pateicoties mūsu tautas sīkstumam, spējam tikt

galā ar vērienīgiem izaicinājumiem un apdraudējumiem, mēs kļūstam tikai stiprāki. Būsim savas valsts patrioti arī turpmāk!

Paldies ikvienam tuvumā un tālumā, kuŗam Latvija sirdī! Veidosim mūsu mīļo valsti arvien skaistāku un varenāku! Saules mūžu Latvijai!

Ministru prezidents
Krišjānis Kariņš

Latvijas Valsts prezidents Egils Levits: „1990. gada 4. maijs bija saulaina diena. Gan tiešā, gan simboliskā nozīmē. Datums, kas kļuva par vēsturisku robežšķirtni un cauri laikiem atgādinās mums un nākamajām paaudzēm par Latvijas tautas valstsgribu. Mēs uzturējam to okupācijas gados, tā deva mums spēku atgūt brīvību un valstisko neatkarību. Mūsu valsts, kas *de iure* bija pastāvējusi visu okupācijas laiku, 4. maijā atguva iespēju iet modernas un eiropeiskas valsts ceļu, saglabājot nemainīgus Latvijas valstiskuma konstitucionālos pamatus.”

Lai topam stiprāki savā vienotībā!

Daudzi no mums atceras laiku astoņdesmito gadu beigās, kad par Latvijas neatkarību kā realitāti sāka runāt abās okeana pusēs. Amerikas latvieši, kas visus okupācijas gadus trimdā bija cīnījušies par neatkarīgās Latvijas ideāliem, bija gatavi palīdzēt un atbalstīt Latvijas Tautas fronti un trešās Atmodas cīnītājus. Lai gan daudziem trimdā aizdzītajiem bija grūti noticēt, ka dzimtenes neatkarības atgūšana iespējama tuvākā nākotnē, tieši cilvēki no Latvijas, kas astoņdesmito gadu

beigās viesojās Amerikā, radīja par to vislielāko pārliecību. “Ārzemju tautieši bija tie, kas organizēja mūsu vizītes pie lielvalstu politiķiem, palīdzēja atvērt tādas durvis, kuŗas mums neatvērtos nekad. Nemaz nerunājot par to, ka viņu mājās tikām sirsnīgi uzņemti un pabaroti,” atzina viens no Latvijas Tautas frontes dibinātājiem Dainis Īvāns.

1990. gada 4. maijā tika pieņemta Latvijas Neatkarības deklarācija, kurā pasludināja 1918. gada 18. novembri proklamētās

Latvijas Republikas neatkarības atjaunošanu. Ilgi lolotais sapnis par brīvību sāka piepildīties, un Amerikas latvieši varēja būt lepnī, ka viņu pūles uzturēt neatkarības ideju svešumā, nebija veltas.

Amerikas latviešu apvienība sveic jūs visus, atceroties dienu, kad mēs kopā uzsākām ceļu uz Latvijas neatkarības atjaunošanu! Mēs ticam, ka grūtības, ar ko sastopamies šobrīd, tikai stiprinās mūsu kopības un piederības izjūtu Latvijai.

1918. gada 18. novembris un 1990. gada 4. maijs ir divi nozīmīgākie datumi Latvijas valsts vēsturē. Šogad apņir 30 gadi, kopš 1990. gada 4. maijā Augstākā Padome ar 138 deputātu balsīm pieņēma deklarāciju „Par Latvijas Republikas neatkarības atjaunošanu”. Latvija visas pasaules priekšā pasludināja savas brīvības atdzimšanu. Melnā nakts bija galā, un sirdis apziņa, ka mūsu tauta ir dzīva un esam viens vesels. (Vairāk lasiet 3. un 9.lpp.)

Godātie tautieši pasaulē un Tēvzemē!

Šogad apņir 30 gadi kopš 1990. gada 4. maijā Augstākās padomes deputāti pieņēma deklarāciju „Par Latvijas Republikas neatkarības atjaunošanu”. Tas bija drosmīgs solis, kas vainagojās ar de facto valsts neatkarības atgūšanu un Latvijas Republikas 5. Saeimas sasaukšanu.

Šogad Latvijas Republikas Neatkarības deklarācijas pasludināšanas apaļo jubileju esam spiesti sagaidīt neierastos apstākļos, kad pasaulē plosās Covid-19 pandēmija, un esam ierobežoti svinību izpausmēs. Nu jau par ierastiem

kā Latvijā, tā arī diasporā kļuvušie Baltā galdauta svētki, kas iezīmē 4. maija svinības, būs jāsvin attālināti, – nevarēs notikt kopējie svētku koncerti, sadošanās un sporta pasākumi.

Tomēr mēs varam svinēt svētkus katrs sevi un visi kopā, priecājoties par to, ko Latvija ir sasniegusi 30 atgūtās neatkarības gados. Mēs varam lepoties ar valsti, kas, daļēji pateicoties ārkārtas situācijai, ir kļuvusi daudz vienkārša un tiek pamanīta pasaules mērogā ar mūsu sabiedrības pašdisciplīnu un valdības noteik-

to rīcību cīņā pret vīrusa izplatīšanos. Latvija tiek ievērota ar mūsu zinātnieku pētījumiem un uzņēmēju spēju piemēroties jaunajiem apstākļiem.

Šī neierastā situācija ir devusi mums iespēju apstāties, izvērtēt un saprast, cik mīla, tuva un svarīga mums katram ir mūsu Latvija!

Pasaules brīvo latviešu apvienības valde sveic tautiešus 4. maija svētkos! Klāsim baltus galdus savās mājās, svinēsim savās ģimenēs un sirdīs!

KRISTĪNE SAULĪTE,
PBLA priekšsēde

Nākamais numurs iznāks 16. maijā

Latvian newspaper

LAIKSFrequency: WKLY EXC 1ST WK - JAN, 1ST WK - MAY,
LAST WK - JUN; LAST WK - DEC**Latviešu nedēļas laikraksts**Iznāk sestdienās, 48 reizes gadā
Abonēšanas maksa ASV dolāros:
3 mēn. US \$ 50.00.Redakcija Rīgā, Ģertrūdes ielā 27, Rīga, LV-1011, Latvija.
Tālr.: +371 67326761, fakss: +371 67326784
e-pasts - redakcija@laiks.us
mājaslapa - www.laiks.usRedaktore: Ligita Kovtuna
mob. tālr.: +371 29439423. e-pasts: ligita@laiks.us**Par REKLĀMU un SLUDINĀJUMIEM,
kas iesniegti LATVIJĀ, maksājumi notiek EURO.**Neizlietotus manuskriptus un fotoattēlus redakcija neuzglabā.
Redakcijai ir tiesības iesūtītos materiālus izmantot arī saīsinātus.Laikrakstā iespējams, ar autora vārdu vai inīciāliem
parakstītajos rakstos izteiktās domas ar redakcijas viedokli
par pašu jautājumu var arī nesaskanēt.
Par reklāmas vai sludinājuma saturu atbild reklamdevējs.Sarīkojumu un dievkalpojumu ziņas sūtīt Inesei Zaķis
e-pasts: rigaven@aol.com**Par REKLĀMU un SLUDINĀJUMIEM,
kas iesniegti ASV, maksājumi notiek ASV dolāros.**Sēru sludinājumus un adrešu maiņas sūtiet pēc adreses
50 Sternberger Ave Unit 5, Long Branch, NJ 07740
e-pasts: LaiksDSR@aol.comJa vēlaties saņemt vairāk informācijas par avīzi,
lūdzu, zvaniet LAIKA ASV tālr.: 727 385-4256**LAIKS**50 Sternberger Ave Unit 5,
Long Branch, NJ 07740
laikdsr@aol.com
www.laiks.usLūdzu, maksāt ASV dolāros uz «Laiks» Inc. vārda
Abonējiet laikrakstu LAIKS, neizejot no mājām – lietojiet
[www.laiks.us!](http://www.laiks.us)

«LAIKA» abonements maksā: 3 mēnešiem.....ASV \$ 50.00

FLORIDAS IEDZĪVOTĀJU IEVĒRĪBAI! Lūdzu pievienojiet
7% Floridas nodokli par laikraksta abonēšanu!Laiks pa gaisa pastu Amerikā 3 mēneši \$69.00
Laiks pa gaisa pastu Latvijā 3 mēneši \$69.00
Laiks pa gaisa pastu Kanādā 3 mēneši \$75.00
Laiks pa gaisa pastu citur ārzemēs 3 mēneši \$93.00

Ārpus ASV LAIKU var pasūtīt tikai pa gaisa pastu.

Uzvārds, vārds: _____

Adrese: _____

zip: _____

Mūzeja “Latvieši pasaulē” Mēneša priekšmets – aprīlis 2020

Latviešu baptistu jaunieši Brazīlijā

Latviešu izceļošana uz Brazīliju
sākās 19. gadsimta 90. gados.
Pirmā kolonija Rio Nova (Rio
Novo, tulkojumā: Jaunā upe)
izveidojās Santa Katarinas štātā,
Orleānas pilsētiņas tuvumā. Tās
dibinātāji galvenokārt bija bap-
tisti, kuņi, sarakstoties ar ticības
biedriem Latvijā, aicināja tosplašu iespēju satikties citam ar
citu, tādēļ viņi labprāt iesaistījās
sabiedriskajās norisēs, ko stingri
uzraudzīja baptistu draudzes
vadība. Vēl 20. gadsimta sākumā
draudzes vadoņi pasludināja, ka
vijole (vēlāk – ģitara) esot grēcīgs
instruments, jo nākot no velna.
Kad kolonijā ieradās izglītotāki

darbībā un sabiedriskajā dzīvē.

**Literārais mēnešraksts, izdots
Rio Karlotā, Brazīlijā.**Izdevējs – Rio Karlotas bap-
tistu stīgu koņa biedriba, 1925.
gada februārī.Mūzeja “Latvieši pasaulē” krā-
jumā ir atrodamī priekšmeti, kas
atklāj, ka latvieši visos laikos ir
baidījušies un centušies pasar-
gāties no lipīgām slimībām. Rio
Karlotas jauniešu 20. gadsimta
20. gados ar roku rakstītajā mē-
nešrakstā lasāms rakstiņš “Slimību
kongress”, kuņā atmāskots lipīgo
slimību visnāvējošākais sabied-
rotāis.

Lūk, citāts!

*Slimību kongres.**Slimības reiz sapulcejas uz kon-
gresu un sāka spriest ka priekšse-
dējais amats jādod wis ieveroja-
makai slimībai. Wairakas kandi-
dātes tika uzstādītas un ari atmes-
tas. Wisvairak balsu dabuja da-
žādas leelas slimības – dīlons –
difterīts – malarija un vēl daudz
citas bet tomēr nevienai no viņām
nebija balsu vairums. Beidzot kad
viņas nevarēja nekada padoma
atrast tad sedes zāle ienaca kāds***San Paulo latviešu baptistu draudzes stīgu orķestris ar instrumen-
tiem rokās 1950.gada decembrī. Foto autors Jānis Erdbergs****Rio Novas latviešu baptistu draudze sava dievnama priekšā ar Brazīlijas karogu, 20. gs. 20. gadi**pārcelties uz Brazīliju. Ieceļotāju
skaitam pieaugot, tie apmetās
arvien plašākā apkaimē. Vienu
no jaunajiem centriem nodēvēja
par Rio Karlotu (Rio Carlota).Kolonijas centrā atradās bap-
tistu lūgšanu nams, kuņā pas-
pārnē plauka rosīga sabiedriskā
dzīve – skola, koņi, stīgu orķestri
un literārie pulciņi.Jauniešiem, kuņi ikdienā strā-
dāja smagu fizisku darbu, nebijabaptistu sludinātāji, tiem izdevās
pārliecināt draudzi, ka vijoles un
citu stīgu instrumentu skaņas ir
Dievam tikamas. Līdz ar to
uzplauka kolonijas mūzikālā
dzīve un citas aktivitātes.Ar laiku daudzi jaunieši darba
meklējumos pārcēlās uz lielākiem
centriem. Liela daļa apmetās San
Paulo pilsētā vai arī kādā latviešu
kolonijā, kur bija iespējams pie-
dalīties latviešu baptistu draudžu*mētili ietinies svešinieks un nose-
das ne vārda nesacijis. Tomēr jau
pec maza brīža no mutes mute
gāja apkart valodas, ka ienakušo
svešinieku saucot par „Wienal-
dzību“. Der ari mums ikvienam
pārdomāt vai ari pie mums šis
viesis ne-ienem līdzī dalību. Lai
katris viens labi pārdomāj vai nav
šim viesim draugs ko sauc par
„Wienaldzību“. R.K.L.*

Nedēļas gudrība

Man ļoti gribas ticēt, ka drīz atkal būsīm brīvi būt brīvi. Varbūt mūsu pasaulei bija un ir nepieciešams šis pārdomu un izvērtēšanas laiks.

Operdziedātāja Elīna Garača

Nedēļas teikums

„Atskatoties pagātnē, es varu
droši apgalvot – 1990. gada 4.
maijs ir viens no lielākajiem
notikumiem manā dzīvē.”

Žurnālists Juris Lorencs

IZDEVĪGAS CENAS LIDOJUMIEM UZ LATVIJU UN CITĀM ZEMĒM

AIREX – AVE SOL TRAVEL**A. JANSONS**820 Loraine Ave, Grosse Pointe, MI 48230
e-pasts: jansonasa@gmail.comBezmaksas telefons:
1 (866) 944-1273Telefons:
1 (313) 466-3310Mobilais telefons:
1 (201) 944-1273

JURIS
LORENCIS

Visai neparasta, pat pravietiska grāmata – 1967. gadā Zviedrijā izdots rakstu krājums “Latvijas sapnis”. Vienpadsmit trimdas jaunieši no ASV un Eiropas tajā dalās savās pārdomās par Latvijas brīvības atgūšanas ceļiem un iespējām. Cita starpā grāmatā pieminēts kāds latviešu izcelsmes ASV armijas karavīrs Tālis Austrumnieks, kurš 1958. gadā vēstulē no Korejas rakstījis pravietiskas rindas: “Amerikāņi to nekad nespēs saprast un daudzi no mums tam atsācies ticēt, bet fakts ir, ka nevis Kremļa imperijas apspiesto tautu nākotne ir atkarīga no ASV nostājas un rīcības, bet gan ASV un pārējo rietumu valstu brīvība un nākotne guļ verdzināto Austrumeiropas tautu ziņā”.

Mans vectēvs vēl ilgi pēc kara beigām esot gaidījis angļus. Vai amerikāņus. Arī tad, kad beidzot kļuva skaidrs, ka nekādi angļi vai amerikāņi “nenāks”, vectēvs ar nesatricināmu pārliecību turpināja gaidīt pārmaiņas. “Šitā lieta ilgi neturēsies” – tas bija viens no visbiežāk aizskartajiem sarunu tematiem, kad no pāris kilometrus attālās Sinoles ciemos atnāca vectēva brālis Kārlis. Es parasti trinos apkārt un ar interesi klausījos veco vīru sarunas. Toreiz, 1970-to gadu sākumā, man bija ap desmit, vectēvam – jau pāri astoņdesmit. Neviens no mums neko nezināja par Teherānas un Jaltas konferenču lēmumiem. Par tiem neko daudz nezināja arī latviešu leģionāri un bēgļi Rietumos, nezināja Latvijā palikušie

mežabrāļi. Sarkanā armija bija ieņēmusi Poliju, Bulgāriju, Ungāriju, Rumāniju un tuvojās Berlīnei. Deportēto Krimas tāturu mājās vēl nebija paspējuši atdzist pavardi, bet 1945. gada februārī tā brīža pasaules varenie Krimas pilsētā Jaltā jau dibināja jauno pasaules kārtību. Jalta kļuva par simbolu vienam no ciniskākajiem politiskajiem darījumiem vēsturē. Sešus gadus pēc Molotova-Ribentropa pakta Eiropas kartē atkal tika sadalītas ietekmes sfēras un vilktas līnijas. Tās šķēla kontinentu, sadalot tautas un ģimenes. Radās “Rietumi” un “Austrumi”. Jalta šķēla laiku, un vairākas paaudzes sāka dzīvot jēdzienos “pirms” un “pēc”. Tā 1945. gadā Jalta iezīmēja jaunu robežstabu Eiropas vēsturē. Vēlāk sekoja: 1953 – Austrumberlīne, 1956 – Budapešta, 1968 – Prāga. Mana paaudze savā apzinīgajā vecumā nepiedzīvoja šos notikumus. Mūsu garīgais izaicinājums Jaltas kārtībai bija Polijas “Solidaritāte”. Cik kāri toreiz kompartijas laikrakstā “Cīņa” tika meklētas ziņas par kārtējiem “ekstrēmistu saujņas izlēcieniem” Gdanskā un Varšavā! Mēs zinājām – šī “saujņa” ir miljoni. Šodien, atskatoties uz šo laiku, var teikt, ka tieši “Solidaritāte” manai paaudzei deva pārliecību, ka tomēr ir iespējams stāties pretī sistēmai, mēģināt kaut ko mainīt. Un tad 1989. gada rudenī kā kāršu namiņi viens pēc otra krita Austrumeiropas komunistu režīmi Polijā, Ungārijā, Vācijas Demo-

krātiskajā Republikā, Čehoslovākijā, Bulgārijā un Rumānijā. Visā pasaulē laikrakstu pirmās lappuses publicēja attēlus no Varšavas, Berlīnes, Prāgas, Sofijas un Bukarestes ielām, kuros bija redzamas milzīgās cilvēku masas pilsētu centrālajos laukumos. Tie bija skaidri un nepārprotami protesti, cilvēki iestājās par demokrātiju un brīvību. Notiekošais iegāja vēsturē kā “samta revolūcijas”. 1990. gadā kārtā pienāca Baltijas valstīm. 11. marts – Lietuvas Augstākā padome pieņem Lietuvas valsts atjaunošanas aktu. 4. maijs – Latvijas Augstākās padome pieņem Deklarāciju par Latvijas republikas neatkarības atjaunošanu. 8. maijs – Igaunijas Augstākā padome pieņem likumu par Igaunijas republikas konstitūcijas darbības atjaunošanu. Tagad, atskatoties pagātnē, es varu droši apgalvot – 1990. gada 4. maijs ir viens no lielākajiem notikumiem manā dzīvē.

Diemžēl Baltijas valstu neatkarības atzišana tobrīd kavējās. Ar retiem izņēmumiem (Islande) Rietumi izlikās nesadzirdam Baltijas tautu palīgā saucienus. Atbalsts nesniedzās tālāk par izvairīgiem paziņojumiem un humanās palīdzības sūtījumiem. Rietumiem gana labs bija Gorbačovs. Vēl agrāk – Staļins, Hruščovs, Brežņevs. Spilgts piemērs – ASV prezidenta Džordža Buša runa Kijevā, Ukrainas Augstākajā padomē 1991. gada 1. augustā, tāpat pavisam neilgi pirms augusta puča Maskavā. Cita starpā Bušs uzsvēra, ka “amerikāņi ne-

atbalstīs tos, kuri cenšas nomainīt ārejo tirāniju ar vietējo despotismu, viņi neatbalstīs pašnāvniecisku nacionālismu...” Mēs bijām neizpratnē un dziļi vilušies. Neatstāja sajūta, ka joprojām esam vien dārzeni uz politiskā tirgus galda. Ka ne jau tikai Maskava ir vainīga mūsu liktenī, ka arī Rietumi ir ja ne vainīgi, tad vismaz līdzatbildīgi. Nebrīves gados mūsos radās stereotipi par vērtībām, kuras aizstāv Rietumi: brīvība, tautu pašnoteikšanās tiesības, ideālisms, solidaritāte. Un tikai vēlāk, jau Atmodas laikā, mēs sapratām, ka bieži tās ir tikai uz papīra izklāstītas teorētiskas koncepcijas. Viena lieta ir runāt par Rietumu vērtībām, cita lieta ir cīnīties par tām reāli, pašam ar kaut ko riskējot. Jājautā, kas vairāk pārstāvēja Rietumu vērtības – nacionālie partizāni, kuri pēc kara cīnījās Latvijas mežos, vai Zviedrija, kas izdeva Staļinam latviešu leģionārus? Kur vairāk bija dzīvas kristietības – Rietumu pilsētu Ziemassvētku bazāros vai Ukrainas katakombu baznīcās?

Un tomēr vēsturiskie procesi izrādījās neapstādināmi. Sākušies 1989. gadā ar “samta revolūcijām”, tie noslēdzās 1991. gada nogalē līdz ar PSRS sairumu. Mēs bijām sasnieguši savu mērķi. Šodien Latvija uzņemta NATO un Eiropas savienībā. Vienotajā Eiropā vairs nav robežu. Tomēr ir kāda robeža, kas mūs atdala no Rietumiem, un kas izzudis tikai pēc vairākām paaudzēm. Jalta radīja Eiropā jaunu garīgo telpu. Mūsu ceļi ar ukraiņiem, mol-

dāviem, gruziņiem un citām padomju impērijā iekļautajām tautām ir šķirušies. Bet vēl paaudzēm ilgi mūs vienos kopīga pieredze – deportācijas, Gulaga nometnes, kolektivizācijas, baltie krusti un bailes, bailes, bailes... Šodien ne katrs to vairs atceras (varbūt arī negrib), ka par savu neatkarību mēs varam pateikties arī tiem krieviņiem, kuri 1991. gada augusta puča laikā gūlās priekšā tankiem Maskavas ielās.

Pašā Jaltā esmu bijis vienu reizi – 1993. gada vasarā. Pilsētas nomalēs slējās no izsūtījuma atgriezušos tatāru māju jaunbūvē. Vīrs kādreizējās Padomju armijas sanatorijas plīvoja Ukrainas karoga zili – dzeltenās krāsas. Plāksnīte pie vārtiem liecināja, ka ēkā izvietojusies Ukrainas armija. Ja es tagad atkal atgrieztos Jaltā, sanatorija visdrīzāk būtu tajā pat vietā. Tikai karogs jau būtu cits – Krievijas. 2014. gada pavasarī Krievija okupēja un anektēja Krimu, ar to rupji pārkāpjot 1994. gada decembrī parakstīto Budapeštas memorandu. Atgādinājumam – apmaiņā pret atteikšanos no kodolieročiem Ukrainai tika dotas garantijas respektēt tās valstisko neatkarību, suverenitāti un pastāvošās robežas. Zem dokumenta parakstījās ASV, Krievija, Lielbritānija un Ukraina. Diemžēl šie solījumi izrādījās bez reāla seguma. Vēl viens atgādinājums, cik patiesībā trausls ir mūsu 4. maijs.

Mediju atbalsta fonda ieguldījums no Latvijas valsts budžeta līdzekļiem

4. maijs sniedz roku 18. novembrim

(Turpināts no 1. lpp.)

Deklarācija vēl gluži nenoziņēja valstiskuma atjaunošanu, taču aizsāka šo procesu, kas noslēdzās 1991. gada 21. augustā ar konstitucionālā likuma „Par Latvijas Republikas valstisko statusu” pieņemšanu.

Bet kas notika pirms šīs vēsturiskās dienas? 21. aprīlī Daugavas stadionā Rīgā uz Visslavijas tautas deputātu sanāksmi pulcējās vairāk nekā 8000 visu līmeņu Latvijas PSR padomju deputāti no aptuveni 13 tūkstošiem ievēlēto. Tautas frontes (LTF) frakcija bija nolēmusi, ka šāda akcija uzskatāmi demonstrētu vietvaru nostāju neatkarības atgūšanas jautājumā. 4. maija deklarācijas gatavotāji tādējādi saņemtu morālu atbalstu.

Nekas līdzīgs Latvijas valsts vēsturē agrāk nebija ticis rīkots, un to uzskatīja par sava veida referendumu.

Dzejnieks Imants Ziedonis savā emocionālajā uzrunā sacīja: „Mums nav laika gaidīt, kamēr zilonis, kas iekāpis skudru pūzni, iemācās skudru darba tikumu. Kamēr pastāv ziloņa kājas nepareizība, tikmēr skudru māja ir apdraudēta. Ziloni nav ne iemācāmi, ne pārmācāmi. Tie vienkārši ir par

lieliem. Un tāpēc mums vajadzīga valstiska neatkarība.”

Neatkarības atjaunošanas deklarācijas izstrādes darba grupas vadītājs, jurists Romāns Apsītis.

Pie tās teksta gatavošanas darbojušies, Valdis Birkavs, Vilnis Eglājs, Aivars Endziņš, Tālav Jundzis, Andrejs Krastiņš, Ilmārs Bišers, Rodrigo Rikards un virkne konsultantu, aptuveni desmit cilvēku. Darbs sācies 1990. gada 22. martā tautfrontieša Rodrigo Rikarda dzīvoklī Dzirnāvu ielā. Uzņemties rūpes, lai paziņojums, kuŗam pagaidām trūka nosaukuma un satura, būtu juridiski un no starptautisko tiesību viedokļa korekts, apsolvās tobrīd 35 gadus vecais Hamburgas universitātes Filozofijas un sabiedrisko zinātņu fakultātes Politisko zinātņu nodaļas absolvents, nākamais **Latvijas Valsts prezidents Egils Levits**. Laikabiedri atzinuši, ka tieši Levits bijis deklarācijas galvenais ideologs un koncepcijas autors.

1990. gada 4. maija deklarācija bija kulminācija Trešajai atmodai. Todien Augstākās Padomes (AP) sēdē bija īsta kauja. Gaisu šķēla pretēju viedokļu ugunis: kuŗš iegūs pārsvaru – Tautas frontes vai Interfrontes deputāti. Darbs pie neatkarības deklarā-

cijas sākās jau 1990. gada martā, jo līdz ar Tautas frontes uzvaru AP vēlēšanās bija mainījies politisko spēku samērs par labu valsts neatkarības idejai. Uz pirmo sesiju jaunievēlētās AP deputāti sanāca 3. maijā, un jau todien plānoja pieņemt nozīmīgo dokumentu, kas jau bija sagatavots. Taču līdz deklarācijas projekta apspriešanai no-

Vēsturiskais balsojums

nāca tikai 4. maijā. Opozīcijas deputāti – “Interfrontes” un “Līdztiesības” pārstāvji – komunistu funkcionāri un padomju armijas virsnieki uzskatīja, ka Latvijai jāturpina eksistēt PSRS sastāvā, un vilka laiku.

Par laimi, ārpolitiskais fons 4. maija dokumenta tapšanas un pieņemšanas laikā bija neatkarības atgūšanai labvēlīgs. ASV prezidents Džordžs Bušs jau bija brīdinājis PSRS vadītāju Michailu Gorbačovu nelietot Baltijas valstīs militāru varu. Tas vispirms attiecās uz neatkarības atjaunošanu jau pasludinājušo Lietuvu. 31. maijā

1990. gada 4. maijā visu dienu pie parlamenta ēkas stāvēja cilvēku tūkstoši, kas sekoja līdzī balsojumam. Deputāti, kuŗi pēc balsojuma par Latvijas neatkarības atjaunošanu devās uz mītiņu Daugavmalā, tika sveikti ar ziediem un skaļām gaviļēm. Komunisti un interfrontieši, kas atteicās piedalīties balsojumā, parlamenta namu atstāja pa sētas durvīm. 1990. gada 4. maijā Augstākās Padomes priekšsēdis Anatolijs Gorbunovs nosūtīja vēstījumu PSRS prezidentam Michailam Gorbačovam, kuŗā teikts, ka Latvijas Republika sāk pārejas periodu. Šāds vēstījums tika nosūtīts arī pasaules valstu valdībām un PSRS tautām un demokrātiskajām kustībām.

Debates ilga visu dienu. Gaisotne zālē bija tik nokaitēta, ka sēdes vadītājam, Anatolijam Gorbunovam, ik pēc brīža vajadzēja apsaukt vai pierīnāt kādu runātgrībētāju. Balsojums par Latvijas neatkarības deklarāciju sākas tikai vēlā pēcpusdienā. Lai tiesiski un mierīgi izklūtu no PSRS, tika noteikts pārejas periods Latvijas valstiskuma atjaunošanai *de facto*. Līdz pat pēdējai sekundei nebija skaidrs, vai neatkarības deklarāciju varēs pieņemt, vai nobalsos pietiekams skaits deputātu.

TAIRA
ZOLDNERE

Silīcija ieieja “paliek mājās”, bet dzīve turpinās

Pirmais nāves gadījums ASV no Covid-19 tika reģistrēts tieši Silīcija ieiejā – Santaklāras apgabalā 6. februārī, un jau no 16. marta ieieja dzīvo “paliek mājās” apstākļos. Bez protestiem.

Par Silīcija ieieju, kur dzīvoju arī es, pieņems uzskatīt reģionu Kalifornijas pavalsti ar pilsētu Sanhosē centrā, apmēram 50 km uz dienvidiem no Sanfrancisko. Šeit atrodas Stanforda universitāte, Google, Facebook, Apple un citu informācijas tehnoloģiju gigantu galvenie biroji, kā arī neskaitāmi jaunuzņēmumu akseleratori. Daudz jaunu, enerģisku cilvēku un plaši zinātnes un biznesa sakari ar visu pasauli, it īpaši ar Āzijas valstīm. Jaunais Covid-19 vīruss Silīcija ieiejā “ieradās” pandēmijas pašā iesākumā un nopietnā koncentrācijā. Silīcija ieieja vai Santaklāras apgabals (3370km²), ar 1,9 miljoniem iedzīvotāju, šobrīd ir visvairāk pandēmijas ietekmētā vieta Ziemeļkalifornijā. Pirmais nāves gadījums ASV no Covid-19 tika reģistrēts tieši Santaklāras apgabalā 6. februārī, un jau no 16. marta dzīvojam karantīnas apstākļos. Šobrīd ceram, ka ierobežojumus vismaz daļēji varētu atcelt maija sākumā.

Ne tikai pie mums, bet visā Kalifornijā noteikti “Paliek mājās” pasākumi: lielākā daļa darbvietu slēgtas, un cilvēki strādā no mājām attālināti, tāpat mācās arī skolēni un studenti, visi sabiedriskie pasākumi atcelti, slimnīcās apkalpo tikai neatliekamus gadījumus. Google un citu lieluzņēmumu stāvlaukumi neierasti tukši, izskatās kā

pamesti spēļu laukumi. Mazo un citu, galvenās ielas ar restorāniem, kafejnīcām, modes veikaliņiem – tukšas, redz tikai pa retam gājējam. Acis priecē

Taira izcepusi auzu pārslu cepumus

Armands lūko 2020. gada greiffrūtu ražu

krāšņās ziedu kompozīcijas milzīgajā Stanforda iepirkšanās centrā, bet veikalu durvis slēgtas, un rosīgās iepirkšanās alejas tukšas. Darba dienas vidū redzu tikai dažas ģimenes ar bērniem pastaigājoties un pāris apsardzes vīrus, kas pārbauda veikalu durvis. Tāpat neaptverams klusums un tukšums valda Stanforda universitātes pilsētiņā. Braucot pa universitātes parku, ieraugu Covid-19 testēšanas vietas ar vairākām lielām teltīm. Iebraukt tur drīkst tikai pēc iepriekšēja pieteikuma.

Atvērti pārtikas, saimniecības preču veikali, aptiekas, pasts un degvielas stacijas. Kafejnīcas un restorāni pārslēgušies uz pasūtījumiem līdzņemšanai. Tāpat arī vairāki veikali pieņem pasūtījumus internetā vai pa telefonu, sagatavo pieprasīto precī un izsniedz to pie veikala durvīm. Pārtikas veikalos cilvēki tiek ielaisti zināmā skaitā, un veidojas rindas ārpus veikala. Veikalos ailēs un pie kasēm uz grīdas novietoti marķieri, kas norāda distanci starp pircējiem, kasiepriem priekšā parādījušies caurspīdīgi plastikāta “vairogi”. Tiekam aicināti lietot sejas maskas, ja esam sabiedriskā vietā. Atceros, ka pandēmijas iesākumā iegāju aptiekā ar sejas masku, bet skatos, ka aptiekas darbinieki maskas nevalkā. Jautāju, vai varu nopirkt masku, man atbildēja, ka masku nav, un to nav arī aptieku darbiniekiem. Slimnīcās bija pateicīgas pieņemt masku un cimdu ziedojumus. Tagad gan aptiekās darbiniekiem sejas maskas jau parādījušās.

Neierasti, ka darba dienas vidū pie dzīvesvietām redzu automašīnas – cilvēki ir mājās. Jāsaka, ka ir gan viena no “parastajām” profesijām, ko pandēmija gandrīz nemaz nav ietekmējusi – dārznieki, kas, pavasarim iestājoties, čakli rosās apkārtnes dārzos. Dārzniekiem jau nav grūti ievērot noteikto divu metru distanci!

Cilvēki tiek mudināti aktivitātēm svaigā gaisā, tāpat ievērojot divu metru distanci. Par to arī priecājamies un izmantojam šo iespēju – dodamies gaŗās pastaigās, braucam ar velosipēdu. Kam ir piemājas dārzi un kas ir dārzu mīļotāji, tie stāda, ravē vai novāc apelsīnu un greiffrūtu ražu. Daļa Kalifornijas piekrastes plūdmaļu un parku ir atvērti publikai, bet daļa, kur cilvēku pieplūdums lielāks, paliek slēgti. Pavasaris ir skaists, gaiss neparasti dzidr, jo apstājusies lielā automašīnu plūsma, pat lidmašīnas vairs nedūc virs galvas. Toties dūc bites akāciju ziedos! Un mazie putniņi, kas gadu no gada katru pavasari apdzīvo būrīti mūsu mājas paŗobelē, gatavojas izvest ārā jaunos putnēnus!

Kalifornieši nesūdzas par ierobeŗojumiem, mēs esam pat ļoti disciplinēti, un tiešām ievērojam noteikumus, saprotot apdraudējumus gan sev, gan citiem. Pāris nedēļu laikā esam pārslēgušies uz sabiedrisko un profesionālo saziņu Zoom virtuālajā telpā. Arī ASV latvieŗu sabiedrība turpina darboties, tiekoties Zoom platformā – gan lai runātu par nākotnes plāniem, gan kopā sadziedoties, gan iemalkojot kādu dzērienu. Visi esam kļuvuŗi par labiem kulināriem, un mājās sācies īsts maizes cepšanas bums – tiek apspriestas receptes un iztirzāti ierauga veidi. Sarunas, smieklī, radoŗas idejas un optimisms ir labākā dāvana, ko varam gan sniegt, gan saņemt šajā laikā.

ALA valde un biroja darbinieces satiekas videokonferencē

Amerikas latvieŗu apvienības valde un birojs turpina darboties. ALA 69. kongress, kam bija jānotiek aprīļa nogalē Mineapolē, atcelts, bet telefonkonferencē martā, kurā piedalījās arī kongresa rīcības komisijas pārstāvis Ansis Viksniņš, vienojāmies, ka kongress varētu notikt 2020. gada oktobra nogalē, ja būs atcelti Covid-19 izraisītās pandēmijas ierobeŗojumi. 1. aprīlī valde un biroja darbinieces satiekas videokonferencē, kurā pārrunāja, kā turpināt darbu sareŗģitajos apstākļos. Pateicoties tehnoloģijām, darbu turpina latvieŗu skolas ASV, katra nozare un birojs piemērojas jaunajiem darba apstākļiem un cenŗas uzturēt moŗu garu

ASV latvieŗu skolas turpina darboties attālināti

Ko dara skolas, kad nav skolas? Ar lielu apņēmību darbojas Bostonas latvieŗu skola (attēlā), kas katru darba dienu savā Facebook lapā raida virtuālo stundu. Ir gan lasīšana, gan dziedāšana, gan jogas stundas. Ņūdžersijā ir noorganizēta virtuālā skola jau vairākas sestdienas, katru nedēļu paplaŗinot dalībnieku loku! Skola pielieto Zoom tieŗsaistes vajadzībām, un skolotāji satiekas virtuāli reizi nedēļā. Arī Vaŗingtonas DC skolas skolotāji satiekas virtuāli, lai plānotu turpmāko darbu. Čikāgas K. Barona latvieŗu skola izmanto Zoom, Google Classroom, ClassTag. Sirdi sasilda ziņa, ka skolēni raksta pateicības vēstules veselības aprūpes darbiniekiem un vecajiem ļaudīm

// FOTO: Anna Ozola

KĀ DZĪVO MŪSU LASĪTĀJI?

Sanktpēterburgas plūdmale neierasti tukša. Tur bieži dodamies staigāt

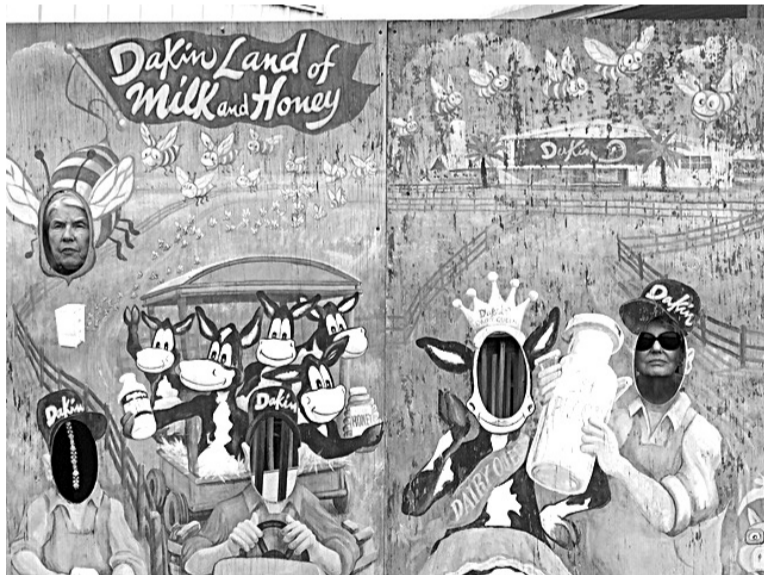
Daina Baumanis devusies izbraukumā ar laivu

Vija Hāznere devusies uz laukiem lasīt zīlenes...

Atļautajā sešu pēdu attālumā laivotājas sagaida Mārīte Prāvs

... un pēc tam devās uz pienotavu pēc piena produktiem

Inese Zaķis iegādājusies augļus un dārzeņus tieši no zemniekiem

Inga Eglītis-Francis turpina apmeklēt baznīcu arī *Coronavirus* laikā, protams, ievērojot drošības noteikumus

Tālis Simmons pašlaik strādā pārtikas veikalā, ievērojot visas piesardzības normas. Tālis arī turpina mācības, lai iegūtu nākamā grādu, taču tas tagad notiek attālināti

VECMĀMIŅ, PALASĪSIM LATVISKI!

KĀRLIS ŅEZBERS

Takšelis Makšelis

(Turpināts no nr. 16)

Blakus lielajam cirkus laukumam bija lēzena pļava, ko rotāja sīki krūmiņi. Pļavā bieži apmetās čigāni. Būdami draugos ar cirkus ļaudīm, čigāni centās turēties cirkus tuvumā, jo no tā "krūmu brāļiem", kā viņus sauca klauns Koko, nereti atlēca pa labumam. Ap cirku allaž bija ļaužu drūzma, čigānietes vienmēr atrada kādu, kam izlikt kārtis vai pazīlēt plaukstā. Čigāni tikmēr apstai-

Makšelim torīt nepatika daudzities.

"Labi, paliec vien te pļavā, iešu labāk apskatīt, ko dara pūdelis Džakomo," viņš nosprieda.

"Labi, labi," nosmēja mērkaķītis. "Man sarga nevajag. Pats protu skriet, lēkt, dancot, spiegt, rāpties kokos. Varu arī sevi aizsargāt!"

Makšelis, jau gabalā, atgriezās.

"Aizsargāt? Mazais ērms, uzmanies labāk no suņiem un meža zvēriem, tie tevi sagrābs tā, ka

tuvojās krūmam, kur atkal kaut kas noraustījās, sakustējās. Viņš atšķīra biezās zāles. Zemē gulēja mazs zaķītis, kas bija iekritis cilvēku izliktā cilpā un, nevarēdams tikt vaļā, izbailēs trīcēja.

"Pagaidi tikai, mazais," teica Čiči, "tūliņ tevi atbrīvošu." Viņš rūpīgi apskatījās, kur aukla savilkusies, un nedaudz mirkļos atrisināja auklas gabalu, lai zaķītis varētu tikt ārā.

"Kā tev tas gadījās, mazais?" rīkojoties jautāja Čiči.

"Pastaiģājamies ar māmiņu pļavā, kad noklidu no pārējiem. Gribēju ielist krūmā pagaidīt, vai viņi nepienāks tuvāk. Uzreiz – kaut kas mani satvēra..."

Viņš priedīgi izlēca no cilpas. "Paldies, draugs..." Zaķītim palika mutīte vaļā, parādot divi lielus, spožus zobus. "Bet kā tev sauc? Tādu dzīvnieku nekad mūžā neesmu redzējis..."

"Esmu mērkaķis Čiči, no cirkus, tur augšā kalnā!"

"Mērkaķis? Kas tas tāds? Vai kaķis, ko katru dienu mēri?"

"Nē, mazo muļķīti, tas tik tāds vārds, kā tev – zaķis..."

"Un Čiči? Tāda vārda mums zaķiem nemaz nav."

"Kā tad tev sauc?"

"Par Puku."

"Man atkal tāds vārds kā Puks liekas jocīgs," noteica Čiči.

"Puks ir ļoti slavens vārds," stāstīja mazais zaķēns, priedīgi, ka beidzot atradis kādu, kas viņā klausās. "Mans vecvectētiņš arī saucās Puks." Viņš lepns pacēla ausis gluži stāvus. "Māmiņa mācīja pantīņu, kad bijām vēl pavisam mazi:

Medinieks
Tirais nieks,
Zeme juks,
Visi muks
Tur, kur lēkās mūsu Puks..."

"Cilpā tomēr iekļuvi..." no-smējās Čiči.

Zaķēns nokāra lūpu.

"Cilpas likt ir negodīgi!" viņš teica.

"Tā gan, Puk," piekrita Čiči. "Bet tu tagad labāk mūc mežā, citādi var ierasties tie, kas cilpu izlika, skatīties, vai kaut kas nav noķerts. Mums abiem var klāties slikti."

"Atā, atā, atā, Čiči!"

"Uz redzēšanos, Puk, sveicini zaķu māti!"

"Sveicināšu. Brāļiņus arī..."

Zaķēns aizlēpatoja, ka zāle vien nokustējās.

Čiči jutās pavisam apmierināts, ka jau tik agri no rīta izdarījis labu darbu. Labus darbus Čiči reti kad bija izdevība veikt. Viņam vienmēr iznāca nedarbi, lai gan reti kad viņš bija nodomājis nedarbus pastrādāt. Ja Čiči visādi vaibstījās pie Arabellas loga, tad tikai tāpēc, ka viņš domāja: tas varens joks.

Saulīte sildīja aizvien karstāk, Čiči nometās zālē, aizklāja acis plaukstām. Bija tik patīkami ļaut saulītei sildīt mazo, spalvaino vēderiņu!

"Hahahaha, hahahaha, hahahaha..."

Čiči sarāvas un atvēra acis. Ap

viņu stāvēja trīs puikas, čigānēni. "Kas tas tāds? Mērkaķis! Kā senāk tēvocim Krišum uz leijerkastes!"

Čiči gribēja mukt, bet puikas viņam uzmeta svārkus un savīstīja kā tiklā, tikai galviņa palika ārā.

"Palīgā," vaimanāja Čiči. "Makšelis, Koko, palīgā!"

Puikas turpināja smieties.

"Redzi, kāds lauva!" zobojās čigānpuika, kas viņu turēja. "Nemaz nespīrinies, rokā esi un nekur nespruksi!"

"Mums mērkaķis itin labi noderēs, kad iesim lūgt dāvanas," teica otrs.

"Jāpiesien saitītē, lai neaizmūk!" Viņi sabāza galvas kopā un sačukstējās:

"Vecajiem čigāniem nedrīkst rādīt, atņems!"

"Jātur kaut kur, kur viņu nemana..."

"Tikai tad jāpaņem, kad ejam ubagot..."

"Nez, ko tāds ēd?"

"Varbūt maizi?"

"Kur nu – mērkaķis taču džungļu dzīvnieks. Banānus."

"Banānus? Kur mēs, čigānpuikas, lai ņemam banānus?"

Čiči bija pagalam nobijies. Sarāvis mērkaķītis gulēja ievīstīts svārkos un iezmiegts zēna padusē. Viņš pāris reizes mēģināja izrauties, paraustīties, pakustēties – nekā. Puikas tikai smējās par mazuļa pūlēm.

"Dosim maizi, redzēs, ko darīs."

"Ēst gribēsies, gan ēdis."

Puikas sāka iet uz čigānu nometnes pusi otrpus pļavai.

"Vai pārlūkoji cilpas, Pričelis?" Par Pričeli nosauktais puika aizskrēja atpakaļ pie krūma, kur Čiči bija atbrīvojis zaķēnu Puku.

"Nekā."

Puika pieliecās un paraustīja auklu.

"Kāds te bijis – izrāvis."

Čiči sevi nopriecājās. Cik labi, viņš nodomāja. Zaķītis Puks jau varbūt labu laiku lēkā brāliņu un māsiņu vidū. Cik nelaimīgs un nobijies viņš būtu pie čigānpuikām. Bet tad Čiči sadrūma, jo – gūstā tagad bija viņš pats. Ja tuvumā būtu takšelis Makšelis, kaut trapečists Džakomo! Vai nebūtu bijis labāk sekot Makšelim atpakaļ uz cirkus būdām? Nu puikas viņu turēja jo cieši, nekāda izmukšana tik drīz nebūs iespējama.

"Glabāsim mērkaķi alā, nogāzē meža malā," sprieda Pričelis. "Tur viņu neviens neatradīs. Jāpiesien labi stingri, lai nevar norauties un aizmukt."

"Auklu viņš pārgrauzis. Varbūt siksnu?"

"Ari tā ilgi neturēsies. Paskat, kādi tam asi zobi!"

"Tēvocim Krišum ir važiņa, jāpievāc. Važu pērtiķis mūžam nepārkodīs!"

Kamēr viens no zēniem aizskrēja uz čigānu nometni pēc važiņas, pārējie ar Čiči devās uz mežmalu. Gar nogāzi auga visādi krūmi, kas likās necaurejami. Čigānēni tomēr zināja vietu. Viņi

pašķīra krūmus un ierāpās alā.

Alā valdīja pustumsa. Varēja redzēt, ka puikas tur šad tad bijuši. Pa klonu mētājās kauli, skaidas, kaktā bija žagaru guba. Alas vidū bija ugunsкура vieta. Uz pāris lielākiem akmeņiem uzlikts prāvs, melns katls. Puikas te mitinājās, kad radās kāds gardums, ko viņi no vecajiem čigāniem bija pievākuši vai tirgū saubagojuši.

Nočaukstēja krūmi, alā ielīda Pričelis ar važiņu. Zēni apsēja važiņu mērkaķītim ap kaklu, otru galu piesaistot klucim, uz kā paši atsēdās.

"Kas mums tagad nekait!" sprieda čigānpuika Pričelis. "Varam paši par sevi gādāt. Ja līdz šim bija jāpaļaujas uz ubagošanu, tad tagad esam mērkaķa īpašnieki un varam prasīt naudu par tik reta dzīvnieka rādīšanu!"

"Viņš varbūt ir no cirkus un prot visādus trikus?"

Protu gan, bet – nerādīšu, sevi nosprieda Čiči. Neparko nerādīšu! Viņš sarāvās maziņš un pieplaka klucim.

"Neesi nu tik bailīgs, mērkaķi," teica Pričelis. "Tu nemaz tāds muļķis neesi, kāds izliecies! Uz-danco..." Viņš raustīja važiņu, kas nepatīkami griezās adā.

"Hop, hop, mērkaķi! Danco, vai dabūsi pa asti..."

Otrs puika paņēma žagaru un mēģināja mērkaķēnam iesist pa stilbiem.

"Danco, mērkaķi, danco!"

"Kā domā uzturēt savus saimniekus, ja neproti dancot? Uzdod vēl pa stilbiem, Pričelis!"

"Nu jau pietiks, Andž! Labāk atstāsim viņu šeit kādu mirkli un aiziesim uz nometni. Vecais Krišus cep uz ugunsкура jēra cisku, varbūt arī mums krit gardāks kumos..." Viņi pameta Čiči vienu pašu un izlīda no alas.

Čiči bija pagalam nelaimīgs. Atstāts nelabo puiku barā, viņš nekā laba nevarēja sev nākotnē saskatīt. Koko par viņu gādāja, sukāja muguriņu, deva gardākos kumosus un atļāva naktis gulēt gultas kājgalī. Puikas viņu vadās apkārt, ļaudis aiztik, kaitinās, pēc tam zēni viņu novietos atpakaļ alā. Varbūt tas bija sods par dažiem viņa nedarbiem. Jā, ne vienmēr viņš bija labs. Čiči labprāt kaitināja zebnas, baidīja zirgus un reiz, iekļuvis putnu būrī, – izrāva pāvam visgreznāko spalvu. Galu galā, kāpēc viņam allaž vajadzēja kaitināt kaķu dresētāju Arabellu? Kopš stipriņnieks Atlāss bija aizvests uz cietumu, tā bija Čiči kārtējā rīta izprieca. Bet vai tas viņam bija jādāra? Galu galā paskraidelēt ar takšeli Makšeli pa pļavu bija tikpat interesanti.

Kaut kas nočaukstēja sausajās lapās netālu no lielā kluča, pie kā Čiči bija piesiets.

"Kas tur?"

Uz mirkli čaukstēja aplusa, tad atkal atjaunojās.

"Vai tur kāds?"

gāja būdas ubagodami, mēģinot pārdot visādus niekus un tikt bez maksas pie labām pusdienām.

Bija jauks vasaras rīts, kad Čiči un Makšelis devās pastaigāties pa pļavu. Rasa jau bija nožuvusi, saule sasildījusi zemi, un puķes atplaukušas. Putni vīteroja virs viņu galvām.

"Man te patīk labāk nekā Koko būdā," atzinās Čiči un apmeta kūleni. "Te var skriet, lēkt un visādi vingrot..."

"Tikai ne mēdīties un muļķoties kā gar cirkus būdām," viņam aizrādīja Makšelis.

"Ēk, ko tu man aizrādī!" viņu aiz astes paraustīja Čiči. "Esmu nopietns un labi audzināts pērtiķis un tādas lietas nedaru! Bēēēēēē..."

vaļā netiksi..."

"Mani, Čiči?" mērkaķis atcirta. "Skrāpēšu un kodīšu, ja kāds mēģinās tuvoties! Esmu ne tikai stiprs, esmu arī veikls! Palūkojies taču, kā māku mest kūleņus..."

Viņš apmeta trīs kūleņus, tad vēl divus atmuguriski, pēc tam paglūnēja, vai Makšelis viņu vēro. Taču taksis jau bija pazudis aiz ceļa likuma.

Čiči apskatījās visapkārt un sāka ķert raibu taureni, kas laidelēja starp puķēm. Kad taurenis pazuda zālē, bija jāmeklē cita izprieca.

Pēkšņi pie tuvējā krūma kaut kas iečaukstējās. Čiči ziņkāre bija pamodināta. Jāiet skatīties!

Lēnām, solīti pa solītim, kā mednieks medībās, mērkaķis

"LATVIJAS GRĀMATA"

SIA "L. Grāmata"

Rīga, Elijas iela 17, LV-1050

Tālr. +371 67223294

Tālrunis +371 67227248

E-pasts: lgramata@lgramata.lv

Rakstiet, zvaniet, un grāmatas
Jums piesūtīs pa pastu

(Turpinājums sekos)

TALES OF DISPLACED PERSONS / DĪPIŠU STĀSTI

GUNĀRS
FRICSONS

(Continued from no 16)

Continuing turbulence in Western Europe, countries facing significant re-building and severe social and economic woes, was an open door for communist agitators to walk in. Some Western Allies lieli viri, big men began to admit... I guess we were wrong about Stalin...he really is a bad guy.

Still, it wasn't until 1948 and the Berlin Airlift that Stalin's repatriation agents were banned from the DP camps and communities. Even as the Western Allies began to understand what they faced in Stalin they continued to urge the DPs to go home...to Stalin ruled land.

THE REFUGEE SITUATION IN GERMANY POST WW II: DP CAMPS AND COMMUNITIES

In 1947, two years after WW II had ended, most of the Latvian DPs, around 100,000, were still in Germany. Along with Lithuanians, Poles, Estonians and others, there were some million refugees left in Germany waiting for...something to happen.

That our parents and grandparents were still in Germany was a victory of sorts for them. Five million or so Eastern

Europeans had been sent back to their homelands, by force, from the British and American Zones of occupied Germany.

That had thinned out the population of Western Germany. The American, British and French Zones combined was more like a shoebox than, say, the wide-open spaces of America. Western ally-controlled Germany was a bit bigger than half of California or about the same size (square miles) as an Oregon or Colorado.

As more and more refugees disappeared behind the Iron Curtain, no one sent our parents and grandparents a certified letter that the same fate, forced return home, wouldn't befall them.

News, they needed news. Certainly, some warm, fuzzy feeling that they were safe. So, let's watch TV and catch the 11PM news for the latest on what the big guys want to do with us DPs. Oops, there was no TV back then.

How about, "I have a news app on my cell phone."

Oops, no cell phones either. Cell phones and lap top computers were only a dream in someone's eye. Soon to come were the first computers, football field sized rooms with processing units and magnetic tape reel machines in air-conditioned buildings. Data entry and programming logic input via punch cards continued well into the 1970s. Indeed, a Dark Age of Information technology.

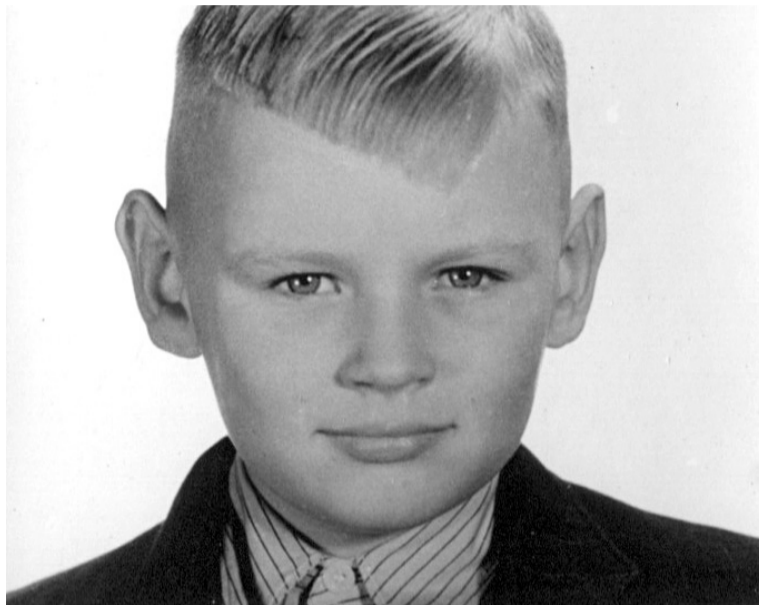
While the 1940s weren't quite

like the Stone Age with chisels and stone tablets, at times it seemed like it.

Living without all those futuristic electronics marvels, left the DPs with the Internet of the day, the camp bulletin board, or the rumor express. The camps were a library of circulating, fast-moving rumors. Spreading news and rumors from person to person,

did that really mean? What kind of deals could the lieli viri, Big Men, above us doing cook-up? The rumors could be ghastly.

The seriously huge camp Internet page, the 3 by 5-foot camp bulletin board, was in the main hallway of the Greven UNRRA Administration building. When the UNRRA secretary came out of the administrator's

Gunārs aptuveni 1950. gadā pirms izbraukšanas uz Ameriku

was like playing the parlor game telephone. One DP whispered in the ear of another DP who told someone else and...what would the news or rumor morph into one-hundred DPs later? Who started the rumor that Stalin STILL wanted all DPs, our parents and grandparents, sent back to Latvia? We were in British or American hands...oh...what

office with an index card in her hand, five DPs followed her. Lining up behind her, they eagerly waited for her to pin the latest news on the bulletin board. When the secretary turned away, they jostled each other to see the latest news.

"The camp movie theater will show a Charlie Chaplin movie tonight."

I really wanted another American western. How about Tom Mix? Oh...you don't know Tom Mix? He was a 1930s movie cowboy. Our Greven DP camp theater didn't exactly get the latest first run movies. Tom Mix was like a... Hopalong Cassidy? Gene Autry? Roy Rogers? The singing cowboy? No? How about 1960s Clint Eastwood spaghetti (made in Italy) westerns like A Fistful of Dollars? The Good, Bad and the Ugly? Sigh. The days of the great American western, movies and TV, seem to be long over. All that is left around the country are a few Roy Rogers restaurants.

The news of the day that the DPs were looking for, of course, was much more than whether Tom Mix or Charlie Chaplin was showing Saturday night at the movie house. More important was the news that next week the DP food warehouse would be closed three days for inventory. Stock up on your ration of Spam and Velveeta before then or eat naked slices of bread.

Food news was always important especially if that was your week to go to the warehouse and get your rationed provisions.

But that news, which affected everyday life in DP land was only an appetizer. What were the lieli viri, Big Men, somewhere in the land of Oz, plotting with the Wizard of the Communist East about our future? Were we, the DPs safe in Germany, under the wing of the Brits and Americans?

(To be continued)

IN MEMORIAM

Pieminot Gunāru Blumbergu

Ar Gunāru pirmo reizi tikos, kad abi bijām Gaŗezera padomē pirms 30 gadiem. Pēc iepazīšanās mums vēlreiz radās savstarpējais kontakts, daļēji varbūt tāpēc, ka mūsu bērni bija līdzīgos vecumos, bet galvenokārt tāpēc, ka mums bija līdzīga pasaules uztvere. Es tolaik laikā biju Gaŗezera padomes prezidents, bet Gunārs – atbildīgs par bērnu nometni un Gaŗezera vasaras vidusskolu (GVV). Mūs vienoja uzskats, ka mūsu trimdas organizāciju prioritātei, it īpaši Gaŗezera prioritātei, ir jābūt jaunatnes latviskajai audzināšanai.

Gunārs bija atklāts cilvēks – viņš ātri runāja un, kā jau Hārvarda Universitātes absolvents, daudz zināja. Es isā laika sprīdi uzzināju, ko Gunārs domā, un sapratu, kā viņš domā. Mūsu uzskati par lielajiem pasaules notikumiem, par latviešu sabiedrības darbību ārzemēs un arī par Latvijas nākotni parasti sakrita.

Gunāra sabiedriskā darba geni nāca no viņa tēva, farmaceita Jāņa Blumberga. Pagājušā gadsimta 60.–70. gados Jānis

Blumbergs bija Amerikas latviešu apvienības (ALA) vicepriekšsēdis un valdē pārraudzīja ASV latviešu izglītību. Latvijā tēvam palika sekmīga aptieka, bet, dzīvojot ASV, viņš attīstīja ievērojamu zinātnieciski pētniecisko karjēru. Viņam piederēja ap 30 patentu, bet izgudrojumu droši vien bija vēl vairāk. Gunāram bija trīs brāļi un māsa. Augstākā izglītība ģimenē bija obligāta prasība visiem bērniem. Cik atceros, tad visiem četriem brāļiem pirmo akadēmisko gradu bija jāiegūst ķīmijā un jāiestājās studentu korporācijā *Lettgallia*. Tā bija Gunāra vissvarīgākā organizācija, kurai viņš savas dzīves laikā veltīja daudz laika un enerģijas. Māsa kļuva par *korp. Daugaviete* filistri. (Iespējams, ka prasība par ķīmijas gradu neattiecās uz māsu.)

Pēc tam gan jauniešiem tika dota brīva studiju lauka izvēle. Tā Gunārs pēc ķīmijas studijām kļuva par sekmīgu patentu advokātu. Pēc universitātes beigšanas viņš apņēma par sievu izcilu saimnieci Ināru (*korp. Daugaviete*), un viņi kopā iz-

audzināja četrus dēlus – Pēteri, Ēriku, Robertu un Dāvidu. Izveidojās priekšzīmīga, sabiedrībā aktīva latviešu ģimene. Dēli beidza Čikāgas Krišjāņa Barona skolu, Gaŗezera vasaras vidus-

skolu un vairākas ASV universitātes. Pēteris, Ēriks un Roberts ir advokāti un Dāvids – žurnālists un PR speciālists. Visi iestājās *Lettgallia*.

Dzīvē sanāca tā, ka, pildot vairākus sabiedriskos amatus aizvadītajos 30 gados, man ir izveidojusies tāda pati sadarbība un draudzība ar Gunāra dēliem,

kāda man savulaik bija ar Gunāru. Balstoties uz šo sadarbību, zinu un varu droši apgalvot, ka Gunārs un Ināra ir izaudzinājuši četrus kārtīgus godavīrus – priekšzīmīgus ASV

pilsoņus un Latvijas patriotus. Par dēliem, kurus iepazinu latviešu sabiedriskajā darbā varu teikt, ka viņi visi saprot to, ka, uzņemoties kādu amatu, viņi uzņemas atbildību un nopietnu darbu. Viņi saprot, ka būt kādas organizācijas valdē nenozīmē tikai fotografēšanos un gudru prātošanu sēdēs. Lai

būtu par ko lemt, kopā sanākot, ir jāveic mērķtiecīgs darbs starplaikā.

Uz latviešu sabiedrības lielā fona Pēteris ir Amerikas latviešu apvienības (ALA) priekšsēdis kopš 2015. gada. Latvijas Valsts novērtējusi Pēterā darbu Latvijas labā ar Atzinības krustu. Roberts bija izcils Latvijas goda konsuls Ilinojā. 2014. gadā tika iecelts par 48. Latvijas Universitātes goda biedru. (Pirmais bija Krišjānis Barons 1920. gadā). Saņēmis Triju zvaigžņu ordeni. Arī Ēriks un Dāvids ir katrs savā veidā atbalstījuši latviešu sabiedrības darbu un pielikuši plecu dažādiem latviešu projektiem paralēli sekmīgām karjerām savos maizes darbos.

Gunāra un Ināras panākumi ģimenes dzīvē un sabiedriskajā darbā skaidri atspoguļojas viņu četros dēlos.

Izsaku visdziļāko līdzjutību Inārai, dēliem ar vedeklām un astoņiem latviski runājošiem mazzbērniem, vīru un tēvu Gunāru Blumbergu Mūžībā aizvadot. Vieglas smilti, mīlais draugs!

JĀNIS KUKAINIS

LATVIJA DIENU RITĒJUMĀ

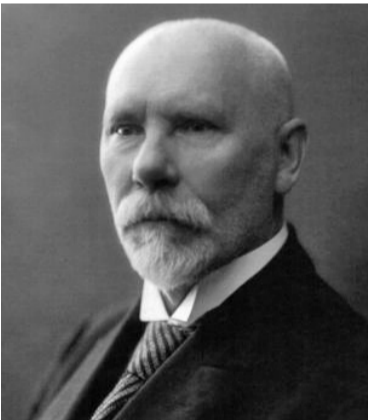
Satversmes sapulcei – 100

Satversmes sapulces atklāšana 1920. gada 1. maijā // Foto no grāmatas "Jānis Čakste"

Aprit gadsimts, kopš pirmo reizi Saeimas (toreizējā Bruņniecības) namā sanāca pirmais demokrātiski ievēlētais Latvijas valsts parlaments – Satversmes sapulce. Vēsturisko dienu aculiecinieks sociādemokrāts, pirmo četru Saime deputāts Felikss Cielēns pēc tam atcerējās: "Likās, ka pati daba uzsmaidītu šim ārkārtīgi svarīgam notikumam latviešu tautas vēsturē. Nu pirmoreiz, kopš uz Zemeslodes atskanēja latviešu valodas dialekti, pulcējās vienā valsts kopībā tautas vēlēti deputāti, lai lemtu par jaunās valsts tagadni un nākotni. Pacilāta nacionāla pašapziņa, pat lepnums bija vērojams latviešu deputātu sejās."

Tautas padomes priekšsēdis Jānis Čakste savā uzrunā apsveica tautas izredzētus Latvijas valsts saimniekus un uzsvēra, ka „tauta no šīs dienas sekos visiem jūsu soļiem, visiem jūsu lēmumiem ar lielāko uzmanību."

Jānis Čakste

Tajā pašā dienā Čakste tika ievēlēts arī par Satversmes sapulces priekšsēdi, pildot arī Valsts prezidenta funkcijas. Noliekot pilnvaras, Latvijas Pagaidu valdības vadītājs Kārlis Ulmanis sacīja, ka katrs ir centies pildīt savus pienākumus, un šī diena ir pierādījums tam, ka strādāts nav velti. Ulmanis jau jūnijā izveidoja jaunu valdību.

27. maijā Satversmes sapulce apstiprināja Deklarāciju par Latvijas valsti, juridiski apstiprinot proklamēšanas aktu un nosakot, ka Latvija ir neatkarīga republika ar demokrātisku valsts iekārtu un ka Latvijas valsts suverēnā vara pieder Latvijas tautai.

Latviju dēvē par Covid-19 veiksmes stāstu

Britu medijs *Telegraph.co.uk*, atsaucoties uz interviju ar Latvijas ministru prezidentu Krišjāni Kariņu, nosaucis Latvijas stratēģiju cīņai ar vīrusa izplatību kā īpašu veiksmes stāstu, ņemot vērā to, kā pandēmija ietekmējusi citas Eiropas valstis un kā attiecīgajā situācijā reaģējusi pašu britu valdība.

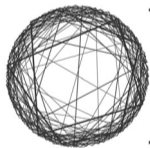
Krišjānis Kariņš

"Latvija tiek uzskatīta par paraugu starp nācijām, kur šobrīd cīnās ar vīrusu. Un, pēc ministru prezidenta Krišjāņa Kariņa teiktā, galvenie iemesli šīs Baltijas valsts relatīvajiem panākumiem vīrusa ierobežošanā līdz šim ir bijuši "ļoti daudz" agrīnie valdības spertie soļi vēl pirms pirmās naives no koronavīrusa valstī," tā par notiekošo Latvijā raksta britu medijs *Telegraph.co.uk*. Intervijā ar presētīzo mediju Kariņš norāda, kā Latvijas atbildīgās iestādes, nosakot ierobežojumus, ir meklējušas līdzsvaru starp maksimālu sabiedrības veselības sargāšanu un iespējami mazāku kaitējumu ekonomikai.

Valdība vienojas zinātniekiem vīrusa izpētei piešķirt līdzekļus

Valdību veidojošās partijas vienojušas zinātniekiem vīrusa izpētei piešķirt papildu piecus miljonus eiro, pēc koalīcijas partiju sadarbības sanāksmes žurnālistiem pastāstīja Ministru prezidents Krišjānis Kariņš "Zinātne ir virziens uz nākotni, jo tas ir tas posms, lai varētu veicināt ekonomikas pārveidošanu, lai tā spētu rast pēc iespējas lielāku vērtību," sacīja premjers

Borisa un Ināras Teterevu fonds palīdz koronavīrusa izpētei

BORISA un INĀRAS TETEREVU FONDS

Lai stiprinātu Latvijas zinātnieku un mediķu cīņu pret vīrusu, Borisa un Ināras Teterevu fonds ir piešķīris 50 tūkstošus eiro koronavīrusa izpētei. Pirmo atbalstu gūs divi Rīgas Stradiņa universitātes pētījumi. "Šodien, kad pandēmija skar pilnīgi ikvienu, ir pašsaprotami, ka Fonds arī sniedz savu ārtavu cīņai pret bīstamo vīrusu. Boriss bija ārsts, un Rīgas Stradiņa universitāte bija viņa augstskola. Boriss vēltījis daudz tās izaugsmes veicināšanai, un viņš būtu lepns, zinot, ka tur tiek meklēti līdzekļi, kā pasargāt Latvijas mediķus un pacientus no šī koronavīrusa. Esmu pārliecināta, ka arī Latvijas zinātnieki un mediķi spēj dot būtisku ieguldījumu vīrusa nāvējošās ietekmes ierobežošanai, tāpēc uzskatu par mūsu pienākumu viņus atbalstīt. Mums visiem kopā ir jāatrod veids, kā savaldīt šo vīrusu," norāda mecenāte Ināra Tetereva. Borisa un Ināras Teterevu fonda atbalsts sniedz savu ārtavu Rīgas Stradiņa universitātes diviem pētījumiem. Sadarbībā ar Latvijas Biomedicīnas pētījumu un studiju centru, vadošajām Latvijas slimnīcām un citām zinātniskajām institūcijām izveidoto pacientu materiāla biobanka varēs

izmantot Latvijā noteikto vīrusa mutāciju tālākai izpētei un citiem ar vīrusa nākotnes pētījumiem Latvijā un starptautiskā mērogā.

Latvijas studenti risina vīrusa krīzes jautājumus

230 Latvijas studenti šobrīd strādā pie risinājumiem krīzes ietekmes mazināšanai projektā "Krizes laboratorija". To organizē sešas augstskolas sadarbībā ar dažādām organizācijām, kuŗas iesniegušas 25 problēmsituācijas, kuŗām jāmeklē risinājumi. Daudzas situācijas saistītas ar digitāliem risinājumiem produktu piegādē vai attālinātajās mācībās un darbā. Visvairāk izaicinājumus iesniedza Izglītības un zinātnes ministrija, piemēram, izstrādāt rīku, kas monitorē skolēnu uzmanību un koncentrēšanos. Darbs pie risinājumiem noslēgsies 8. maijā.

Kādi svētki šogad nenotiks?

Tradicionāli plaši apmeklēt Ligo svētku ieligošanas pasākumi 11. novembrā krastmalā šogad nenotiks un arī 4. maija pasākumi ir atcelti. Augusta vidū tradicionāli vairāku dienu gaŗumā notiek arī Rīgas svētki, taču to norise vēl ir uz jautājuma zīmes. Arī Rīgas maratona norise patlaban nav skaidra, jo tiek gaidīti valdības tālākie norādījumi.

Komentējot vairāku koncertu un festivālu organizētāju plānus pasākumus rīkot, preses konference veselības ministre Ilze Viņķele pieļāva, ka vasaras festivāli, visticamāk, būs jāatceļ. "Negribētu būt tā ne priecīgo ziņu nesēja, taču pēc mēģināšu kombinēt – vasara būs, bet festivālu, visdrīzāk, nebūs," sacīja ministre.

Valsts prezidents aicina kopt un lietot latgaliešu valodu

Valsts prezidents Egils Levits uzrunā Saeimas Cilvēktiesību un sabiedrisko lietu komisijas Latgales apakškomisijas sēdē, atzīmējot Latgales kongresa dienu 27. aprīlī, aicināja kopt un lietot latgaliešu valodu, norādot uz tās lomu arī latviešu kultūrā.

Uzrunā Valsts prezidents uzsvēra, ka Latgales kongress kā demokrātiska Latgales latviešu pārstāvniecība bija tā institūcija, kas nolēma apvienot Latgali ar pārējām latviešu zemēm un līdz ar to padarīja Latviju par iespējamu. "Latvieši, viņu priekšteči, vienmēr ir dzīvojuši visā mūsdienu Latvijas teritorijā un vēl aiz tās. Taču vēsturiski šeit ilgi valdīja dažādas svešas varas, un latviešu dzīve dažādās mūsu vēsturiskās teritorijas daļās attīstījās dažādi. Latvijas valsts dibināšanas procesā bija svarīgi, lai visas latviešu zemes apvienotos vienā Latvijas valstī, lai starp latviešiem vairs nebūtu ro-

SPILGTS CITĀTS

Saulainā 21. aprīļa diena un cīņa par balsīm

Žurnālā *Sestdiena* publicists Pauls Raudseps raksta par 1990. gada 21. aprīļa lielo cilvēku pulcēšanos *Daugavas* stadionā. Viņi nebija nākuši skatīties kādu futbola saciksti. Šoreiz uz spēles bija augsta likme – nodrošināt balsu pietiekamību gaidāmajam 4. maija balsojumam par Neatkarības deklarācijas pieņemšanu.

Latvijas Tautas frontes (LTF) organizētā Vislatvijas tautas deputātu sapulce bija domāta, lai demonstrētu, ka

gaidāmais lēmums par neatkarību nav kādas šauras politisku grupas patvaļa, bet gan atspoguļo plašu sabiedrības vairākuma viedokli. LTF vadība arī vēlējas stiprināt pašu Augstākajā Padomē ievēlēto deputātu apņēmību. Viņu balsis 4. maijā bija ļoti nepieciešamas.

Neatkarības deklarācijas pieņemšanai bija nepieciešamas divas trešdaļas jeb 134 Augstākās Padomes deputātu balsis, un pēc vēlēšanu pirmās kārtas LTF puslīdz droši varēja būt tikai 128. Izdevās pielasīt klāt vēl sešus mandātus, un līdz ar to maģiskais skaits 134 it kā būtu sasniegts. Tomēr bez dažu balsu rezerves nevarēja būt pārliecība, ka kāds no neatkarības šķietamajiem atbalstītājiem pēdējā brīdī tomēr nenosvārstās. Pietiktu ar vienu, lai sagrautu visus sapņus.

Otrajā vēlēšanu raundā izšķirošai cīņai LTF mobilizēja smagsvarus, Latvijā labi pazīstamus cilvēkus, taču rezultāti bija sliktāki nekā cerēts. Varbūt tāpēc, ka lielais 18. marta pacelums bija gaŗam, varbūt tāpēc, ka sākotnējie rezultāti ļāva cilvēkiem nedaudz atslābt, varbūt vienkārši tāpēc, ka aprīļa beigās daudzi nedēļas nogalē devās uz laukiem vai mazdārziņiem.

LTF līderiem Dainim Ivānam Smiltēnē un Mavrikam Vulfsonam Elejā nebija oponentu, un viņi bez problēmām uzvarēja. Tautas mīlētā žurnāliste, Latvijas Poļu savienības priekšsēde Ita Kozakēviča izcīnīja pārliecinošu uzvaru Jēkabpilī. Tomēr tādas pazīstamas Atmodas laika personas kā jurists Ilmārs Bišers, ārsts Leopolds Ozoliņš, žurnālists Viktors Avotiņš un tolaik populārās avīzes *Latvijas Jaunatne* redaktors Andrejs Cīrulis zaudēja.

29. aprīlī LTF ieguva tikai četrus mandātus. Tomēr izrādījās, ka ar to pietiek. 4. maijā par neatkarību nobalsoja 138 deputāti.

bežas. Šodien Latvijas teritorija, ko veido latviešu vēsturiskās zemes, ir noteikta Satversmes 3. pantā, un viena no tām ir Latgale. Es gribētu aicināt pievērst uzmanību tam, ka latgaliešu valoda, kas ir latviešu valsts valodas paveids, vispirms jau ģimenē ir jādod tālāk jaunajām paaudzēm. Ģimenē runājot latgaliski, tas notiek pats no sevis. Ja mēs gribam, lai pēc simt gadiem šī valoda joprojām būtu dzīva, būtu aktuāla, tad tas ir jādara jau tagad. Tādēļ es aicinātu izmantot latgaliešu valodu, runāt latgaliski un kopt šo valodu, kas ir latgaliešu kultūras mantojuma nesēja. Tā ir mūsu kopējā kultūras mantojuma daļa, kas ir nozīmīga ne vien latgaliešiem, bet visiem latviešiem." sacīja Levits.

Andra Levite sāk darbu medicīnas centrā "ARS"

Valsts prezidenta dzīvesbiedre Andra Apine-Levite sākusi darbu medicīnas centrā "ARS", liecina medicīnas centra mājaslapā publicētā informācija.

Andra Levita

"Ar prieku un lepnumu paziņojam, ka no 28. aprīļa Medicīnas centrs "ARS" Sieviešu konsultāciju nodaļas praktizējošo ārstu komandai pievienojas pieredzējusi ginekoloģe ar ilgādu pieredzi vairākās Vācijas un Luksemburgas klīnikās – mūsu valsts pirmā lēdija Dr. Andra Apine-Levite," teikts uzņēmuma publikācijā. Daktere konsultē pacientus latviešu, angļu, vācu un franču valodā.

Tautieši Lielbritānijā ārkārtējās situācijas laikā

Daudzi mūsu tautieši Lielbritānijā, kuŗi aizņemtības dēļ nevarēja veltīt laiku saviem vaļaspriekiem, nu nododas radošām aktivitātēm, meklē jaunus risinājumus un idejas. Pianiste Ieva Dubova vairs neuzstājas koncertzālēs, bet gan tīmeklī, tāpat mainījies veids, kā tiek pasniegtas privātsundas. Tā kā skolēni nedrīkst nākt klātienē, stundas notiek, izmantojot internetu, ir speciāli uzstādītas kameras un datorekrāni.

Latviete Agnese Vrubļevska strādāja par menedžeri restorānā, kuŗš tika slēgts. Tagad viņai ir vairāk laika, lai iekārtotos jaunajā dzīvesvietā, dziedātu un nodarbotos ar sportu. Lai arī ēdināšanas servisa darbiniecei Lijai Bachai-Kaufmanei uz darbu nav jāiet, tomēr darba devējs maksā pilnu algu. Līdz ar to viņa var veltīt laiku gan mājas sakopšanai, gan vienkārši atpūtai.

(Turpinājums 10. lpp.)

LATVIJA DIENU RITĒJUMĀ

VĒSTNICĪBU ZIŅAS

(Turpināts no 9. lpp.)

Ārste Anita Tannis dalās pieredzē, izslimojot vīrusu

The Globe and Mail laikraksta 5. aprīļa numurā ir publicēts Anitas Tannes raksts "I survived the coronavirus. It wasn't easy, but we can get through it", kurā viņa dalās savā pieredzē, izslimojot vīrusu.

Anita Tannis

Anita dzīvo *North Vancouver*, Britu Kolumbijā, un pirmos slimības simptomus sajuta, esot Austrijā, nelielā slēpošanas pilsētiņā Iglšā. Tikai atbraucot mājās, parādījās ziņas, ka tieši šī pilsētiņa ir Austrijas vīrusa izplatības centrs. Tad arī viņa nolēma, ka ir jāpārbaudās. Anita raksta: "Man drudzis un klepus pastiprinājās pēc atgriešanās Kanadā, – pēc tam, kad četras dienas Eiropā jau sāku justies labāk, atkal sliktāk kļuva mājās. Veselības aprūpes medicīnas māsa piezvanīja un apstiprināja inficēšanos ar vīrusu, kad es piecas dienas pēc atgriešanās jau sāku justies labāk."

Iedzīvotāji vērtē valdības paveikto cīņā pret vīrusu

Gandrīz trīs ceturtdaļas jeb 74% iedzīvotāju atbalsta Latvijas valdības paveikto cīņā pret vīrusa pandēmiju, bet 24% valdības paveikto krīzes laikā vērtē noraidoši, liecina tirgus un socioloģisko pētījumu aģentūras *Latvijas fakti* veiktā aptauja, par kuru intervijā laikrakstam *Latvijas Avīze* (LA) pastāstījis aģentūras vadītājs Aigars Freimanis.

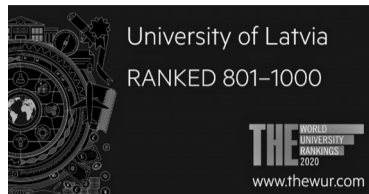

Aigars Freimanis

Aptaujā tikai 2% respondentu nav paiduši skaidru nostāju šajā jautājumā, kas, pēc Freimaņa teiktā, ir ārkārtīgi neparasta situācija, jo parasti ir ievērojami vairāk cilvēku, kuri pieder kategorijai "nav viedokļa", "grūti pateikt" un "nezinu". "Atbalsts valdības paveiktajam cīņā pret vīrusu visās grupās ir visai līdzīgs, nemeklēsim utis, sakot, ka nelatvieši ir kritiskāki, latvieši atbalstošāki valdības lēmumiem, jo te ir konsensuss, kas saka – labi, ka valdība ko dara lietas labā," intervijā laikrakstam stāsta sociologs.

Latvijas universitātes starptautiskā universitāšu reitingā

Vairākas Latvijas universitātes iekļuvušas starptautiskā *Times*

Higher Education universitāšu "Ietekmes reitingā". Publikoti *Times Higher Education* universitāšu "Ietekmes reitingā" rezultāti, kurā starp pasaules vadošajām universitātēm nosauktas vairākas Latvijas universitātes – Latvijas Lauksaimniecības universitāte (LLU), Latvijas Universitāte, Rīgas Tehniskā universitāte un Rīgas Stradiņa universitāte. Visaugstākos rādītājus LLU ieguvusi mērķi "Dzīvība uz zemes", kur universitāte ieguvusi 80.vietu

Reitingā tiek vērtēta universitāšu darbības efektivitāte, lai veicinātu ilgtspējīgu attīstību pasaulē, iekļaujot sociālos, ekonomiskos un vides aspektus. "Ietekmes reitingā" tiek mērītas pasaules universitāšu darbību atbilstoši 17 Apvienoto Nāciju organizācijas (ANO) Ilgtspējīgas attīstības mērķiem un tie iekļauj tādas sociālās un ekonomiskās attīstības problēmas kā nabadzība, bads, veselība, izglītība, globālā sasilsana, dzimumu līdztiesība, ūdensapgāde, sanitārija, enerģija, urbanizācija, dabas aizsardzība un sociālais taisnīgums. Publicētajā 2020. gada reitingā kopumā reitingā dalību pieteica 859 pasaules universitātes, taču tikai 766 pasaules universitātes, kas pārstāv 85 valstis, ir spējušas izpildīt visus reitinga kritērijus. Apkopojot visus rezultātus, LLU ieguvusi vietu grupā "401 – 600". Vadošās pozīcijas Ietekmes reitingā ieņem tādas pasaulē zināmas universitātes kā Oklendā un Sidnejas universitāte un Rietumsideņas universitāte Austrālijā. Citas Baltijas valstu universitātes reitingā neesot pārstāvētas.

Rietumu raidstaciju nozīme dzelzs priekš kara sairšanā

Latvijas Radio vēsta par mediju lomu ceļā uz brīvību. Liela nozīme bija arī "naidīgajām radiobalsim" – tā padomju laikā dēvēja Rietumu raidstacijas, kas klausītājiem aiz dzelzs priekš kara translēja ziņas no brīvās pasaules un apšaubīja padomju propagandas pōtēto informāciju. Par spīti padomju varas centieniem slāpēt šos radio signālus, gan *Amerikas balsis*, gan *Radio Brīvā Eiropa* un citas Rietumu radio stacijas slepus skanēja daudzās mājās. Pirmā aiz dzelzs priekš kara izlauzās *Amerikas balsis*. ASV valdība raidstaciju *Amerikas balsis* dibināja Otrā pasaules kara laikā ar mērķi dot pretsparu nacistiskās Vācijas propagandai un popularizēt ASV valdības politiku. *Amerikas balsis* tiklam attīstoties padomju bloka virzienā, 50. gadu sākumā tapa arī latviešu redakcija.

Atgriešanos Latvijā ārvalstīs gaida valstspiederīgie

Patlaban ārvalstīs atrodas aptuveni 2400 Latvijas valstspiederīgie (LETAs ziņa 22.04.), kuri paiduši vēlēšanos atgriezties Latvijā, turklāt 298 personām nepieciešama steidzama repatriācija, Saeimas Pilsonības, migrācijas un sabiedrības saliedētības komisijā pastāstīja Ārlietu ministrijas (ĀM) Konsulārā departamenta direktore Guna Japiņa.

Pirmajā diennaktī kopš ārkārtējās situācijas izsludināšanas uz Konsulārā departamenta ārkārtējās situācijas tālruni +371 26337711 saņemti 14 500 zvani, kas liecināja par cilvēku satraukumu un apmulsumu. Uz 20. martu konsulārā reģistrā bija reģistrējušies un par sevi vēstniecībām ziņu devuši aptuveni 4300 Latvijas valstspiederīgie, kuri atradās ārvalstīs un pauda vēlēšanos atgriezties Latvijā.

Saeima 23. aprīlī, trešajā lasījumā atbalstīja grozījumus, kas aizliedz publiskos pasākumos izmantot bijušās PSRS, tās republiku un nacistiskās Vācijas bruņoto spēku un likumības un kārtības uzturēšanas organu (represīvo iestāžu) izmantoto piederību identificējošo apģērbu, kā arī tā elementus. Likuma grozījumi paredz, ka publisku pasākumu norises laikā aizliegts izmantot, arī stilizētā veidā, bijušās PSRS, tās republiku un nacistiskās Vācijas bruņoto spēku un likumības un kārtības uzturēšanas organu, proti, represīvo iestāžu izmantoto piederību identificējošo apģērbu jeb formstērpus. Tāpat arī šī apģērba elementus, kuŗu kopums – apģērba gabali, aksesuāri, atpazīšanas zīmes, kokardes, uzpleči, aprikojums – pēc tā vizuālā izskata nepārprotami ļauj identificēt minētos bruņotos spēkus vai represīvās iestādes. Aizliegums ietver arī bijušās PSRS, tās republiku un nacistiskās Vācijas karogu, ģerboņu un himnu, nacistiskās svastikas, SS zīmes un padomju simbolu – sirpja un āmuŗa līdz ar piecstaru zvaigzni – izmantojumu

Ierobežos krievu valodā esošu TV programmu proporciju

Saeima otrajā lasījumā atbalstīja priekšlikumu ierobežot krievu valodā esošu TV programmu proporciju kanālu pamatpiedāvājumā. Šāds priekšlikums iesniegts Elektronisko plašsaziņas līdzekļu likumam. Priekšlikuma iesniedzēja Dagmāra Beitnere-Le Galla (JKP) rosināja likumā iekļaut Valsts prezidenta Egila Levīta nesēn pieteikto priekšlikumu likumā stiprināt Eiropas Savienības (ES) un Eiropas Ekonomiskajā zonā (EEZ) oficiālajās valodās veidotu televīzijas programmu vietu kanālu pamatpiedāvājumā, tādējādi faktiski ierobežojot krievu valodā esošu TV programmu proporciju.

Vācijā pieminēti koncentrācijas nometnes upuŗus

Šajās dienās vairākas Vācijas federālajās zemēs tiek pieminēta nacistiskās Vācijas teritorijā izveidoto koncentrācijas nometņu at-

BALKRIEVIJA. 24. aprīlī Baltkrievijas Nacionālajā vēstures mūzejā tika atklāta Baltkrievijas Ārlietu un Kultūras ministriju, kā arī ANO pastāvīgās pārstāvniecības Baltkrievijā organizēta izstāde, kas veltīta Apvienoto Nāciju Organizācijas (ANO) Starptautiskai pārstāvju dienai un Sanfrancisko konferences 75. gadadienai. Latvijas vēstniecība Baltkrievijā izstādei ir iedevusi divas fotogrāfijas, kuŗas ir atainots Latvijas delegācijas darbs ANO. Pirmajā bildē ir fiksēta Latvijas karoga pirmā pacelšana ANO Ģenerālās asamblejas laikā 1991. gada 17. septembrī, savukārt otrajā fotogrāfijā Latvijas delegācija pirmo reizi dodas uz savām vietām ANO Ģenerālās Asamblejas hallē.

ĪRIJA. Latvijas vēstniecība Īrijā piedalījās Īrijas Nacionālās televīzijas un radio aģentūras RTE izsludinātajā akcijā *Shine Your Light*. Akcijas laikā visā Īrijā tika izgaismotas privātās un publiskās ēkas, lai neklātienē paustu solidaritāti ar visiem, kuru dzīvi skāris vīruss, bet īpaši sūtītu sveicienus visiem medicīnas darbiniekiem, kuŗi šobrīd grūtos un bīstamos apstākļos strādā cīņās priekšpostēnos.

brīvošana pirms 75 gadiem. Latvijas vēstniecība Vācijā kopā ar citām Eiropas valstīm ar vainaga nolikšanu pie Būchenvaldes koncentrācijas nometnes memoriāla pieminēja Otrā pasaules kara upuŗus. Būchenvaldes nometnes ieslodzījumu piedzīvoja arī latviešu rakstnieks un Triju Zvaigzņu ordeņa virsnieks Miervaldis Birze. Vācu okupācijas sākumā Miervaldi Birzi apcietināja un ieslodzīja Valmieras cietumā. 1944. gada jūlijā Birze kopā ar 1200 cilvēku lielu ieslodzīto transportu tika pārvests no Latvijas uz Vāciju, kur viņš nonāca Būchenvaldes koncentrācijas nometnē. 1945. gada aprīlī ieslodzīto evakuēšanas laikā Birzem izdevās izbēgt un atgriezties Latvijā. Vācu koncentrācijas nometnēs pavadītais laiks un notikumi ir atspoguļoti vairākos Miervalda Birzes daiļdarbos.

Vīrusa pandēmijas dēļ piemiņas pasākumi notika attālināti. Tiešsaistē tika ievietota deklarācija par godu Būchenvaldes koncentrācijas nometnes atbrīvošanas 75. gadadienai, kuŗā tika atzīmēts, ka cilvēktiesības, demokrācija un brīvība nav pašaprotamas vērtības, un tās "atkal un atkal ir jāaizstāv no jauna". Ievērojot šābrīža ierobežojumus, vēstniecības sarūpēto vainagu pie memoriāla novietoja piemiņas pasākuma rīkotāji.

Vizmas Belševicas archīva burtnīca

Iznākusi serijas "Vizmas Belševicas archīva burtnīcas" trešā grāmata "Dienasgrāmata. 1947–1960", mediju informē apgāda *Mansards* pārstāvji. Serijas pirmā burtnīca "Nepazītā mīlestība un citi stāsti" nāca klajā 2016.gadā, un gadu vēlāk sekoja izdevums "Bille, Anss un citi". Vizmas Belševicas

(1931–2005) grāmatās iepriekš nepublicētos darbus un dokumentālās liecības seriā "Vizmas Belševicas archīva burtnīcas" apkopo dzejnieks un rakstnieces dēls dzejnieks Jānis Elsbergs.

Vizmas Belševicas teksts šajā izdevumā saglabāts, nemainot tajā ne vārda, savukārt Jānis Elsbergs lasītājiem sagatavojis arī dienasgrāmata pieminēto personu rādītāju. No rakstnieces piezīmēm saglabājušās 33 atsevišķas vienības – klades jeb pabezas burtnīcas, bloknoti, blociņi, divas A4 izmēra lapu kopas. Šajā izdevumā iekļautas pirmās deviņas no šīm vienībām – par periodu līdz 1960. gada 19. septembrim.

Vizmas Belševicas jaunības dienasgrāmata un piezīmes tiek publicētas gadu pirms viņas 90 gadu jubilejas un var kalpot kā faktu materiāls literatūras un vēstures pētniekiem, savukārt valodniekiem tā ir iespēja izsekot Vizmas Belševicas valodas attīstībai viņas daiļrades sākumposmā – no 1947. līdz 1960. gadam.

Filmu maratons

Nacionālais kino centrs kopš 2005. gada organizē 4. maija Latvijas filmu maratona – valsts svētku bezmaksas seansus, kuŗos demonstrē jaunākās un labākās Latvijas filmas. Šogad tas notiks portālā *Filmas.lv*, kļūstot par Latvijā pirmo kinofestivālu, kuŗš pārceļas no kinozālēm uz digitālo vidi, pirmo reizi tiekot pieejams ne tikai rīdziniekiem, bet arī kinoskatītājiem Latvijā un visā pasaulē. Svētku programmā iekļautas divu restaurētu klasikas filmu tīmekļa pirmizrādes – režisora Rolanda Kalniņa "Akmeņainais ceļš" (1983), kuŗā galveno lomu spēlēja Andrejs Žagars, un režisora Arvīda Krieva "Fotogrāfija ar sievieti un mežakuli", kuŗā kā kinoaktieris debitēja Alvis Hermanis.

Ziņas sakopojis **P. Karlsons**

Mediju atbalsta fonda ieguldījums no Latvijas valsts budžeta līdzekļiem Kultūras ministrija

LAIKU UN VIETU MIJĀS

FRANKS
GORDONS

Pēc 17 politiskās krīzes mēnešiem, pēc trijām neizšķirtām vēlēšanām sasodītais koronavīruss piespiedis Benjaminu (Bibi) Netanjachu un Benniju Gancu vienoties un “sastikēt” ārkārtas valdību uz trijiem gadiem.

20. aprīlī, kad par šo vienošanos tika paziņots, saslimušo bija 13 733, izveselojās 4049, miruši 177.

Attīstīto valstu starpā Izraēla visumā sekmīgi darbojas kaņķā ar pandēmiju. Tika mobilizēts ne tikai viss veselības aizsardzības sektors, bet arī armija, kas palīdz testu vākšanā un ierobežojumu nodrošināšanā, un pat daudzina-

tais Izraēlas izlūkdiens Mossad, kuŗa vadītājam Josi Kohenam izdevās ar “gaisa tiltu” sagādāt elpinātājus, testa komplektus un citu aprīkojumu, kas iepirkti no Ķīnas un kādā arābu emiratā.

Ciņū ar vīrusu apgrūtināja mūsu ultraortodoksi. Šis pasaules medijos pieņemtais nosaukums īti neizteic būtību: runa ir par – latviski tas trāpīgi skan – dievbijīgiem, jo ivritā tos sauc par *haredim* – tie, kas bīstas Dieva, “trīc” Viņa priekšā (*haredim* – trīcošie). Viņi ne par ko negribēja atteikties no drūzmēšanās sinagogās un reliģiskajos

semināros, pildot svētrakstos minētos 613 baušļus. Nav brīnums, ka vislielākais saslimušo skaits bija pilsētas un kvartālos, kur šī iedzīvotāju katēgorija mīt.

Kaut gan pamazām tiek mīkstīnāti daži ierobežojumi, divu metru atstarpe starp cilvēkiem senioriem vēl ilgi būs jāpaliek “ieslēgtiem” savos dzīvokļos. Par viņiem, jāsa, priekšzīmīgi gādā valsts (darba un labklājības ministrija, pašvaldību centrs): viņiem bez maksas piegādā garšīgus “pusdienu komplektus”, kas tikai jāuzsilda, trīsreiz nedēļā

katrai dienai un palaikam kastes ar konserviem, cukuru u.tml.

Parlamentā nu “atzvērināmā” valdība bija tapusi ar liellam mokām. Premjeram Benjaminam Netanjachu nācās samierināties ar to, ka viņa “pretpēks” – apvienības “zili baltais” vadītājs Benijs Gancs no paredzētajām 32 ministrijām (Izraēlā nebija skaits!) saņems 16, tātad pusi. Pārējās kritīs Netanjachu partijai *Likud*.

Jau otru reizi Izraēlas vēsturē notiks rotācija: pēc 18 mēnešiem, t.i. pusotra gada par premjerministru kļūs Gancs. Patreiz viņš būs aizsardzības ministrs, un

viņa līdzgaitnieks Gabi Aškenazi – ārlietu ministrs.

20. aprīļa vienošanās – sabiedrībai pieņemams atrisinājums – tika panākts, jo abām pusēm bija jāsamierinās ar sāpīgiem kompromisiem. Nācījas glābšanai pandēmijas krīzes apstākļos tas bija nepieciešams.

Beigas atzīmēsim, ka Izraēla tomēr ir tiesiska valsts: Augstākā tiesa vēl arvien ir spējīga apšaubīt Netanjachu tiesības palikt premjerministra amatā apstākļos, kad viņam jāstājas tiesas priekšā par apsūdzībām korupcijā.

Izraēlā vīruss spiež “sastikēt” valdību
VĒROJUMI UN PĀRDOMASSALLIJA
BENFELDE

Pārdomas par ietekmi, prasmi atšķirt viedokļus un faktus un vārda brīvību rosināja Satversmes aizsardzības biroja (SAB) publiskotais 2019. gada darbības pārskats, Ouveņa Metjūza raksts aprīlī britu nedēļas žurnālā *The Spectator* “Maskavas noteikumi Londonā: kā Putina aģenti korumpēja Lielbritānijas eliti” (*Putin's People: How the KGB Took Back Russia and Then Turned on the West*) un kāda nesena diskusija tepat Latvijā sociālajos tīklos par labo dzīvi Padomju Savienībā.

SAB pārskata ziņojuma nodaļā “Krievijas ietekmes pasākumi un propaganda” uzsver, ka 2019. gadā Krievijas dezinformācijas un propagandas aktivitāšu mērķis Rietumos ir saglabāties un atbilst stratēģiskajam mērķim ārpolitikā: vairot Krievijas ietekmi starptautiski, mazinot citu varas centru ietekmi tai interesējošās sfērās un reģionos. Par Baltijas valstīm 2019. gadā Krievijas propagandas mediji izplatīja jau ierastos vēstījumus, apsūdzot tās rusofobijā, nacisma atdzimšanā un militarizācijā.

“Krievijas propagandas vēstījumi rod atsaucību daļā ES populistisko un radikālo politisko spēku. Tiek kultivēti vēstījumi, kas pastiprina šķirtni – “tradicionālās vērtības pret amorālo Eiropu” – un apstrīd Eiropas Savienības institūciju leģitimitāti. Vēstījumi ir viens, bet katrā mērķa valstī tiek meklēti specifiski notikumi un procesi, kurus atainojot, šo vēstījumu var izplatīt. Arvien aktuāls ir arī migrācijas problemātikas jautājums, lai gan, salīdzinot ar 2015. un 2016. gadu, publikāciju apjoms samazinājies,” raksta SAB. Ziņojumā arī atzīmēts, ka par Baltijas valstīm 2019. gadā Krievijas propagandas mediji izplatīja jau ierastos vēstījumus, apsūdzot tās rusofobijā, nacisma atdzimšanā un militarizācijā. Propagandas mediji pauz vie-

dokli, ka Igaunija, Latvija un Lietuva seko Vašingtonas norādēm, tāpēc izturas agresīvi pret Krieviju. Tie kultivē ideju par Latviju kā neizdevušos valsti, no kuŗas masveidā izbrauc cilvēki, pretstatā padomju laikiem, kad Baltijas valstīs esot valdījis uzplaukums. Šim nolūkam Baltijas valstu mūsdienu ekonomiskos rādītājus mērķtiecīgi salīdzina ar bagātākajām Rietumu valstīm, nevis ar bijušajām PSRS republikām, kuŗas ekonomiski atpaliek no Latvijas, Lietuvas un Igaunijas. Kopumā šis ziņojums dod vispusīgu un plašu pārskatu – cik nu tas publiski ir iespējams, ievērojot drošības kritērijus – gan par Krievijas ietekmi, gan par ārvalstu izlūkošanas un drošības dienestiem un vēl citiem jautājumiem. Šo SAB pārskata ziņojumu par 2019. gadu var izlasīt: http://www.sab.gov.lv/files/2019_parskats.pdf

Ouveņa Metjūza raksta nosaukums jau liecina par tajā apskatītajām tēmām un atsaucas uz Katrīnas Beltones šogad iznākušo grāmatu “Putina cilvēki” (*Putin's People: How the KGB Took Back Russia and Then Turned on the West*). Metjūzs raksta, ka secinājums Boltones grāmatā par to, ka ne bagātība, ne varas pieredze neizmaina Putina un viņa tuvo sabiedroto nesatricināmo padomju, būtībā paranoidālo, pasaules uzskatu, ir sliktā ziņā pārējai pasaulei. Par Putina starptautisko tiesību pārkāpumiem un Krimas aneksiju kāds no bijušajiem Gorbačova padomniekiem esot sacījis: “Tas bija tā, it kā kāds būtu atvēris Kremļa pagrabu durvis un ārā būtu izlidojuši padomju pagātnes spoki un smaka.” Beltone savā grāmatā Putinu ataino kā lideri, kuŗš iestrēdzis liktenīgajās deviņdesmito gadu beigās, domāšanā, kuŗā mafijas vērtības un lielās fantāzijas ir līdzvērtīgas un savstarpēji aizstājamas, kur

likumi ir domāti mazajiem cilvēkiem un izdzīvo tikai vislielākie paranoīki.

Jāpiebilst, ka Katrīna Beltone ir bijusi *Finacial Times* korespondente Maskavā, bet pirms tam strādāja *Moscow Times*, un viņu uzskata par Krievijas ekspertu paaudzes veidotāju un iedvesmotāju. Grāmatā ir daudz faktu, kuŗi līdz šim plaši nav zināmi, Boltone ir pētījusi VDK un to, kā tā pārņēma valsti un tās finanses savā varā.

SAB ziņojums un minētais Ouveņa Metjūza raksts manuprāt apstiprina gan to, kas jau bija zināms, gan nojausmas par Krieviju, tajā notiekošajiem procesiem, gan par ietekmi un Rietumu sabiedrības šķelšanu. Tādēļ pārsteidzoša, pat biedējoša bija diskusija, ko izraisīja divi ieraksti *Facebook*. Vispirms kāds ieraksts krievu valodā vēstīja: “Kuŗš man paskaidros, kāpēc gados jauns cilvēks, kuŗš nekad nav dzīvojis Padomju Savienībā, stāsta man, kuŗš izaudzis PSRS, cik man tur bija slikti”. Atsaucās latvieti, kuŗa uzrakstīja: “Mums nevajag kāda skaidrojumu! Tā bija mūsu dzīve. Laba.” Kad pajautāju, vai tiešām dzīve PSRS bija laba, saņēmu pārmetumus par to, ka arī tolaik bijis daudz laba, ka tagad ir daudz sliktā un ka es noniecinot un atsakoties no savu vecāku paaudzes, ka PSRS bijuši daudzi gaiši un inteligenti cilvēki utt. Iebildumi, ka runa ir nevis par gaišiem, inteligentiem un labiem cilvēkiem, kuŗi bijuši visos laikos, bet gan par režīmu, turklāt noziedzīgu, un argumenti par brīvību un demokrātiju atsitās kā pret sienu. Patiesības labad gan jāteic, ka vairākums diskusijas dalībnieku atgādināja par okupāciju, izsūtīšanām, reālo padomju ikdienu un arī centās paskaidrot, ka runa ir par okupācijas režīmu. Tiesa gan, izskanēja arī viedokļi, ka padomju laikā sodīja par okupācijas pie-

minēšanu, bet tagad soda par to, ja saka, ka okupācijas nav bijis – tātad vārda brīvības neesot arī tagad. Manuprāt, šī diskusija ļoti skaidri parādīja, ka mums joprojām trūkst gan zināšanu, gan kritēriju par pamatlietām un vērtībām.

Nepatīkami, ka abas “labo laiku” sargātājas ir sabiedrībā vairāk vai mazāk zināmas – viena no viņām darbojas kādā partijā, bet otra ir rakstniece, turklāt viņas nu nekādi nevar uzskatīt par Latvijas ienaidniecēm. Protams, jaunības nostalgija vairāk vai mazāk ir katram, jo, ja vien jaunība nav bijusi ļoti smaga un traģiska, to vienmēr atceramies ar pozitīvām emocijām, neatkarīgi no valsts iekārtas. Skumji, ja emocijas uzvar, neļaujot prātam racionāli domāt, jo “labo laiku” aizstāvēm ir piekritēji un sekotāji, kuri uzklauša viņu viedokļus un, iespējams, arī no tiem ietekmējas.

Patiesībā diskusija parādīja, ka joprojām jaucam divus jēdzienus: viedoklis un fakts. Protams, viedokļi ir visdažādākie, mums ir tiesības uz tādiem bet, ja tos publiski paužam, tad būtu labi

tos arī pamatot. Jebkuŗā gadījumā ir jāspēj uzņemties atbildība par saviem viedokļiem, jo var gadīties, ka tie pamudina uz sliktu rīcību vai nonāk pretrunā ar valsts konstitucionālajiem pamatiem. Viedoklis nav galīgais arguments diskusijā, ja vien netiek apstiprināts ar pierādītiem faktiem. Savukārt par vārda brīvību skaidrojums ir ļoti vienkāršs: okupācijas laikā cilvēki tika apcietināti, pat izsūtīti, ja runāja par okupāciju jeb citiem vārdiem sakot – tika sodīti par patiesu faktu paušanu. Okupācija ir fakts, un tā noliegšana ir meli, un šodien par šiem meliem tiešām var sodīt, it sevišķi, ja cilvēks nodarbojas ar pretvalstisku propagandu.

Dzīvojot Krievijas propagandas ēnā, vienmēr jāreķinās ar tās ietekmi, brīžiem pašiem to pat neapjaušot. Tādēļ ir tik ļoti svarīgi prast atšķirt emocijas no racionāliem secinājumiem un zināt, ka vārda brīvība nav visatļautība bez robežām.

Mediju atbalsta fonda
ieguldījums no Latvijas valsts
budžeta līdzekļiem

ZIŅAS	BIZNES PORTĀLS NOZARE.LV	ARHĪVS	APSKATI
PR SERVICE	MEDIJU MONITORINGS	TULKOJUMI	FOTO UN VIDEO

Marijas iela 2, Rīga, LV – 1502
marketing@leta.lv
+371 – 672 225 09
www.leta.lv

LETA
nacionālā informācijas aģentūra

Par Latviju un mums trīsdesmit gadus pēc 4. maija

Politiķis, Nacionālās apvienības Rīgas galvas amata kandidāts galvaspilsētas domes ārkārtas vēlēšanās un Ekonomikas ministrijas Ilgtspējīgas enerģētikas politikas departamenta vecākais eksperts **Einārs Cilinskis** sarunā ar **Salliju Benfeldi**

1990. gada 4. maijā Einārs Cilinskis bija viens no Augstākās padomes deputātiem, kuri nobalsoja par Latvijas neatkarības atjaunošanu.

Savu ceļu politikā Einārs Cilinskis sāka Vides aizsardzības klubā (VAK) un LNNK. Pirmo augstāko izglītību ieguva toreizējā Rīgas Politehniskā institūta Ķīmijas fakultātē, vēlāk Rīgas Tehniskajā Universitātē (RTU) ieguva arī bakalaura un maģistra gradu ekonomikā. Einārs Cilinskis vairākkārt ievēlēts par Saeimas deputātu, bijis arī Rīgas domes deputāts, strādājis Vides aizsardzības un reģionālās attīstības ministrijā (VARAM), bet 2014. gadā kādu laiku bijis arī VARAM ministrs.

2018. gada jūnijā E. Cilinskis paziņoja, ka nekandidēs 13. Saeimas vēlēšanās, lai dotu iespēju jauniem cilvēkiem, gan norādot, ka politiku nepametīs un darbu partijā turpinās.

Einārs Cilinskis ir apbalvots ar III šķiras Triju Zvaigžņu ordeni un 1991. gada barikāžu dalībnieka piemiņas zīmi.

Vai pirms trīsdesmit gadiem 4. maijā, balsojot par Latvijas neatkarības atjaunošanu, bija sajūta, ka vairākums Augstākās padomes deputātu nobalso "par"?

Jā, diezgan noteikti likās, ka nekas slikts nevar notikt. Vienīgi, kad balsojums bija noticis un mēs izgājām ārā, es padomāju – vai tik liela svinēšana nav mazliet priekšlaicīga? Faktiski jau okupācija nekur nav pazudusi. Pēc tam šo domu atcerējos 1991. gada 21. augustā, kad bijām pieņēmuši Konstitucionālo likumu par Latvijas Republikas valstisko statusu un arī pučs Maskavā bija izgāzies – bet šajā dienā, lūk, kad neatkarība tiešām ir nodrošināta, svinēšana gan nenotiek!

Esat sacījis, ka politiķi ne toreiz, ne tagad nebija un nav vienoti par Latviju, bet tauta taču tāda ir vienmēr, kad izšķiras ļoti svarīgi jautājumi – barikādes, valodu referendumus...

Neatkarības atjaunošanas laikā vieni uzskatīja, ka virzāties pārāk strauji, citi, ka vajag iet starptautiski tiesisku ceļu – prasīt, lai Rietumi mūs dekolonizē. Arī par valodas likumu bija tāds viedoklis, ka nevajag piedalīties vispār. Bet nozīmīgākajos jautājumos sabiedrība ļoti lielā vairākumā spējusi vienoties par kopīgu rīcību.

Kā tagad, pēc trīsdesmit gadiem, vērtējat Latvijas noietu ceļu? Vai esam pielāvuši lielas kļūdas?

Esmu mācījies ekonomiku, un ekonomisti ļoti labi māc izskaidrot, kāpēc kādi procesi notika tā un ne citādi. Taču, kad jādod padomi nākotnei, tad sanāk daudz sliktāk. Protams, ka kļūdas bija. Piemēram, privatizācijas procesā – nevajadzēja atļaut privatizācijas sertifikātus tirgot par tirgus vērtību, bet izmantot privatizāciju par nominālvērtību. Es pieminu šo kļūdu, jo to es zināju jau toreiz un balsoju pret, citkārt gan jau arī es kļūdījos. No fundamentālāka-

jām problēmām – vajadzēja daudz straujāk noārdīt vecās komunistiskās struktūras. Bet to vienkārši nebija reāli panākt.

Vai šobrīd kļūdas tiek labotas? Ja ne, tad kāpēc, jūsuprāt, tas nenotiek?

Daudz ko jau vairs nevar labot, tie bija sava laika lēmumi ar attiecīgām sekām, arī mani minētie piemēri. Viena no neveiksmēm ir pārāk liela sabiedrības nevienlīdzība – tas nebija neizbēgami, daudzās Austrumeiropas valstīs sabiedrība ir vienlīdzīgāka. Mēs it kā apzināmies šo problēmu, bet labojam to pārāk lēni. Šobrīd saistībā ar Covid-19 atkal ļoti daudz kas mainās – paradumi, biznesa pieejas. Šobrīd ir iespēja daudz ko izmainīt un vērst par labu.

No ekonomikas viedokļa raugoties, – ko šobrīd varētu mainīt?

Drīzāk – ko vajadzētu attīstīt. Pēc krīzes pieaugs nozīme gan tradicionālajiem ekonomikas sektoriem, tādiem kā kokrūpniecībai un pārtikas rūpniecībai, un valstij jācenšas palīdzēt šim nozarēm. Vienlaikus attīstīsies jaunas jomas un atvērsies biznesa nišas, izmantojot informācijas tehnoloģiju iespējas – lai tās attīstītos, jāatbalsta zinātne un inovācijas. Ņemot vērā mūsu dabas resursus, pieaugošas iespējas ir bioekonomikai. Savukārt būs jomas, kas neizbēgami cietīs ilgtermiņā – piemēram, tūrisma (vietējā tūrisma mazāk) un izklaides industrijas. Šeit valstij un pašvaldībām ļoti jādomā par nodarbinātības veicināšanu un pārprofilēšanu – mēs nedrīkstam zaudēt visus tos cilvēkus, kas paliks bez darba.

Ikdienā neesat skalš un uzstājīgs, publiskajā telpā labi pamanāms politiķis, tādēļ vēlos vaicāt, kāda šodien ir jūsu "īsā politiskā programma"? Vai sevi pieskaitāt radikāli noskaņotajiem?

Nedomāju, ka mani uzskati jebkad ir bijuši radikāli šī termina šodienas izpratnē. Bet, protams, ka ideja par Latvijas neatkarību 1988. gadā bija radikāla. "Īsā politiskā programma"? Tas ir interesants jautājums, nebiju to sev noformulējis. Varbūt – moderna un attīstīta Latvija, kurā cilvēkiem ir līdzvērtīgas iespējas, un Latvija ir zaļā, ilgtspējīgā pasaulē? Laikam tomēr nesanāca programma, drīzāk redzējums, kur es varu tikai kaut ko mazliet pavirzīt.

Mēs bieži lepojamies, ka esam zaļa valsts, un daudzi uzskata, ka Eiropas prasības ekoloģijas jautājumos uz mums neattiecas, tas tikai traucēs attīstīties. Kāds ir jūsu viedoklis?

Viena joma gan ir, kur vajadzētu meklēt daudz lielāku savstarpējo sadarbību starp nozari un dabas draugiem, – tā ir mežsaimniecība. Šobrīd attiecības ir, maigi izsakoties, saspringtas. Tomēr domāju, ka kompromisi ir iespējami, lai netraucētu attīstīties mūsu šobrīd visnozīmīgākajai rūpniecības nozarei, bet vienlaikus mēs saglabātu bioloģisko

daudzveidību un ainavu.

Latvija joprojām nav enerģētiski neatkarīga no Krievijas, kaut gan atkarība 30 gados ir mazinājusies. Kas traucē šo atkarību samazināt ātrāk, vai to vispār var izdarīt, jo izskatās, ka Eiropa par to runā gan, bet rīkojas pretēji, piemēram, jautājumā par Krievijas gāzi.

Tā gluži nav – šobrīd ir gāzes tīklu savienojums Igaunijai ar Somiju un Lietuvai ar Poliju, bet mums ir savienoti tīkli ar kaimiņ-

vairāk saistīts. Lai izmainītu kādu jomu, nepieciešams pārzināt esošo regulējumu, lielu skaitu attiecīgās jomas Eiropas direktīvu, starptautisko likumdošanu, labi pārziņāt juridisko tehniku u.c. Jāizvērtē citu valstu labākā pieeja. Viens cilvēks to visu nevar zināt, tāpēc mūsdienās politiku veido sadarbībā daudzi darbinieki dažādās ministrijās un iestādēs, ņemot vērā zinātnieku viedokli, arī kontaktējoties ar starptautiskām institūcijām.

Einārs Cilinskis: "Nedomāju, ka mani uzskati jebkad ir bijuši radikāli šī termina šodienas izpratnē. Bet, protams, ka ideja par Latvijas neatkarību 1988. gadā bija radikāla. "Īsā politiskā programma"? Tas ir interesants jautājums, nebiju to sev noformulējis. Varbūt – moderna un attīstīta Latvija, kurā cilvēkiem ir līdzvērtīgas iespējas, un Latvija zaļā, ilgtspējīgā pasaulē? Laikam tomēr nesanāca programma, drīzāk redzējums, kur es varu tikai kaut ko mazliet pavirzīt."

valstīm. Šie projekti ir tapuši ar Eiropas Savienības atbalstu. Tāpēc mēs jau tagad neesam atkarīgi tieši no Krievijas gāzes. Pakāpeniski gan ir jāturpina mazināt atkarību no gāzes vispār, ko nosaka globālās klimata mainības.

Kā politiķis daudz esat darbojies izpildvarā – gan Rīgas domē, gan Vides aizsardzības un reģionālās attīstības ministrijā. Vai mērķus vieglāk īstenot, esot likumdevējā vai izpildvarā?

Tas ir laika gaitā mainījies – aizv. gs. 90. gados noteikti vairāk iespēju bija politikā, vēlāk – vairāk ierēdniecībā. Politiku loma mūsdienās aizvien samazinās. Viss kļūst sarežģītāks un savstarpēji

Ne jau velti politiķi mūsdienās ļoti lielu vērību pievērš dažādu svinamo dienu noteikšanai – tas ir viens no retajiem palikušajiem jautājumiem, kur nav nepieciešamas plašākas zināšanas un sadarbība.

Kā vērtējat savu ceļu politikā? Ko politika jums ir devusi un ko tā atņēmusi? Un kas ir vara, jūsuprāt?

Tie ir ļoti filozofiski jautājumi. Ko mēs katrs savas dzīves laikā izdarām un ko atstājam aiz sevis. Es varbūt pamēģināšu šo to paveikt un vērtēt pēc tam.

Jūs esat Nacionālās apvienības Rīgas galvas amata kandidāts ārkārtas domes vēlēšanās. Kas

jūsuprāt Rīgā ir jāmaina, ja nerunājam tikai par korupciju un korporatīvismu? Vai ir nepieciešamība galvaspilsētu veidot draudzīgāku iedzīvotājiem, piemēram, vides plānošanā un ar ekoloģiju saistītajos jautājumos?

Jā, jāuzlabo sadarbība gan ar iedzīvotāju pārstāvjiem, apkaimju biedrībām, uzņēmēju un citām profesionālām organizācijām, bet jo īpaši ar Pierīgas pašvaldībām – jo ir jādomā par Lielrīgas kopējo struktūru, satiksmes, izglītības infrastruktūru. Pašvaldības pārvalde ir jāpadara efektīvāka, vairāk vērsta uz sadarbību, gan savstarpēji, gan ārēji. Rīgai, protams, jāklūst zaļāka. Tomēr pašreizējā krīze liek būtiski pārskatīt akcentus. Nozīmīgi pieaug sociālās drošības jautājumi, vismaz kādu laiku tā būs pašvaldības noteicošā prioritāte. Pašvaldībai daudz lielāka mērā kā iepriekš nāksies domāt, kā palīdzēt privātajam sektoram, tai skaitā darbavietu radīšanā.

Vai jūsuprāt Covid-19, tāpat kā milzu ugunsgrēki un klimata pārmaiņas, ir cilvēka neapdomīgas rīcības sekas? Varbūt tās ir tikai neizbēgamas pārmaiņas, jo daba taču mainītos arī bez mums?

Cilvēks mūsdienās ļoti izmaina dabu, un pārmaiņas ir daudz straujākas, nekā tās notiktu dabiski. Bet nevajag vienkāršot, jo katram no šādiem notikumiem ir vairāki cēloņi. Klimata pārmaiņas šobrīd rodas galvenokārt no cilvēka darbības, ugunsgrēki notiek gan dabiski, gan no cilvēka rīcības – tos veicina nepareiza zemes apsaimniekošana, piemēram, daudzviet, kur bijuši katastrofāli ugunsgrēki, nav veidotas pietiekošas aizsargjoslas. Nepareizi būtu ugunsgrēkus izskaidrot tikai ar klimata pārmaiņām, kaut arī tās palielina ekstrēmo notikumu varbūtību. Covid-19 gadījumā cilvēka neuzmanība ir tā, ka, labi zinot pandēmijas riskus, vairums valstu nepietiekami tam sagatavojās.

Kā vērtējat šobrīd uz vīrusa krīzes fona notiekošo Latvijā un pasaulē? Aizvien biežāk tiek sacīts, ka tiek ierobežota cilvēku personīgā brīvība, ka vara izmanto situāciju, lai visu kontrolētu, un tas var būt neatgriezenisks process.

Informācijas tehnoloģiju attīstība jau ilgāku laiku samazina cilvēku privātumu, un tas noved pie personīgās brīvības ierobežojumiem arī demokrātiskās valstīs, bet šī ir viena no ļoti būtiskām nākotnes problēmām. Covid-19 gadījumā jau šie ierobežojumi ir pamatoti, bet tie var novest pie vēl straujākas cilvēku privātuma izzušanas nākotnē.

Kāda nākotne, jūsuprāt, gaida Latviju pēc gadiem 20, ja mēģinātu racionāli izsvērt pašreizējo gan ekonomisko, gan ģeopolitisko situāciju?

Latvija būs. Mēs dzīvosim mazliet labāk un zaļāk nekā šobrīd, un droši vien joprojām būsīm ļoti neapmierināti...

4. maijs un latviešu politiskā likteņa pavērsieni

13. Saeimas deputāts, Ārlietu komisijas priekšsēdētāja biedrs, Latvijas vēstnieks ASV (1993 – 2000)

Ojārs Kalniņš intervijā Ligitai Kovtunai

Jūsu atmiņas par laiku pirms 30 gadiem, kad 4. maijā tika deklarēta Latvijas Republika kā atjaunota neatkarīga valsts?

Manas atmiņas par šo nozīmīgo brīdi aizsniedzas mēnesi iepriekš, 1990. gada 9. aprīlī, kad PBLA bija sarīkojusi sanākumi kopā ar Latvijas Tautas fronti *Straumēnos*, Anglijā. Es tajā biju aicināts piedalīties, bija ieradusies arī Ivars Godmanis, Jānis Jurkāns, Valdis Šteins, Aleksandrs Kiršteins. No PBLA puses – Guntars Meierovics, brāļi Pavlovski. Manās piezīmēs rakstīts, spriedām par to, ka PBLA sniegs atbalstu, konsultējot Tautas fronti un vēlāk – Augstāko Padomi. 10. aprīlī man bija jāizlido uz Vašingtonu, kur prezidents Džordžs Bušs Baltajā namā bija gatavs tikties ar Amerikas baltiešiem. 11. aprīlī notika šī tikšanās – ar trīs Baltijas valstu pārstāvjiem tikās Bušs, ārlietu ministrs Džeims Beikers, Drošības padomes vadītājs Brents Skoukrofts (*Brent Scowcroft*), un pusotru stundu mēs runājām par nākotni. Dž. Bušs izteica savu atbalstu Baltijas valstu neatkarības centieniem, bet arī ieteica būt ļoti uzmanīgiem, jo PSRS ir uz sabrukuma robežas un ir draudi, ka tas būs “asiņaini”, ka iespējams pat pilsoņu karš. Aicināja būt mierīgiem, nedarīt neko izaicinošu, jo Baltijas cilvēki ir vien vēsturiski nozīmīgi, bet arī simboliski – jau 1990. gada aprīlī ASV visaugstākās amatpersonas tiek ar baltiešiem!

Pēc divām nedēļām Sanfrancisko plānoti notiek ALAs kārtējais – 39. kongress. Kā viešņa tajā ieradusies žurnāliste no Latvijas – laikraksta *Atmoda* galvenā redaktore Elita Veidemane. Es toreiz biju atbildīgs par kontaktiem ar ASV presi, ar Tautas fronti. Ar Sarmīti Ēlerti regulāri sazinājāties pa telefaksu. Izrādās, telekomunikāciju darbinieki Latvijā bija Tautas fronteī ļoti atbalstoši.

Un todien, 4. maijā, man piezvanīja no Rīgas kāds Tautas frontes cilvēks, vairs neatminos, kurš tieši, un paziņoja par Augstākās Padomes balsojumu...

... par ko AP priekšsēdis Anatolijs Gorbunovs teica – “Šis ir mūsu svētbridis!”

Tūlīt devos kongresa zālē un šo vēsti paziņoju. Un tad “gāja gaisā!” Mēs vairākkārt dziedājām “Dievs, svētī Latviju!”, apkampāties... Tas bija neaizmirstams, emocionāls brīdis.

Nākamajā mēnesī, jūnijā, man izdevās ierasties Latvijā – pēdējoreiz ar Padomju Savienības vīzu. Tolaik strādāju ALA, un, protams, attiecīgās “iestādes” zināja, ar ko nodarbojos. Es nodarbojos ar lobismu, biju preses pārstāvis, padomnieks PBLA, darbojos JBANC – Apvienotajā Baltijas – Amerikas nacionālajā komitejā. Un biju ideālists. 1984. gadā, kad vēl strādāju reklāmas aģentūrā Čikāgā un atbildēju tajā par radošo saturu, mani uzrunāja Vilis Vārsbergs, aicinot

Ojārs Kalniņš: “Reiz iedomājos –mani vecāki taču neatkarīgā Latvijā nodzīvoja tikai 22 gadus, savulaik tā man likās vesela mūžība! Es neatkarīgā Latvijā esmu jau 29 gadus... Ņemot vērā to pagātnes mantojumu Latvijai, no kā vēl līdz galam neesam atraisījušies, ņemot vērā to, ka Latvija cieta ne tikai fiziski, bet arī psiholoģiski, panākts ir ļoti daudz. Esam tikuši daudz tālāk, nekā es to biju sagaidījis.”

palīdzēt *Čikāgas Ziņām* veidot saturu angļu valodā. 1985.gadā, Aristida Lamberga pierunāts, atstāju šo darbu un no Čikāgas pārcēlos uz Vašingtonu strādāt ALA par ārlietu vadītāju. Starp citu – ar divreiz mazāku atalgojumu. Bet tā taču bija lieliska iespēja, “lobista sapnis”!

Kad tad Amerika sāka nopietni uzņemt Baltijas neatkarības kustību?

Ar *Baltijas ceļu* 1989. gadā. Pirms tam bija rezervēti, bet pēc šī notikuma saprata, ka tas ir nopietni. Tad arī kļuva vieglāk strādāt, interese palielinājās – man zvanīja žurnālisti no Ņujorkas un citām pilsētām, aicinot stāstīt, kas tad isti notiek, kas būs Baltijā. Jūnijā tikos ar Latvijas valdības pārstāvjiem, kopā ar Tautas frontes biedriem nosvinējām Jāņus Dzērbenē. Tolaik Ārlietu ministrijā jau strādāja tautieši – Kārlis Štreips, Māra Šimane, Kaija Gertnere u. c., viņi jau Latvijā bija atraduši savu vietu.

Kur pats bijāt Baltijas ceļa dienā?

Rīgā, pie Brīvības pieminekļa. Kad 4. maijs, ko tagad svinam, klājot baltus galdautus, ienāca Amerikas latviešu svinamo dienu kalendārā?

Vēsturiskajā ALAs 39. kongresā. No kreisās: Aristīds Lambergs, Elita Veidemane, Ojārs Kalniņš

Ojārs Kalniņš sarokojas ar ASV prezidentu Džordžu Bušu 1990. gada aprīlī

Pamazām, jo daudzi Amerikas latvieši isti neuzticējās Tautas frontes līdejiem. Arī tolaik Latvijas sūtnis ASV Anatols Dinbergs, ar kuŗu, būdams kontaktpersona starp ALA un Tautas fronti, bieži sazinājos. Viņš man jautāja – vai viņiem var uzticēties, vai viņi ir istie? 1990. gadā notika Dinberga tikšanās ar Godmani un Jurkānu, un, kā izrādās, Ivars Godmanis bija lūdzis Dinbergu pieņemt mani darbā sūtniecībā, jo – loģiski, ka par to institūciju,

kas veidos kontaktus ar ASV valdību, nu bija jāklūst tieši sūtniecībai. Līdz tam kontaktus uzturēja ALA. Tā 1991. gada 1. janvārī sāku strādāt, bet jau 2. janvārī pienāca ziņa par OMON iebrukumu Preses namā.

Jautājumus par to, kas ir šie jaunās Latvijas valdības pārstāvji, vai viņiem var uzticēties, vai tie nav vecie komunisti, saņēmu bieži. Biju ar viņiem iepazīties un atbildēju – jā, var uzticēties, tā ir mana pārliecība, ka šie cil-

vēki vēlas Latvijas neatkarību, neraugoties uz to, kas bijuši pagātnē. Trimdas tautieši vēl ilgāku laiku turpināja būt skeptiski, un iemesli tam bija vairāki. Piemēram, kāda pazīstama Amerikas latviešu sabiedriskā darbiniece bija nobažījies, ka nu tik brauks koŗi un teātri no Latvijas un “par mums vairs neviens neinteresēsies.” Dažiem cilvēkiem bija grūti “sagremot” to, ka nu uz Vašingtonu brauks Latvijas valdības pārstāvji, un mēs, kas visus gaŗos Latvijas okupācijas gadus bijām tie, kas runāja ar Amerikas valdību, vairs nebūsim vajadzīgi. Bet bija arī cilvēki, kas uzreiz saprata – Latvija ir brīva, tas ir tas, ko mēs gribējām, un tagad ir jāsadarbojas.

Vai tie saucās “rozā”?

Nu jā! Bija arī daudz debaŗu par Anatoliju Gorbunovu, un Aristīds Lambergs bija pirmais, kuŗš izteica gatavību ar viņu tik-

ties, jo 1986. gadā jau bija notikusi Čatokvas konference Jūrmalā. Ģirts Zeidenbergs rīkoja Latvijas filmu izrādes, ko daļa tautieŗu protestējot neapmeklēja, bet arī Ģirts bija to vidū, kas uzskatīja – kultūras sakari ir jāturpina un jākopj. Kas gan tik slikti varētu notikt, piemēram, pēc filmas “Limuzīns Jāņu nakts krāsā” noskatīšanās?!

Tolaik jau bija arī cilvēki, kas uzskatīja, ka nevajag braukt uz Latviju, jo tādejādi mēs atbalstot komunistus... Es pirmoreiz uz Latviju atbraucu kā tūrists 1978. gadā, un šis brauciens mani liktenīgi aizkustināja. Un radikālīzēja.

Līdz ar paaudžu nomaiņu un vēsturisko pieredzi “plaisas” taču ir aizvilkušas. Vai piekritīsiet, ka aizdomu ēnas tautieŗos ir izzuduŗas, vai arī kāda neuzticības “āŗa kāŗa” tomēr izlien?

Ko nu vairs! Nu jau tik daudz Latvijas latvieŗu dzīvo āŗzemēs. Vēl vairāŗ – aktīvi darbojas trimdas organizācijās un pat ir to vadība. Lai pieminam kaut vai daŗas personas – manu kolleŗu no Latvijas institūta Unu Veilāndi, Ivetu Grāvu, Elīnu Pinto Eiropā...

(Turpinājums 15. lpp.)

DAIGA MAZVĒRSĪTE

(Nobeigums no Nr. 16)

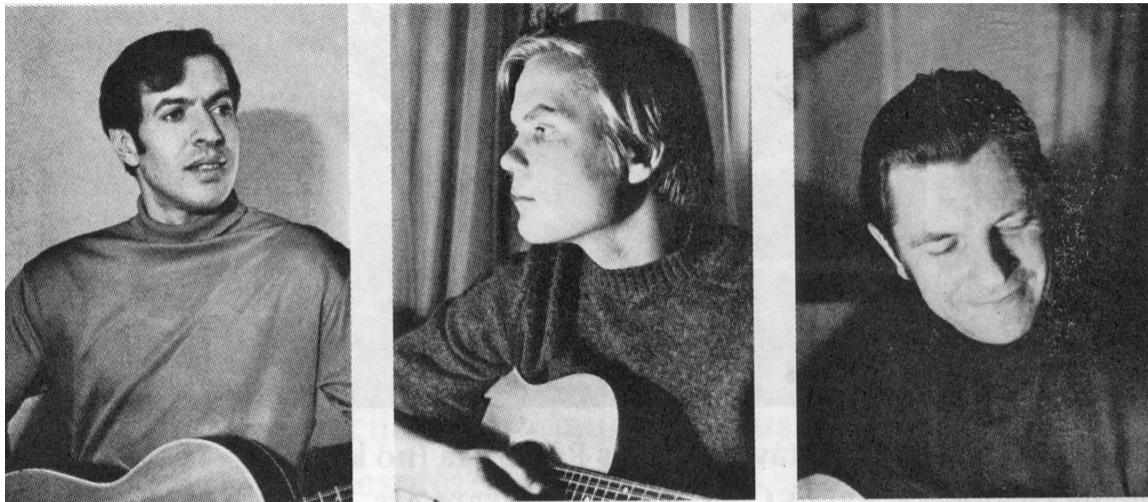
Augstu kvalitātes latīņu dziesminiēks saglabāja arī savos ārzemju dziesmu latviskojumos, jo daudz bija lasījis dzeju un atzinās, ka dažas domas nošpikojis no Laimoņa Vāczerņieka, Veltas Tomas un pat Ojāra Vācieša: “Manā mūzikā rindām ir jārīmējas, bet dzejai vajag iedvesmu. Kādreiz paiet mēneši, sintezators stāv, bet piepeši rodas iedvesma. Tā nāk rudenī, kad es sēžu un divos, trijos naktī lieku kopā rindiņas. Dziesmās mēģinu dabūt iekšā tās domu, gaisotni, pielāgojot to latvieša ausij. Dziesma tad ir izdevusies, ja tajā klausītājs var sajūst ko no savas dzīves, vai mīlas pārdzīvojumu, vai humoriņu, vai aizskar dvēseles stīgas... Man ir pie divsimt tekstiem, bet 157 dziesmu teksti izdoti īpašā dziesmu grāmatā. Kā komponists esmu rakstījis varbūt vienu melodiju, bet pasaulē taču ir tik daudz skaistu melodiju – kāpēc tās nelietot?”

Ja *Čikāgas Pieciši* tagad pieņemts saukt par latviešu kantri mūzikas pamatlicējiem, un šādā vīzē viņi arī atskaņoja nedaudz latviešu šļāģerus, tad Ilmārs Dzenis dziesmu noskaņu centās saglabāt nemainīgi lirisku – ģitaras un sintezators, par galveno izteiksmes līdzekli atstājot balsi un melodiju.

Svaigāka pieeja dzimtenes mantojuma ieskandināšanā bija apvienībai *Trīs no Pārdaugavas*, kas vairākos albumos iekļāvusi pa vispārzināmāi aizvadītā gadsimta 30. gadu dziesmiņai. Arī, pateicoties viņu ierakstiem, iepazīt un iemīlētām ne vienu vien no tām melodijām, kam līdzī bija dziedājuši jau mūsu vecvecāki. Tomēr *Trīs no Pārdaugavas* repertuārā salīdzinoši vairāk bija oriģināldziesmu, kuŗu autors, gan bija Vilnis Baumanis, *Amerikas balsis* latviešu redakcijas darbinieks, literātūras maģistrs, lugu rakstnieks un dziesmu un grāmatu autors. Viņam 1967. gadā dibinātājs trio ar balsi un ģitarām piebalsoja Fēlikss Ērmanis ar iesauku Liksis, fiziķis, pētnieks, operas cienītājs un lielisks tenors ar dēlu Mārtiņu. Tolaik Baumanis, ar ģitaru padusē, bija tikko atgriezies no studijām Parīzē, un karsti vēlējas kopt latviešu dziesmu. Uz Viļņa pleciem gūlās repertuāra atlase un programmu kārtošana, dažus gadus mācījies klavier spēli un nedaudz paspēlējis vijoli, viņš bija komponists un aranžētājs “no dabas”.

Bez liekas gudrošanas, dabiski dzima arī grupas nosaukums – Baumanis un Ērmani bija Latvijas emigranti Ņūdžersijā. Un tā kā Ņujorka tika dēvēta par Ziemeļamerikas Rīgu, tad Ņūdžersija, otrpus Hudzonas upei, iznāca tāda kā Pārdaugava. Tā arī sanāca *Trīs no Pārdaugavas*...

Debitējuši 1967. gadā kādā latviešu sabiedrības rīkotā rudens ballē, *Trīs no Pārdaugavas* savā sākotnējā repertuārā iekļāva visplašāko skaņdarbu amplitūdu no Brāļiem Laiviniekiem līdz

Trīs no Pārdaugavas. Vilnis Baumanis, Mārtiņš Ērmanis, Fēlikss Ērmanis

“Runču” 1976. gada sastāvs: Haralds Rudzroga (no kreisās), Silvija Grīnberga, Valdis Cers, Richards Makarevičs, Alfrēds Grīnbergs, Vilis Kairiņš un Kens Beins

franču populārajām dziesmām, ko Baumanis bija apguvis Parīzē, taču vēlāk izrādījās, ka viņš pats ir spējīgs dziesmu komponists. 1970. gadā klajā nāca pirmā trio skaņuplate ar nosaukumu *Trīs no Pārdaugavas* – te skanēja virkne Baumaņa sacerējumu, kā arī tautasdziesmas un ziņģes. Dejojtājiem, kas bija pirmā ansambļa auditorija, noteikti pie sirds gāja arī 30. gadu dziesmiņa *Mērķāķītis*, nākamajā platē *Zilā jūriņā* (1972), trio iemūzināja savulaik Osvalda Uršteina un Antas Klints skandēto *Viss kārtībā, ak, cienijamā kundze*. No kollegām *Trīs no Pārdaugavas* jūtami atšķīrās ar skaisto vokālo sabalsojumu – Fēlikss dziedāja tenora partiju, Vilnis – baritonu, Mārtiņš – basu. Pavadijuma skanēja vien trīs akustiskās ģitaras, un katram no mūziķiem bija savs spēles stils. Vislabākais dziedātājs Fēlikss bija vissliktākais ģitarists, viņš mūzicēja visai romantiskā manierē, un par galveno balstu pavadijumos kļuva Mārtiņš Ērmanis.

Albumā *Dienu virpulī*, kas klajā nāca 1975. gadā, *Trīs no Pār-*

daugavas atdzīvināja virkni sentimentālu dziesmu, kuŗu vidū bija Taļa Matīsa komponētā *Brūnācīte*, *Rasmas dziesma* ar Jāņa Jaunsudrabiņa dzeju, *Es ceru, ka kādreiz man dārziņš būs* un *To tik zina es un viņš*. 70. un 80. gados dziedošie vīri Ziemeļamerikā un Kanadā ceļoja no vienas latviešu saietu vietas uz otru, 1985. gada platē *No tālām robežām* jauna dzīvība tika iedvesta atkal dažām 30. gadu dziesmām. *Kāzas* no Osvalda Uršteina repertuāra, *Vilciens no Rīgas uz Valku* un Oskara Stroka *Divas sirdis* Paula Kamolā tinējai.

Savā 25 gadus ilgajā pastāvēšanas laikā ansamblis apmeklēja praktiski visus latviešu centrus ASV un Kanadā, bet 1990. gadā *pārdaugavieši* devās emocionālā koncertturnejā pa Latvijas pilsētām ar kulmināciju Mežaparka Lielajā estrādē, kuŗu apmeklēja vairāk nekā 25 000 klausītāju. (*Viļņa Baumaņa atmiņas par šo laiku lasiet mūs laikraksta nr. 13 – Red.*) Sekoja vēl dažas uzstāšanās reizes, bet galu galā ne jau 30. gadu šļāģerī veidoja *Trīs no*

Pārdaugavas pamatrepertuāru, pretēji Kanadas kapelai *Runči*.

Runču dibinātājs un ilggadējs vadītājs Alfrēds Grīnbergs par mūziku ieinteresējās jau mazotnē. Dzimis 1923. gada 4. septembrī Skaistkalnē, par sevi Grīnbergs sacījis, ka piedzima brēkdams un savu mūžu pavadīja dziedādams. Tikām savā šoferā darbā viņš 30 reizes apbraucis apkārt zemeslodei un ar kapelu *Runči* atliku likām izspēlēties Kanādas latviešu dziesmu svētkos un citos sarīkojumos.

Grīnbergu kā Rīgas pilsētas vakara arodskolas audzēkni 1943. gadā iesauca leģionā, 15. divīzijā. Atkāpjoties līdz ar vācu armiju, viņš krita amerikāņu gūstā, tika noņemti visi spīrums Putlosas, tad Bedingenas gūstekņu nometnē. Mūzika Alfrēdam bijusi tuva kopš bērnības, taču, kad lūdzis mammai nopirkt akordeonu, viņa atteikusi, ka par tādu naudu jau var veselu cūku dabūt! Pie izsapņotā mūzikas instrumenta Alfrēds tomēr tika kaŗa beigās, kad savu privāto pistoli iemaiņīja pret akordeonu.

Tas bija smags, bet Alfrēds,

brīžiem ar kaŗabiedru palīdzību, akordeonu iznesa līdz nometnei. Bedingenā viņam pievienojās divi vācu vijolnieki no Hannoveras simfoniskā orķestra, un visi trīs sāka mūzicēt par prieku tuvākajās nometnēs dzīvojošajiem.

1947. gadā Alfrēds devās darbā uz Skotiju, kur apprecējās un 1956. gadā pārcēlās uz Kanadu. Par Hamiltonas pilsētas autobusa šoferi nostrādāja vairāk nekā 30 gadus līdz aiziešanai pensijā, un Hamiltonā arī 70. gadu sākumā darboties sāka deju kapela *Runči*, saukti arī par *Trimdas runčiem*.

Koncertos Alfrēdu Grīnbergu ar basu un balsi atbalstīja Uldis Priedītis un dziedonis Edmunds Pulciņš. Līdzīgi trimdas amata brāļiem, arī *Runču* repertuāra pamatā bija reiz dzimtenē tik iecienītās Alfrēda Vintera *Viltīgās acis*, *Pērses meitene* un *Anton, Anton*, kā arī gandrīz tautas dziesmas un līdzī dziedami ārzemju autoru skaņdarbi – *Pie dzintara jūras*, *Meitene-zeltene*, *Debess tumša*, *Man vakar viņa* un citi.

...Izdoti četri *Runču* ieskaņojumu albumi, kas Latvijā no plātēm tika pārkopēti magnetofona lentēs. Sevišķi šejeniēšiem likās savādi klausīties nevis estrādes ansamblis, bet gan īstas deju kapelas skanējumu, un *Runči* dziedāja un spēlēja tā, ka gribējās uzgriezt danci. Jā, līdzīgi 30. gadu Vintera kapelai, mērķis – remdēt tautiešu nostalgiju pēc dzimtenes un tās jaukajām dziesmām – bija *Runču* darbības pamatā. Viņi, protams, pasmēlās arī Raimonda Paula dziesmu un citos avotos, taču paši pie nošpāpīra neķērās. Gadiem ejot, kapelas jauda dabiski apsīka, vien Grīnbergs turpināja savu mūzikālo darbību, uzņemdamies *Daugavas Vanagu* viru vokālā ansambļa vadīšanu Hamiltonā.

**Kur iegādāties un lasīt
apgāda Zvaigzne ABC
e-grāmatas?**

Zvaigzne ABC izdotās e-grāmatas var iegādāties apgāda mājaslapā www.zvaigzne.lv, kā arī Apple Books lietotnē.

**E-grāmatu iegāde
Apple Books**

Apple iPhone un iPad lietotāji Zvaigznes ABC e-grāmatas var iegādāties arī Books lietotnē. Šeit katrā e-grāmatai ir pieejams arī bezmaksas priekšskatīšanas fails. Izvēloties e-grāmatu, pirkums notiek Books, kuŗā lietotājam ir jāievada Apple ID parole pirkuma apstiprināšanai. Pēc veiksmīgas pirkuma veikšanas, e-grāmata tiek saglabāta Books lietotnē sadaļā “My Books”.

FRAGMENTI NO TOPOŠĀS GRĀMATAS

Aktrise no kurzemnieku cilts

Latvijas Nacionālā teātra aktrise Indra Burkovska (1955) ir viena no redzamākajām savas paaudzes skatuves un kino māksliniecēm ar plašu talanta spektru: dramatiska, traģikomiska, komiska, traģiska. Šis laika periods maz apkopots grāmatās, kur plašāk dokumentēts ne tikai aktieru sniegums, bet arī laikmetam raksturīgās norises sabiedrībā un mākslā, kas bijis I. Burkovskas un viņas laikabiedru "ziedu laiks". Tagad apgādā "Laika grāmata" top grāmata par mākslinieci. Žurnāliste Aija Dulevska-Cāļīte sākusī sekot Indras Burkovskas daiļradei un viņu intervēt jau 1980. gadu vidū, apkopojusi kollēģu un laikabiedru stāstus.

I. Burkovska nāk no spēcīgas kurzemnieku dzimtas, kuŗa vairākās paaudzēs dzīvojuši Kuldīgā. Viņas atmiņas par saviem vistuvākajiem cilvēkiem – māti, tēvu, visu plašo radu saimi – parāda šīs dzimtas likteni pirmskaŗa, padomju un neatkarīgās valsts laikos.

Laika gaitā I. Burkovska strādājusi vairākos Latvijas teātros – Valmieras, Jaunatnes, neatkarīgajā teātrī "Kabata", Dailes un Nacionālajā teātrī. Katrs teātris devis iespēju strādāt ar atšķirīgiem, bet vienlīdz spilgtiem režisoriem – Pēteri Lūci, Māru Kimeļi, Pēteri Pētersonu, Ādolfu Šapiro, Baŗutu Rubesu un citiem. Jau savas karjeras sākumā I. Burkovska sāka filmēties Rīgas kinostudijas filmās. Aktrise turpinājusi filmēties arī neatkarīgās Latvijas laikā tapušajās filmās, tikusi nominēta Lielā Kristapa balvai. Bet 2019. gadā viņa saņēma balvu IRIS par lomju Latvijas-Grieķijas filmā "Klusā upe".

Nozīmīgs devums latviešu teātra dzīvē ir bijušas I. Burkovskas monoizrādes, kuŗas izpelnījušas lielu skatītāju atzinību – par Emīliju Benjamiņu, Aisedoru Dunkani. Šīs izrādes bijušas arī daļa no ļoti būtiskās aktrises darba daļas – uzstāšanās trimdas tau-

tiešu auditorijās Austrālijā, Kanadā, ASV, Zviedrijā u.c..

Indras Burkovskas dzīvē ir bijuši vairāki nozīmīgi cilvēki, par kuŗiem viņa pati stāstīs grāmatā, – Māra Zāļīte, Imants Ziedonis, Anna Žigure un citi. Bet īpaša loma te ir ebreju puisēnam

Maksim, ko Burkovsku ģimene izglāba no holokausta briesmām. To spēj tikai ļoti drosmīgi, izlēmīgi un cilvēcīgi ļaudis, kāda ir aktrises dzimta.

No sirds sveicam cienjamo mākslinieci nozīmīgajā dzimšanas dienā 5. maijā un vēlām daudz radošas veiksmes!

Redakcija

Stāsts par Indras vectēvu Janu Burkovski

Pierakstījusi aktrise Zane Jančevska

Kādu dienu Indra Burkovska teātrī, mūsu kopīgajā ģērbtuvē sāka stāstīt par savu vectēvu. Viņu ģimenē esot saglabājusies savdabīga nošu klade, kuŗā vectēvs pierakstījis melodijas, ko ar saviem draugiem spēlējis starpkaŗu periodā. Un atkal pārsteigums un jautājums – kāds izglītības līmenis bijis tajos laikos, ja viens lauku bērns, apmeklējams vienkāršu vietējo skoliņu, par nekādām mūzikas skolām pat nesapņodams, varējis pierakstīt vairāk par simt melodijām? Turklāt tās rakstītas salikumā, kas domāts atskaņošanai pūtēju kvintetam. Un kas to var pateikt, vai tas ir izglītības nopelns, vai cilvēka vēlmju un kādas darbības nepieciešamības rezultāts? Varbūt – radošais gars? Ko tad Indra vēl izstāstīja par savu vectēvu? Jans, toreiz vēl Brunkovskis (uzvārds Burkovskis radies vēlāk, kādam rakstvedim kļūdaini pārakstot burtus. Indras vectēva dzimtas uzvārds sākotnēji bijis Brunkovskis) dzimis Īvandē, vēlāk dzīvojis Ķimalē. Nonācis cara Nikolaja II armijā, kur dienējis gan godasardzē, gan spēlējis klar-

neti cara orķestrī. Kad Jans sācis apgūt šī instrumenta spēli un kas viņam to mācījis, nav zināms. Vectēvs piedzīvojis revolūcijas vētras, Pirmo Pasaules kaŗu, piedalījies Latvijas brīvības cīņās un atgriezies dzimtajā pusē. Valdība viņam par nopelniem valsts labā piešķīrusi zemi Kuldīgā. Te J. Burkovskis uzcēlis māju. Vēl kāds skaists pārsteigums! Reiz, ieviešot kārtību bēniņos un pārkravājot tur esošās lietas, Indra atradusi krietni apputējušu papīru. Tas bijis apbalvojums, goda raksts, ko ģenerālis Peniķis (latviešu strēlnieku virsnieks, Latvijas Bruņoto spēku ģenerālis Mārtiņš Peniķis (1874 – 1964)) piešķīris vectēvam par nopelniem brīvības cīņās. Protams, ka tas bijis dziļi paslēpts bēniņos un par to nekad nav skaļi runāts. Padomju gados par šādām lietiem varēja krietni norauties. Bet atgriežamies pie laika perioda starp abiem kaŗiem! Laikam jau cara armijas orķestrī pavadītais laiks ļāvis atmiņā uzkrāt daudzas melodijas, jo biežajā nošu burtnīcā tās pierakstītas apmēram otrs simts. Kuŗas saglabājušas no zaldātu laikiem, kuras pierakstītas vēlāk, to šobrīd ir grūti pateikt, bet melodiju nosaukumi ir krāšņi: gan valši *Zū-zū lāča bērni* un *Latvju tauta valsis*, gan *Rudens ilgas*, gan *Zimnjaja skazka* (Ziemas pasaka). Tur atrodam gan *Čigānu noņemnes maršs*, gan maršs *Trakais vells*, dažādas polkas, kadriļas, reinlenderi, *padekatr*, franksēze, *padelboz*, *padespanj*, *padepatiner*, *one – step* (danči, kas bijuši populāri 19. – 20. gs. mijā gan pilsētās, gan laukos).

(Turpinājums sekos)

4. maijs un latviešu politiskā likteņa pavērsieni

(Turpināts no 13. lpp.)

Runājot par "plaisām" – zināju, izjutu, ka bija jau arī tāda starp Eiropas un Amerikas tautiešiem, ko skaidri izjutu, piemēram, 1985. gada Brīvības kuŗa braucienā pa Baltijas jūru, proti, ASV latvieši bija nodomājuši Helsinkos pie PSRS vēstniecības sariņot protesta demonstrāciju, kam iebilda "eiropieši", sakot, ka tas nepatiks Somijas valdībai. Sēdemonstrācija tomēr notika, un somi mūs sumināja, cienāja ar alu. Eiropas latvieši uzskatīja, ka viņi, būdami tuvāki Latvijai, tomēr zina labāk, kā jāriņkojas. Skaidrs bija tas – un ir joprojām –, ka ASV latvieši ir konservatīvāki, "eiropieši" – liberālāki.

Amerikas tautieši savukārt bija atturīgi attiecībā uz Lugaņo forumu 1990. gadā, ko sariņoja Šveicē dzīvojošā, bet Amerikā dzimusi Vita Matisa... Bet – kā jums patīk apzīmējums "globālais latvietis"?

Patīk! Manuprāt, ja esi latvie-

tis sirdī, tu vari dzīvot jebkur – Honkongā, Dienvidāfrikā, Kalifornijā – un strādāt Latvijai, meklēt un piesaistīt investīcijas utt. Tāpēc arī no sirds atbalstu Diasporas likumu. Diaspora ir ļoti, ļoti svarīga. Un vēl – Vašingtonā strādā Latvijas vēstnieks un daži diplomātiskie darbinieki – ja nebūtu goda konsulu, kas veicina sakarus un sadarbību ar Latviju, daudz kas vērtīgs nenotiktu, nebūtu iespējams.

Nepavisam neuzskatu, ka latvietību nosaka "asinis" vai etniskums. Piemēram, Hosamu Abu Meri uzskatu par latvieti, jo viņš ar visu sirdi un dvēseli strādā Latvijai.

Un kā jums patīk vārds "diaspora"?

Nevienam nepatīk! Bet tas ir tehnisks, juridisks termins, to lieto Eiropas Savienībā. Nu, lietošim savā saziņā vārdus "ārzemju latvieši"! Es uzskatu, ka visos laikos ir labi, ka latvieši dzīvo arī citās zemēs. Viņi var doties pie mītnes zemju valdībām un veikt

lobēšanas darbu par Latviju. Šim lobismam ir dziļas un nozīmīgas saknes, un šis darbs turpinās – lai atceramies, ko savulaik, aizv. gs. 70. gados, paveica Austrālijas latvieši, ko turpina paveikt mūsu tautieši Amerikā un Kanadā! Strādājot Ārlietu komisijā un apmeklējot lielvalstu valdības, ar prieku uzklāsu, ka latvieši tiek respektēti un par viņiem/mums labi atsaucas.

Kā izveidojās jūsu – politiķa liktenis Latvijā? Esat viens no ļoti retajiem, kas nav mainījis politiskās partijas.

Neesmu gan, jau rit vienpadsmitais gads, kopš pieradu *Vienotībai*. Partija ir mainījusies pa šiem gadiem, tagad saucas *Jaunā Vienotība*, es esmu palicis tas pats un turpat. Turpinu darboties kā politiķis un diplomāts, un tas ir mans "labais liktenis", ka varu darīt darbu, ko esmu darījis aizvadītajos 30 gados. Es uzticos savam politiskajam spēkam, *Vienotības* ideju cilvēkiem, kas ir pieredzējuši, izglītoti. Turklāt manā

pieredzē vēl nekad Latvijas valdībā nav bijis tik spēcīgs *trio*, kā tagad, – Valsts prezidents Egils Levits, Ministru prezidents Krišjānis Kariņš un ārlietu ministrs Edgars Rinkēvičs. Levits ir spožs un godīgs valstsvīrs, Rinkēvičs nevainojami vada valsts ārlietas deviņu gadu garumā, bet Kariņš ir viens no ietekmīgākajiem cilvēkiem Eiropā – pieminēšu vienu spilgtu faktu: aizvadītajā gadā sarežģītajās un svarīgajās Eiropas Savienības valstu vadītāju sarunās ar Borisu Džonsonu *Brexit* sakarā tieši Kariņu izvēlējās par mediatoru.

Šī spēcīgā komanda arī ļauj cerēt, ka veiksmīgi atkopsimies pēc krīzes, pamatu cerībām dod arī mūsu izcilie mediķi.

Vai 30 gadi valsts mūžā ir daudz vai maz?

Reiz iedomājos – mani vecāki taču neatkarīgā Latvijā nodzīvoja tikai 22 gadus, savulaik tā man likās vesela mūžība! Es neatkarīgā Latvijā esmu jau 29 gadus... Ņemot vērā to pagātnes

mantojumu Latvijai, no kā vēl līdz galam neesam atraisījušies, ņemot vērā to, ka Latvija cieta ne tikai fiziski, bet arī psiholoģiski, panākts ir ļoti daudz. Esam tikuši daudz tālāk, nekā es to biju sagaidījis. Iedomāsimies vien 2004. gadu, kad iestājāmies Eiropas Savienībā un NATO – kuŗš gan tam varēja noticēt?! Vai arī šī krīze nav apliecinājums mūsu spēkam – Eiropas "vecajās demokrātijās" iet grūtāk nekā mums.

Vai abi ar Irmu (dzīvesbiedri Irmu Kalniņu, etiķetes speciālisti. – L. K.) 4. maijā klāsiet galdu ar baltu galdautu?

Katrā ziņā, jo šis ir laiks, ko mēs abi esam izdzīvojuši. Vēl nezinām, vai "baltais galdauts" būs mūsu lauku mājās, vai Rīgas dzīvoklī, – tādi apstākļi...

Jūsu vēlējums tautiešiem svētkos?

Turpināt strādāt kopā un savstarpēji uzticēties, ieraudzīt pozitīvo un atbalstīt jauno paaudzi, kas iemantos to, ko mēs darām, un veidos nākotni!

STĀSTĀM PAR LIKTEŅDĀRZU

(Nobeigums no Nr. 16)

Gadu gaitā Likteņdārza radīšanā ar savu darbu vai ziedojumiem iesaistījušies desmitiem tūkstošu cilvēku un daudz iestādes. Projektu atbalstītāju skaits pārsniedz 500 tūkstošus, un Likteņdārzu apmeklējuši viesi no vairāk nekā 50 valstīm. Kā pagājušā gadsimta paaudzes mums atstāja Brīvības pieminekli, tā mēs nākamajām paaudzēm atstāsim Likteņdārzu. Ne tikai piemīnī, bet arī iedvesmai un spēkam. Nākotnei!

Kopš aizvadītā gada ziedotāju pulkam pievienojusies arī ALA, izvirzot atbalstu Likteņdārzam par vienu no savām prioritātēm. Jau otro gadu reklāmas kampaņa risinās arī mūsu laikrakstos, sadarbojoties ar uzņēmumu "Kokpārstrāde 98", ko Latvijā vada Gunārs Dzenis. Pievienojieties arī jūs!

SABIEDRISKĀ ĒKA

Vecās Rīgas–Maskavas šosejas malā ar skatu uz Kokneses evaņģēliski luterisko baznīcu top Likteņdārza daudzfunkcionālā Sabiedriskā ēka. Tās projekts izstrādāts uzņēmumā "Arhis arhitekti".

Sabiedriskajai ēkai ir unikāla arhitektūra. Tā veidota kā kalns jeb tilta sākums, simboliski atainojot Likteņdārza ideju – tautas ceļu no pagātnes uz nākotni. Ēkas jumts būs pastaigu vieta un skatu laukums, no tā pavērsies skats uz dārzu un Daugavu. Topošajā daudzfunkcionālajā ēkā plānotas divas konferenču un sarīkojumu zāles, kafējnīca un restorāns, kas nodrošinās iespēju rīkot koncertus un citus pasākumus visa gada garumā.

Būves inženier tehniskajos risinājumos paredzēta dabiskā vēdināšana, zemes siltuma un saules enerģijas izmantošana. Ēkas ziemeļu sienas apdarē izmantos

vietējo materiālu – dolomītu, savukārt dienvidu fasāde būs stiklota. Sabiedriskās ēkas būvniecība ar Latvijas Republikas Saeimas atbalstu uzsākta 2016. gadā. 2017. gadā par Latvijas valsts piešķirtajiem līdzekļiem 520 000 EUR apmērā ēkas būvniecība tika pabeigta līdz karkasa stadijai. 2018. gadā tika uzstādītas ēkas stikla fasādes.

DIGITĀLĀ EKSPOZĪCIJA "LIKTENS GĀTE"

Likteņdārza pagātnes daļas centrālais objekts ir digitālā ekspozīcija Likteņgāte. To veido 12 simboliskas informatīvas pieturas, kas stāsta par nozīmīgākajiem Latvijas vēstures notikumiem 20. gadsimtā. Ekspozīcija pieejama gan uz simboliskām pieturām Likteņdārzā uz vietas, gan arī viedtelefonos un planšetdatoros lejuplādējamā aplikācijā "Likteņgāte" latviešu un angļu valodā. Katru vēstures notikumu papildina cilvēku dzīvesstā-

ki represēto ģimeņu mātēm. Tas tapa sadarbībā ar biedrību "Latvijas politiski represēto apvienība" tās valdes priekšsēdētāja Ivara Kaļķa vadībā. Latvijas politiski represētie iesaistījušies Likteņdārza īstenošanā kopš pašiem tā pirmsākumiem, ar savu ieguldījumu piedaloties gan amfiteātra Ozolu godasardzes izveidošanā, gan Lielā kalna tapšanā, gan Draugu alejas iebraugšanā,

gan strādājot talkās. Arī šī pieņemas ansambļa ainaviskā daļa tapusi saskaņā ar projekta autora Shunmyo Masuno plānu, kam pievienoti Daigas Zigmundes un Natālijas Ņitavskas no Latvijas Lauksaimniecības universitātes dizainētie informatīvie un funkcionālie elementi. Paldies atbalstītājiem: AS "Latvijas gāze", SIA "Lattelecom", SIA "Samsung electronics Baltics", nodibinājumam "Jaunrades fonds" un Ansim Reinhardam!

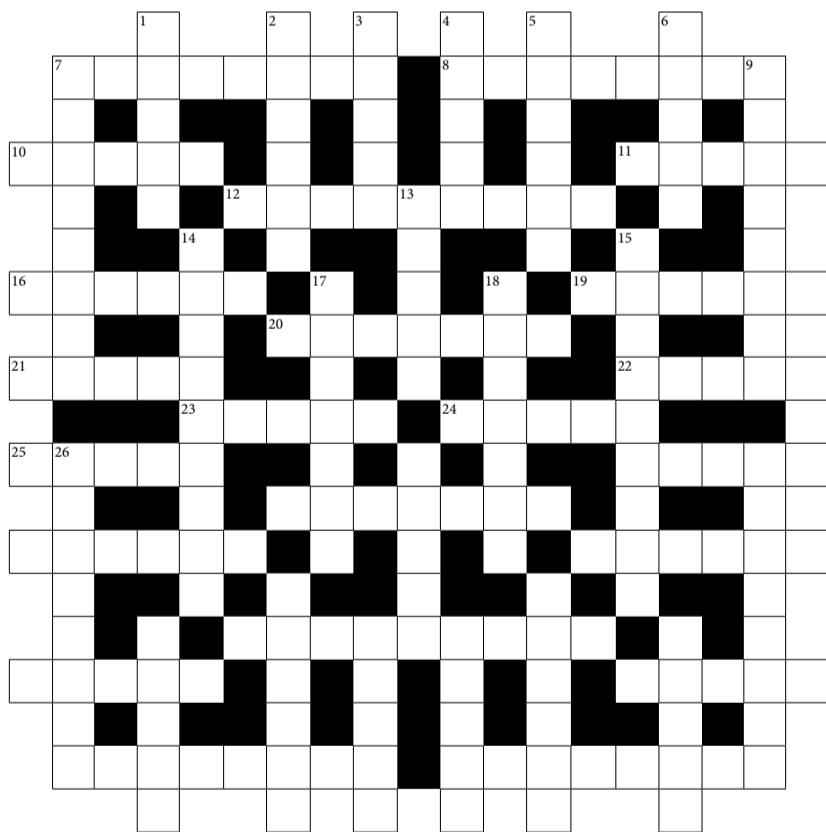
ti. Ekspozīcija izveidota sadarbībā ar filozofu Arti Sveci, Latvijas Nacionālās bibliotēkas informācijas pakalpojumu sektora vadītāju Gintu Zalcmāni un SIA "DD studio". Likteņgāte atklāta Latvijas televīzijas ziedojumu akcijas "Top Latvijas Likteņdārzs! Stāsti par vectēviem" dienā 2017. gada 17. jūnijā.

2019. gada 10. maijā Klusuma nama zonā tika atklāts piemiņas ansamblis, kas veltīts politi-

gan strādājot talkās. Arī šī pieņemas ansambļa ainaviskā daļa tapusi saskaņā ar projekta autora Shunmyo Masuno plānu, kam pievienoti Daigas Zigmundes un Natālijas Ņitavskas no Latvijas Lauksaimniecības universitātes dizainētie informatīvie un funkcionālie elementi. Paldies atbalstītājiem: AS "Latvijas gāze", SIA "Lattelecom", SIA "Samsung electronics Baltics", nodibinājumam "Jaunrades fonds" un Ansim Reinhardam!

Sastādījis KĀRLIS PĒTERSONS

KRUSTVĀRDU MĪKLA

6. Latvijas pirmskara flotes zemūdene. 7. Aizsargpotes. 9. Samazgas. 13. Pilsēta Zviedrijas dienvidos. 14. Šampinjoni. 15. Šablons, kuŗā izgriezts atveidojamais zīmējums vai uzraksts. 17. Kaklasaite. 18. Senas. 26. Pusdārgakmens. 27. Bišu tēviņš. 29. Nekustīgs, aplūkojams miera un līdzsvara stāvokli. 33. Filipīnu galvaspilsēta. 34. Pasaules daļa. 35. Vidēji lieli vistveidīgie putni. 37. Bridējputns, kuŗu senie ēģiptieši uzskatīja par svētu. 38. Likme 39. Mugurkaulnieku asinsrades orgāns.

Krustvārdu mīklas (Nr.16) atrisinājums

Līmeniski. 1. Amors. 5. Mitra. 8. Toronto. 9. Visbija. 10. Nerātns. 12. Aras. 13. Piemērots. 14. Peru. 17. Spinoza. 19. Statika. 21. Kojas. 23. Lektorijs. 24. "Radamists". 26. Selva. 27. Bēbijas. 30. Barakas. 33. Loto. 34. Mandarīns. 35. Vega. 38. Atstatu. 39. Ersteds. 40. Sakraut. 41. Stils. 42. Skone.

Stateniski. 1. Auskari. 2. Osis. 3. Stadija. 4. Kordēlija. 5. Monētas. 6. Tāro. 7. Aktieri. 9. Vraks. 11. Sauna. 15. Mongolija. 16. Barometrs. 18. Pededze. 20. Kartēča. 21. Kijas. 22. Slava. 25. Alabastrs. 27. Delta. 28. Batists. 29. Statuss. 30. Bankets. 31. Krevete. 32. Skats. 36. Bali. 37. Oslo.

Līmeniski. 7. Paveids. 8. Aparāts, kuŗā notiek ķīmiskas reakcijas pie noteiktas temperatūras un noteikta spiediena. 10. Skotu izcelsmes angļu rakstnieks (1771-1832). 11. Latviešu rakstniece, literatūrzinātniece (1932-2004). 12. Konditorejas izstrādājumi. 16. Aptaujas lapa. 19. Pirmo eiropiešu kolonizatoru pēcteči Latīņamerikā. 20. Pilsēta Itālijas ziemeļos. 21. Apcere. 22. Parupja satura komēdija. 23. Resna vīta virve. 24. Tas, kas nav izprotams. 25. Kallu dzimtas augs.

28. Amerikāņu patoloģis, virusoloģis (1879-1970). 30. Ģareni krāvumi. 31. Atlantijas silķes Baltijas pasugas zivis. 32. Grieķijas galvaspilsēta. 36. Dziļūdens kamera, kas apgādāta ar novērošanas aparātiem un mehānismiem, kuŗi nodrošina pārvietošanu zem ūdens. 40. Amūras pieteka. 41. Juridiska valsts iestāde. 42. Sekrēts. 43. Indīgs.

Stateniski. 1. Mongoļu lopkopji. 2. Valstu apvienības. 3. Pilsēta Japānā, Honsju salā. 4. Latviešu rakstnieks (1929-2013). 5. Bažas.

Uz salas Daugavā pie Kokneses top Likteņdārzs – gaišas atceres vieta, kur svinēt latviešu tautas izturību un spēku. Tas ir arī Tavas ģimenes un dzimtas Likteņdārzs, veltīts visiem latviešiem, kas 20. gadsimtā gājuši bojā vai cietuši svešu varu dēļ. Likteņdārzs top kopdarbībā un par ziedojumiem, tā atbalstītāju skaits jau pārsniedz 500 tūkstošus. Mūsu nākamais lielais kopdarbs – uzcelt Saieta namu! **Paldīzi! Ziedo!**

Nodibinājums "Kokneses fonds"
Adrese: Lāčplēša iela 75B, Rīga, LV-1011, Latvija
info@koknesesfonds.lv

Ziedojumiem EUR:

AS "Citadele banka"

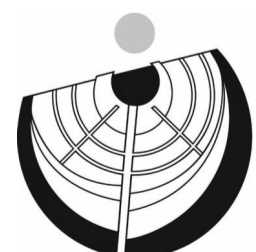
Konts: LV94PARX0015211160001
SWIFT: PARXLV22

Starpniekbanka ziedojumiem USD:

USA CITIBANK, N.A., NEW YORK

Konts: 36392149
SWIFT/BIC: CITIUS33

Vairāk informācijas
www.likteendarzs.lv

LIKTEŅDĀRZS

SPORTS

Blūgers kopā ar komandas biedriem ziedo picas

Latvijas hokejists Teodors Blūgers kopā ar vēl trim Nacionālās hokeja līgas (NHL) kluba Pittsburghas *Penguins* komandas biedriem ziedoja 500 picas vietējās kopienas locekļiem, ziņo klubs. *Penguins* spēlētāji Blūgers, Tristans Džerijs, Sems Lafertijs un Džons Marino picēriju kēdē *Fox's Pizza Den* iegādājās 500 picas, lai ziedotu tās pieciem kopienu centriem Pittsburghas reģionā. Vēl tikpat picu pievienoja picērija.

Teodors Blūgers // FOTO: AFP/SCANPIX

Fox's Pizza Den darbinieki picas izplatīja Nortsaidas Notrvjuhaitsas patversmei, Rietumpensilvānijas Zēnu un meiteņu klubā Makkisrokā, Ātrās palīdzības stacijā Tērtlkrīkā, Tarentas jachtu ostā un Baltās līlijas baptistu baznīcā Šartjērsitijā. Akcijas mērķis bija palīdzēt pabarot tos bērņus un viņu ģimenes, kuŗi parasti paļaujas uz kopienas vai skolu gādāto ēdienu.

Merzļikina līgums ar Blue Jackets

Latvijas vārtsargs Elvis Merzļikins uz diviem gadiem pagarinājis līgumu ar Kolumbusas

Elvis Merzļikins

Blue Jackets, informēja Nacionālās hokeja līgas (NHL) klubs.

Merzļikina līgums būs spēkā līdz 2021./2022.gada sezonas noslēgumam, pavēstīja kluba ģenerālmenežeris Jarmo Kekelainens. Viņš slavēja 26 gadus veco latvieti kā izcilu vārtsargu. Pēc aģentūras AP informācijas, Merzļikins divās sezonās saņēms astoņus miljonus dolaru. "Uzskatām, ka vairākus gadus Elvis Merzļikins, spēlējot Šveicē, bija labākais vārtsargs ārpus NHL," norādīja Kekelainens. "Viņš ir pierādījis spēju un apņēmību būt ļoti labs vārtsargs šajā līgā. Viņš ir ātrs, atlētisks un orientēts uz panākumu. Mēs visi aizrautīgi raugāties uz Elvja un mūsu hokeja kluba nākotni."

Iepriekš aprīlī *Blue Jackets* parakstīja jaunu līgumu arī ar vārtsargu somu Jonasu Korpisalo, kam divos gados paredzēts 5,6 miljonu dolaru atalgojums. Merzļikina aģents Gerijs Johansons pavēstīja, ka Latvijas vārtsargam nākamajā sezonā paredzēts saņemt trīs miljonus dolaru, bet 2021./2022. gada sezonā – piecus miljonus dolaru.

Pandēmijas dēļ pašreizējo NHL sezonu 12.martā pārtrauca uz nenoteiktu laiku. *Blue Jackets* tobrīd turnīra tabulā bija izslēģšanas spēļu zonā, bet nav zināms, vai vīrusa dēļ izdosies sezonu atsākt. *Blue Jackets* izvēlējās Merzļikinu 2014. gada draftā ar 76. numuru.

Silovs: Šis laiks mūs piespiež būt radošiem...

Latvijas ātrslidotājs Haralds Silovs lauku īpašumā esošajā klētī izveidojis nelielu treniņu vietu, kuŗā noris gatavošanās nākamajai sezonai. Tā sarunā ar TV raidījumu "Rīta panorāma" stāstīja sportists.

Haralds Silovs // FOTO: Reuters/ScanPix

"Man sezonu būtībā izdevās pabeigt līdz ar pandēmijas sākumu. Pēc tam mājās bija nedaudz laika atpūtai, bet nu jau lēnām varu atsākt trenēties. Ceru, ka spēsim tikt galā ar vīrusu. Šis laiks mūs piespiež būt radošiem. Laukos mums ir klēts, kas netika izmantota, tāpēc kopā ar tēvu salikām grīdu un, pateicoties Kuldīgas sporta skolai, tajā tagad novietoti arī svaru stieņi un hanteles. Tagad man ir iespēja trenēties svaru zālē, kā arī doties izbraucienā ar velosipēdu. Tāpat līdzī ir arī skrituļslidas, tāpēc sezonas bāzes darbu es būtībā varu aizvadīt gana pilnvērtīgi. Domāju, ka maijā jau sākšu aizvadīt divus treniņus dienā," par paveikto stāsta Silovs.

Hokejistu vietas IIHF rangā

Latvijas vīriešu hokeja izlase ieņem desmito, bet sievietes – 22. vietu jaunākajā publicētajā Starptautiskās Hokeja federācijas (IIHF) pasaules rangā. Rangs tiek veidots, pamatojoties uz rezultātiem pēdējo četru gadu pasaules čempionātos un Olimpiskajās spēlēs, ieskaitot olimpisko kvalifikāciju. Latvija ar 2810 punktiem saglabājusi desmito vietu. Par 25 punktiem vairāk ir Slovēnijai, bet astotajā vietā esošā Šveice sakrājusi 3060 punktus. Aiz Latvijas ar 2765 punktiem ir Norvēģija, 2685 punkti ir Dānijai. Ranga lidere ar 3470 punktiem ir Kanada, kas par 70 punktiem apsteidz Krieviju un par 125 punktiem – Somiju. Tai seko Zviedrija, Čehija, ASV un Vācija. Labāko divpadsmitniekā izmaiņu nav.

54 valstsvienību sarakstā lielākais kāpums par trim vietām padevies Kazachstānai, kas ieņem 16. vietu.

Latvijas sieviešu izlase 40 komandu vidū ir piedzīvojusi lielāko kritumu, noslidot lejup par četrām pozīcijām un ar 2195 punktiem ieņemot 22. vietu. Priekšā Latvijai izvirzījies Nīderlandē ar 2315 punktiem, Ķīna (2250 punkti), Polija (2235 punkti) un Kazachstāna (2225 punkti). Aiz Latvijas ar 2005 punktiem ir Lielbritānija un ar 2000 punktiem – Slovēnija. Vadošo sešniekā izmaiņu nav. Līderes ir ASV hokejistes ar 3600 punktiem, seko Kanada (3450 punkti) un Somija (3390 punkti), bet sešniekā ir arī Krievija, Šveice un Japāna. Tikai devītā ir Zviedrija. 2020. gada rangā iekļauti punkti arī par sniegumu 2020. gada pasaules hokeja čempionātā.

Latvijas hokejisti

(Turpināts 20. lpp.)

AICINĀJUMS

Teodora Reitera Fonds aicina atsaukties Reitera Kora dziedātāju bērņus, lai dalītos atmiņās un dokumentiem arhīvam un grāmatai par Reiteru. Zigrīda Plataiskalna. E-pasts: simfonija@e-apollo.lv. Tāl. +37128604759.

Latvijas un ASV kopuzņēmuks BALTINAMI piedāvā:

** Pirkst Jūsu daudzdzīvokļu namu vai tā daļu Rīgā
** Namu apsaimniekošanu un juridisko pārstāvēšanu Latvijā

A.Batarags 201-788-5315 (NJ)
abatarags@optonline.net
A.Padegs 845-462-3317 (NY)
apadegs@optonline.net

IZDEVĪGI APDROŠINĀJUMI

LRFA.org
215.635.4137

Veselības | Medicare | Dzīvības | Ceļojumu

LATVIAN AMERICAN SHIPPING LINE

Kravas pārvadājumi starp ASV un Latviju!

Visāda veida kravas sūtījumi: **pārcelšanās** (uz vai no Latvijas), **jūras transports, gaisa kravas** un arī naudas pārsūtījumi (caur Baltic Financial Services).

Aprīlī plānoto **paku sūtījumu atliksim uz maiju!**

Skat. lūdzu info. nākamās laikraksta LAIKS numuros un www.lasl.com!

Ar jautājumiem lūdzam: **zvanīt: 1-888-LATVIAN • rakstīt: info@lasl.com**

Mūžībā aizgājis mans mīlais vīrs, mūsu mīlais tēvs, vectēvs, vecvectēvs

VIESTARTS AISTARS

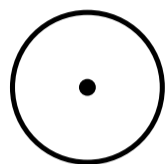
Dzimis 1927. gada 15. jūlijā Dobelē, Latvijā,
miris 2020. gada 1. aprīlī *Allegan, Michigan, ASV*

*Un katru pavasari
manu sasarkušo vaigu it ka noglāstīs
tava vieglā, labā roka.*

~ Zinta

Mīlestībā viņu sirdi paturēs

SIEVA VELTA, MEITAS DAINA UN ZINTA AR ĢIMENĒM

Mūsu mīļā draudzene ir pie Dieva

MILDA NANIJA PĒTERSONS, dzim. MIEZĪTIS

Dzimumi 1925. gada 7. novembrī Jelgavā, Latvijā,
mirusi 2020. gada 15. aprīlī Mančesterā, Ņūdžersijā

Mīlestībā viņu sirdi paturēs

ĀRIJA RESTBERGA AR ĢIMENI UN ĒRIKA MCCARTHY AR ĢIMENI

*Lai sapnis baltais manu dvēsl'i aijā,
Un klusais miers ar saviem spārnēm mani sedz,
Un dvēsele lai vienmēr augšup tiecas,
Pie Visuvarenā, kas visu zin un redz.*

No mums šķīries tēvs, vectēvs un vectētiņš

JĀNIS VASKIS

Dzimis 1923. gada 15. jūnijā Grostonas pagastā, Latvijā,
miris 2020. gada 6. februārī *Broadview Heights, OH*

Viņu vienmēr ar mīlestību atcerēsies
DĒLS ANDREJS AR ĢIMENI
MEITA ILZE AR ĢIMENI

*Putni zaros meklē dusu,
Mīļā saule projām steidz.
Puķes aizmieg klusu, klusu,
Diena savu gaitu beidz.
/Z. Dzenīte/*

Aizgājusi mūžībā mūsu mīļā

VIJA MANGULIS

Dzimumi 1932. gada 4. decembrī,
mirusi 2020. gada 16. aprīlī

Skumjās un mīlestībā piemin
ILGA UN MINTAUTS CAUNE, AUSMA UN JURIS EPERMAŅI
LITA UN INDULIS LAUZUMS, SILVIJA UN IGORS ŠTURMI
ĀRIJA UN NORMUNDS TREIJS
RITA GĀLE, IRĒNE KAMPARS, RŪTA RUDZĪTIS
INTA SAMS

*Viņa vairs nedzīvo sevī,
bet draugos...*

SARĪKOJUMI

SARĪKOJUMI

Redakcija lūdz lasītājus sazināties ar sarīkojumu un dievkalpojumu rīkotājiem, precizējot, vai paredzētie sarīkojumi notiks vai tie ir atcelti!

GAREZERS (MI)

Cienījamās Gaŗezera ģimenes!

Ceram, ka visi turaties veseli un droši šajās grūtajās dienās. Nosūtot mūsu piekto ziņojumu, mēs pateicamies par jūsu pacietību un atbalstu. Vēlamies atgādināt, ka izveidojam šo grupu, lai sīki izsekotu, kā Covid-19 pandēmija ietekmē Latviešu centru Gaŗezers, pievēršot uzmanību valsts, štata un citu organizāciju ziņojumiem. Lūdzu, turpiniet lietot www.garezers.org kā uzticamāko informācijas avotu sakarā ar informāciju par Gaŗezeru un Gaŗezera vasaras programmām!

Svarīgas maiņas:

- Kļiegēlu seguuma projekts un akcija **vēl turpināsies līdz 2020. gada 30. aprīlim.**

- Gaŗezera Supertalka ir pārceļta uz **sestdienu, 13. jūniju.**

- Gaŗezera akcionāru sēde ir pārceļta uz **sestdienu, 22. augustu.** Vadoties pēc statūtiem, akcionāru sēdi nav iespējams noturēt virtuālā platformā.

Vietējie, štata un federalās valdības norādījumi:

- Jaunie federalās valdības norādījumi www.whitehouse.gov/openingamerica ietekmēs arī Mičigānas štata rīkojumus un "atveršanās" procesu nākamajās nedēļās. Turpināsim Jūs informēt tad, kad saņemsim jaunu informāciju no Mičigānas gubernatora, visticamāk nākamajā nedēļā.

- **Mičigānas valdības rīkojumi NAV mainījušies** pagājušajā nedēļā. Ārkārtas deklarāciju un katastrofu rīkojums ir patlaban spēkā līdz 30. Aprīlim. Rīkojums, ka jāpaliek mājās, arī ir spēkā līdz 30. aprīlim. Kā jau iepriekš esam rakstījuši, **VISS Latviešu centrs Gaŗezers TURPINA BŪT SLĒGTS.**

- Atgādinām, ja vēlaties vēlreiz ar šo rīkojuma tekstu iepazīties, varat to atrast www.michigan.gov/coronavirus. Norādījumi ir obligāti, un to nepildīšanas gadījumā tiks piespriests naudas sods. Tomēr ir saņemti vairāki jautājumi un centīsimies atbildēt:

Vai norādījumi attiecas uz treilera īpašniekiem Atbalsis un Dzintaros? Jā. Tie attiecas uz visiem.

Vai norādījumi attiecas uz ģimenēm, kuŗām ir vasaras/zimas mājas Gaŗezērā? Jā.

Vai ir iespējams par šo laiku ievietot jaunu treileru vai izņemt veco? Nedrīkst, līdz kamēr gubernatora deklarācija atceļta un Gaŗezera administrācija to ir apstiprinājusi.

Vai ir iespējams apmesties savā treilerī vai aptirīt vidi? Nedrīkst...

Vai ir iespējams satikties ar draugiem ezermalā, pulcēties, maksķerēt, medīt, izmantot spēļlaukumus, šautuvi, labierīcības, satikties ar draugiem utml.

Nedrīkst...

Vai varu noīrēt kabīni vai istabu Baltā mājā? Nav iespējams.

Vai ir iespējams noskaidrot citus jautājumus? Jā, noteikti. Gaŗezera galvenais birojs turpina darboties ierobežotās stundās. Arī varat sazināties, izmantojot garezers@garezers.org

Vasaras programmu ziņojumi:

- Izsūtījam vēstuli visām programmas ģimenēm kas ir mūsu sarakstos par aptaujas rezultātiem un COVID-19 komandas darbu. Vēstule ģimenēm.

- Programmu vadītājas savā ik nedēļas kopsarunā piektdien, 17. aprīlī pārrunāja virtuālas vasaras programmu iespējas, ja tādas būtu piedāvātas, kā arī iespējamās maiņas darbinieku seminārā un programmās ja tās notiktu.

- Šajā laikā vasaras programmas nav atceltas. Kā jau visi var saprast, norādījumi mainās tikpat kā katru dienu. Gaidām jaunus protokolus no CDC un *American Camp Association* līdz aprīļa beigām.

- Ja programma(s) tiek atcelta(s), programmu iemaksas tiks atmaksātas.

Lūdzu, turpiniet bieži pārbaudīt mūsu saiti, jo var būt papildus jaunumi starp mūsu iknedēļas ziņojumiem. Turieties droši un veseli!

Gaŗezera Covid-19 komanda

LOSANDŽELOSA (CA)

Losandželosas latviešu namā (1955 Riverside Dr., Los Angeles, CA 90034).

Visidievkalpojumi aprīlī ir atcelti.

SIETLA (WA)

Sietlas latviešu sabiedriskais centrs (11710 3rd Ave. N. E. Seattle, WA98125). Mājas lapa: www.seattletlatviancenter.com

SV. PĒTERSBURGA (FL)

Sv.Pētersburgas latviešu biedrība (5220 Brittany Dr. S, Apt. 1410, St.Petersburg, FL 33715), tālr: 727-8272338.

Uzmanību! Mainījusies biedrības Facebook lapa, lūdzam sekot mūsu jaunajai lapai „Latviesu Biedrība St. Petersburg FL”. Sīkaku infomāciju par pasākumiem var uzzināt Biedrības Facebook lapā vai zvanot Dacei Nebarei Tel: 917-755-1391

TĒRVETE

Valdes sēdes – katru ceturtdien 19:30 Centrā.

Pensionāru sanāksmes pirmdienās, 13:00, Info: 514-992-9700. www.tervete.org

ZIEMEĻKALIFORNIJA

(425 Hoffman Ave, San Francisco), Info: www.zklb.wordpress.com, ZKLB sekr. un informāc.daļas vadītāja Una Veilande tālr.: 408-813-5104, e-pasts: u.a.veilande@gmail.com. Katru otrdienplkst. 20:00 koŗa mēģinājums.

DIEVKALPOJUMI

- **Bostonas latv. ev. lut. Trimdas dr:** (58 Irving St, Brookline MA 02445). Info: 617-232-5994, e-pasts: bostonastrimdasdraudze@gmail.com, tālr: 617-232-5994. Māc.

(Turpināts 19. lpp.)

DIEVKALPOJUMI

(Turpināts no 18. lpp.)

Igors Safins. Tālrs.: 617-935-4917. E-pasts: igorssafins@gmail.com. Runas stundas trešdienās 10:00 – 15:00. **Dievk. notiek 11:00.** Dievk., 12:00 Bībeles stunda.

Čikāgas latv. ev. lut. Ciānas dr.: (6551 W Montrose Ave, Chicago IL 60634), tālr.: 773-725-3820; E-pasts: cianasdraudze@gmail.com; www.facebook.com/Čikāgas-Ciānas-draudze-255043897965234. Dievk. notiek svētdienās 10:00. Pēc Dievk. kafijas galds. Māc. Gundega Puidza, tālr. biroja: 773-736-1295; mājās: 708-453-0534, E-pasts: puidza@yahoo.com.

Čikāgas latv. ev. lut. Sv. Pēterā dr.: (450 Forest Preserve Dr, Wood Dale IL 60191). Tālrs.: 630-595-0143. Māc. Ojārs Freimanis. Dr.pr. Uldis Pūliņš. Dievk. notiek svētdienās 10:00. Pēc Dievk. kafijas galds.

Čikāgas latv. baptistu dr.: (820 Ontario St, Oak Park, IL 60302). Māc. Oļģerts Cakars. Tālrs.: 708-383-5285.

Denveras latv. ev. lut. dr.: (10705 West Virginia Ave, Lakewood, CO 80226). Birojs atvērts ceturtdienās no 10:00 līdz 14:00. E-pasts: reglite@aol.com **Dievk. notiek svētdienās 9:30.** Pēc Dievk. sadraudzība.

Detroitas Sv. Paula latv. ev. lut. dr.: (30623 W. Twelve Mile Road, Farmington Hills, MI 48334). **Dievk. notiek svētdienās 10:00.** Seko sadraudzības stunda.

Dienviņģu latv. ev. lut. dr.: Shepherd of the Coast Luth. Church (1901 E Commercial Blvd, Ft. Lauderdale FL 33308). Info: Ilze Folkmane Gibbs, e-pasts: folkmane@hotmail.com Info: Andrejs Jugs, tālr.: 561-447-9050. **Dievk. notiek 14:00.** Pēc Dievk. visi lūgti pie kafijas galda!

Dienviņģu latv. ev. lut. dr.: baznīca (1927 Riverside Dr., Los Angeles CA 90039). **Dievk. notiek plkst. 11:00**

Mums visi dievkalpojumi aprīlī ir atcelti.

3. maijā plkst. 11.00 Ģimenes dienas dievkalpojums; pēc dievkalpojuma draudzes pilnsapulce baznīcas lejas zālē.

17. maijā plkst. 11.00 dievkalpojums ar dievgaldu, diakone Guna Reina

Dzamaikpleinas Trīsvienības latv. ev. lut. dr.: Unitarian Congregational Parish of Norton (2 W Main St, Norton, MA 02766). **Svētdienās 11:00 Dievk.** ar dievg. Kalpo mācītājs Dr. Jānis Keggi, draudzes sekretāre Zigrīda Kručkova, tālr.: 617-323-0615.

Filadelfijas latv. ev. lut. Sv. Jāņa dr.: (301 N Newtown Street Road, Newtown Square, PA 19073), tālr.: 6103532227. Māc. Ieva Dzelzgalvis

9. maijā UTENIS – draudzes īpašumā no plkst. 8:00 am līdz 2:00 pm.

Grandrapidulav. ev. lut. dr.: Faith Lutheran Church. 2740 Fuller Ave NE, Grand Rapids MI 49505

Tālrs.: 616-361-6003. Māc. prāv. Ilze Larsen, tālr.: 269-214-1010. Dr.pr. Ivars Petrovskis, tālr.: 616-975-2705. **Dievk. notiek 2x mēnesī 10:00.** Pēc Dievk. kafijas galds.

Kalamazū latv. apv. ev. lut. dr.: (122 Cherry Hill St, Kalamazoo MI 49996). Māc. A. Graham. **Dievk. notiek 10:00.** Pēc Dievk. kafijas galds.

Kalamazū latviešu ev. lut. apvienotā draudze seko noteikumiem un pašlaik nenotur dievkalpojumus baznīcā, bet arī mums nav nolemts datums, kad dievnamu atkal atvērs.

Svētdienu svētbriži māc. A. Graham vadībā notiek plkst. 10:00 (pēc austrumu laika) virtuālā vidē. Facebook **mājas lapa** Latvian Lutheran united church in Kalamazoo, un YouTube, atrodot kanālu **Latviešu apvienotā draudze Kalamazoo.**

Klīvlāndes apvienotā latv. ev. lut. dr.: (1385 Andrews Ave, Lakewood, OH 44107) **Draudzes Dievk. notiek svētdienās 11:00. Bībeles stundas notiek 10:00 katra mēneša otrajā un ceturtajā trešdienā.** Baptistu dr.: Bethel Baptist Church (2706 Noble Rd, Cleveland 44121) dievk. Notiek svētdienās 14:30.

Linkolnas apv. latv. ev. lut. dr.: (3300 C St, Lincoln NE 68510). Māc. Gija Galiņa, tālr.: 402-475-8106. Dr.pr. Kārlis Indriksons, tālr.: 402-438-3036. **Dievk. notiek 1. un 4. svētdienā 10:00.** Otrajā svētdienā Dievk. angļu valodā. Pensionāru saiets katru otro ceturtdienu.

Mančesteras latv. ev. lut. dr.: (21 Garden St, Manchester, CT 06040). Dr.pr. Astra Vilinskis, tālr.: 413-568-9062.

Milvoku latv. ev. lut. Sv. Trīsvienības dr.: (1853 N 75th St, Wauwatosa WI 53213), tālr.: 414-258-8070. Māc. Janis Ginters tālr.: 2607975695 Draudzes priekšnieks: Andrejs Junge tālr.: 4144166157. **Dievk. notiek svētdienās 10:00.**

Mineapoles – St. Paulas latv. ev. lut. dr.: (3152 17th Ave S, Minneapolis MN 55407). Pēc Dievk. sadraudzība.

Montrealas latv. Trīsvienības ev. lut. dr.: Trinity Latvian Church (P.O. Box 39, Station NDG, Montreal QC H4A 3P7), tālr.: 514-992-9700. www.draudze.orgvai www.tervete.org Dievk. vada dr. pr. Jānis Mateus un Vik. Zvirgzds. tālr.: 5144812530, e-pasts: prez@draudze.org. Dievkalpojumi Centrā.

Ņūbrānsvikas un Leikvudas latv. ev. lut. dr.: Draudzes dievnams (12 Gates Ave, East Brunswick, NJ 08816). Māc. Ieva Pušmucāne-Kineyko, tālr.: 908-638-1101, e-pasts: latvianlutheranchurch@gmail.com. **Dievk. notiek 13:30.**

21. maijs 11:00 Debesbraukšanas dienas svētki; Bībeles stunda.

31. maijs 13:30 Dievkalpojums ar dievgaldu – **Vasarsvētki.** **Ņujorkas latv. ev. lut. dr.:** Jonkeru bazn., 254 Valentine Ln, Yonkers NY

Salas bazn., 4 Riga Ln, Melville NY

St. Andrew bazn., 335 Reynolds Ave, Parsippany NJ

Seafarers, 123 East 15th Street, New York, NY

Priedaine, 1017 State Rte 33, Freehold NJ

Salas bazn. plkst. 10:30 dievk., māc. Saliņš.

Ročesterasev. lut. Krusta dr.: Atonement Lutheran Church (1900 Westfall Rd, Rochester NY 14618).

Saginavas latv. ev. lut. dr.: (128 N Elm Str, Saginaw, MI 48602)

Mācītāja Biruta Puiķe-Wilson, mob. (269)2675330. Kontaktpersona Mary Beth Dzirnīs, mob. (989)781-1163. E-pasts: dzirnīs@chartermi.net

Dievkalpojumi vienreiz mēnesī, 1:00 pēcpusdienā, seko kafijas galds ar groziņiem.

Sandiego latv. ev. lut. dr.: Ascension Lutheran Church (5106 Zion Ave, San Diego, CA 92120), Dr. pr. Jānis Legzdīņš, tālr.: 858-598-5451, e-pasts: jlegzdins@san.rr.com. Pēc Dievk. kafijas galds.

6. jūnijs plkst. 12.00 diakone Guna Reins. Aizvesto Piemiņas Dievkalpojums; kafijas galds ar groziņiem.

Sentluisas latv. ev. lut. dr.: Christ Lutheran bazn. (#1 Selma Ave, Webster Groves, MO 63119). Dievk. vadīs Māc. Dace Skudiņa. Dr. pr. I. Kalniņa, tālr.: 314 457 1830, kalninsirene@gmail.com.

Sietlas ev. lut. dr. (11710 3rd Ave. N.E. Seattle, WA 98125)

Dievkalpojumi notiek 10:30. Prāveste D. Cilne, tālr.: 206-674-9600; e-pasts: cilnis@earthlink.net. Baznīcas mājaslapa: www.seattlelatvianchurch.org

Dievkalpojumi ar sīkoku Sietlas latviešu centrā ir atcelti līdz aprīļa beigām.

Skenekedijas latv. ev. lut. dr.: Trinity Lutheran Church (35 Furman St, Schenectady NY 12308). Diakone Linda Sniedze-Taggart.

Nākamais dievkalpojums ir paredzēts 17. maijā.

St. Pētersburgas latv. ev. lut. dr.: Dievk. notiek 14:00 katru pirmo un trešo svētdienu Faith Lutheran baznīcā (2601 49th Str. N, St. Petersburg, FL), Māc. Aivars Pelds, tālr.: 727-368-0935

Sv. Pētersburgas latviešu ev. luterāņu draudzes ziņas:

Draudzes mācītājs Aivars Pelds, Draudzes priekšiece Aija Norbergs.

Par visiem neskaidriem jautājumiem var griezties pie mācītāja 727-368-0935.

Draudzes locekļu ziedojumus pirms katra dievkalpojuma vai pa pastu pieņems draudzes kasiēris Andris Ritums. **Lūdzu, centieties ziedot!**

Pasta adrese: 2862 Weathersfield Ct. Clearwater, FL 33761.

Draudzes altāra ziedu kārtotāja ir Kitija Treimanis. Lūdzu, esiet atsaucīgi, atvieglējiet viņas darbu un piesakieties viņai pa tālruni: 727-540-9078.

Tērvete – Trīsvienības draudze: Dievkalpojumi centrā. tālr.: 514-992-9700, www.draudze.org. Māc. Zvirgzda tālr.: 613-400-3288, e-pasts: zvirgzds@me.com. Māc. Jānis Mateus.

Toronto – Sv. Jāņa ev. lut. latv. dr.: (200 Balmoral Ave, Toronto, ON M4V 1J6), tālr.: 416-921-

Daugavas Vanagu

Dienviņģu apvienība sērās piemin savus 2019. gadā aizgājušos biedrus (MB – mūža biedrs)

PĒTERIS SIMSONS

Dzimis 1927. gada 16. janvārī – miris 2019. gada 29. janvārī

IRĒNE GNERLICH (MB)

Dzimis 1925. gada 28. jūnijā – mirusi 2019. gada 26. maijā

JĀNIS RIPA (MB)

Dzimis 1944. gada 17. jūnijā – miris 2019. gada 16. jūlijā

Gadu pēc gada zemē graudus sējāt,
Sējāt ir sirdis labu mums, kur spējāt;
Paši kā graudi zemē jūs nu sēti,
Dusiet nu svēti!

/Ludis Ludvigs Bērziņš/

2019. gadā mūžībā aizgājuši Klīvlāndes DV Apvienības biedri

GUNĀRS VEVERIS

dzimis 1923. gada 10. maijā
miris 2019. gada 26. janvārī

EDGARS BEDRĪTIS

dzimis 1926. gada 9. oktobrī
miris 2019. gada 27. janvārī

VALDA BALODIS

dzimusi 1927. gada 10. septembrī
mirusi 2019. gada 11. aprīlī

DAINA ŪDRIS

dzimusi 1939. gada 27. jūnijā
mirusi 2019. gada 7. jūnijā

IGORS SKRIBLIS

dzimis 1931. gada 10. jūnijā
miris 2019. gada 20. jūnijā

VELTA PIČUKĀNS

dzimusi 1928. gada 4. augustā
mirusi 2019. gada 15. augustā

MARĢERS GRĪNS

dzimis 1928. g. 2. decembrī
miris 2019. gada 4. novembrī

RASMA ARSONS

dzimusi 1926. gada 9. februārī
mirusi 2019. gada 10. decembrī

Ak, retākas rindas...

Viņus mīlā piemiņā paturēs

DAUGAVAS VANAGU APVIENĪBA KLĪVLĀNDĒ

Dieva mierā aizgājusi

**DZIDRA LAIMA VANAGA BĒRZIŅA,
dzim. SAULESKALNA**

Dzimusi 1920. gada 2. maijā Rēzeknē, Latvijā,
mirusi 2020. gada 22. aprīlī Pitsburgā, Pensilvanijā

Viņu mīlā piemiņā paturēs

PITSBURGAS LATVIEŠU EV. LUT. DRAUDZE

3327, E-pasts: baznica@bellnet.ca. Info: www.stjohnslatvian.ca. Māc. Ģirts Grietiņš (adrese: 40 Hollyberry Trail, North York ON M2H 2S1), tālr.: 6479865604, e-pasts: grietins@gmail.com. Dr. pr. Kārlis A. Jansons, tālr.: 9053385613, e-pasts: kjan27@gmail.com. Pr. vietn. Sibilla Korule. Dāmu kom.pr. Maija Sukse, tālr.: 4162214309.

Vašingtonas (DC) latv. ev. lut. dr.: Draudzes nams (400 Hurlay Ave, Rockville, MD 20850-3121), tālr.: 301-251-4151, e-pasts: dcdraudze@gmail.com. Info: www.dcdraudze.org. Mācītāja prāv. Anita Varsberga Pāža, mob.

tālr.: 301-302-3270, e-pasts: macanitavp@gmail.com, dr.pr. Dace Zalmane (tālr. 703/442-8458 un e-pasts-dzalmanis@yahoo.com).

Lūgums sūtīt SARĪKOJUMU un DIEVKALPOJUMU ziņas uz e-pastu: rigaven@aol.com – Inese Zaķis – ne vēlāk kā PIEKTDIENĀS.

LATVIJAS SPORTISTI LATVIJĀ UN PASAULĒ

(Turpināts no 17. lpp.)

Par turnīriem, kas netika izspēlēti koronavīrusa pandēmijas dēļ, punkti tiks piešķirti atbilstoši numuriem, ar kādiem valstis bija izsētas turnīrā, kā paredzēts IIHF Sporta noteikumos.

Par 2021. gada pasaules hokeja čempionāta norises vietām tiks lemts nākamajā IIHF kongresā. Jaunais pasaules rangs nosaka arī numurus, ar kādiem izlases būs izsētas 2022. gada Pekinas Olimpisko spēļu turnīrā. A grupā spēlēs Kanada (izlikta ar pirmo numuru), ASV (6.), Vācija (7.) un Ķīna (12.), B grupā tiksies Krievija (2.), Čehija (5.), Šveice (8.) un 3. kvalifikācijas turnīra uzvarētāja (11.), bet C grupā – Somija (3.), Zviedrija (4.), 1. kvalifikācijas turnīra uzvarētāja (9.) un 2. kvalifikācijas turnīra uzvarētāja (10.).

Viriešu komandu olimpiskā kvalifikācija jau ir sākusies 2019. gada novembrī un noslēgsies ar trim turnīriem, kuŗi paredzēti no 2020. gada 27. līdz 30. augustam. D grupā par vienīgo ceļazīmi uz Pekinu Bratislavā cīnīsies Slovēnija, Baltkrievija, Austrija un Polija, E grupā Rīgā tiksies **Latvija, Francija, Itālija un Ungārija**, bet F grupā pagaidām vēl nenoteiktā pilsētā Norvēģijā spēlēs Norvēģija, Dānija, Dienvidkoreja un Slovēnija. Sievietēm olimpiskajās spēlēs A grupā būs ASV (1.), Kanada (2.), Somija (3.), Krievija (4.) un Šveice (5.), bet B grupā – Japāna (6.), triju kvalifikācijas turnīru uzvarētājas (7., 8. un 9.) un Ķīna (10.). Tiesības uzņemt olimpisko kvalifikācijas grupu tiek piešķirtas atbilstoši vietai pasaules ranga pozīcijā. Tas nozīmē, ka komandām, kas ieņem 7. līdz 9. vietu, Čehijai, Vācijai un Zviedrijai būs tiesības rīkot olimpisko kvalifikācijas turnīru. Paredzētie spēļu datumi ir no 2021. gada 11. līdz 14. februārim. Latvijas valstsvienības dalība saskaņā ar vietu pasaules rangā paredzēta no trešā priekškvalifikācijas turnīra, kas ir priekšpēdējā pakāpe olimpisko spēļu atlases sietam.

Skujiņš finišē 11. vietā

25. aprīļa, vakarā platformā Rouvy aizvadītas prestižās e-riteņbraukšanas tūres Digital Swiss5 ceturtās sacensības. 36,8 km garajā virtuālajā sacīkstē Latvijas čempions grupas braucienā Toms Skujiņš finišēja 11. vietā. Triumfēja Šveices Nacionālās komandas sportists Stefans Kings, kuŗš pēdējā trases daļā apsteidza titulēto austrālieti Maiklu Met-

// FOTO: Skujiņš no labās

jūsu, informē Latvijas Riteņbraukšanas federācija.

Ceturtajās Digital Swiss5 tūres sacensībās piedalījās 60 riteņbraucēji. Trek – Segafredo sastāvā bija izvēlējuši Latvijas čempionu Tomu Skujiņu, Austrālijas braucēju Viljamu Klārku un britu Čārliju Kotermanu.

Žagars nepiedalīsies šī gada NBA draftā

Latvijas basketbola talants Artūrs Žagars nolēmis nepiedalīties šī gada draftā, vēsta ASV raidorganizācijas ESPN apskatnieks Džonatans Givonijs. Kā vēsta Givonijs, šī gada draftā nepiedalīsies Žagars, kā arī vēl divi basketbolisti, kuŗi iepriekš publiski nebija komentējuši savus nodomus pirms drafta ceremonijas.

Artūrs Žagars

Žagars jau pērn atsauca dalību no NBA drafta, kuram viņš varēs pieteikties arī nākamgad, bet 2022. gadā basketbolistu varēs izraudzīties jebkuŗš klubs ligā. Iepriekš Ziemeļamerikas mediji ziņoja, ka basketbolists varētu tikt izraudzīts pirmās kārtas beigās vai otrās sākumā. Žagars šosezon Spānijas spēcīgākajā čempionātā pārstāvēja Badalonas Joventut komandu, kuŗas rindās aizvadīja 21 spēli, caurmērā spēlējot 2,5 punktus.

PK kamanīņu sportā – sieviešu divnieku sacensības

2021./2022. gada Pasaules kausā kamanīņu sportā varētu debitēt sieviešu divnieku sacensības, paziņojusi Starptautiskā Kamanīņu sporta federācija (FIL). Kopš 2018./2019. gada sezonas sieviešu divnieku sacensības notiek Pasaules kausa izcīņā jauniešiem un šogad šī disciplīna debitēja Jaunatnes ziemas olimpisko spēļu programmā. FIL paziņojusi, ka gatavos piedāvājumu nākamajā sezonā sieviešu divniekus iekļaut Pasaules kausā junioriem. Plānots, ka 2021./2022. gada sezonā dāmu divnieki debitēs Pasaules kausā. Šogad Jaunatnes ziemas olimpiskajās spēlēs bronzas medaļu izcīnīja Latvijas divnieks Viktorija Ziediņa/Selīna Elizabete Zvilna.

Mārtiņš Pļaviņš: Ēģiptē dienas paskrien ātri

Populārais plūdmales volejbolists Mārtiņš Pļaviņš par iestrēgšanu Ēģiptes kūrortpilsētā Hurgadā nebūt nav pikts. Viņš izmanto šo laiku lietderīgi, pavadot to kopā ar ģimeni – sievu Lieni un trim meitām – Keitu, Evu un Elīzu, kā arī centīgi trenējoties un kaļot nākotnes plānus. Plašsaziņas līdzekļiem Mārtiņš pastāstīja:

„Mūsu plānā šajā laikā bija treniņnometne Ēģiptē – līdz ar to viss ir pēc plāna! Ēģipte ir ideāla vieta, lai trenētos – dzīvoju ar ģimeni slēgtā teritorijā, kur atrodas viss sadzīvei un treniņiem nepieciešamais. Arī bērniem šeit ir ļoti labi apstākļi, jo meitas var daudz laika pavadīt svaigā gaisā un peldēties.

Uz Ēģipti atlidojām 16. martā. Ilgi domājām, ko darīt, bet beigās nolēmām, ka tomēr jālido, jo Edgars (plūdmales volejbolists Edgars Točs, ar kuŗu Mārtiņš spēlēja tandēmā) un treneris jau bija šeit, un vēl nebija paziņots, ka Olimpiskās spēles pārcels uz 2021. gadu. Arī apdrošinātāji nesegtu zaudējumus, kas rastos, ja mēs paliktu Latvijā. Laiks Ēģiptē tiek pakārtots treniņiem – noteikti ir rīta rosme, treniņš smiltīs un fiziskais treniņš. Ja būtu skaidrība par sezonu, tad noteikti būtu arī otrs treniņš smiltīs. Brīvdienās es aizeju uz veikalu un iegādājos visu nepieciešamo – galvenokārt tie ir augļi un gaļa. Protams, pauze sportā mūs ietekmē negatīvi, jo atbalsts katram nākamajam gadam ir atkarīgs no iepriekšējā gadā sasniegtajiem rezultātiem. Un izskatās, ka šogad sacensību nebūs... Bet labā ziņa ir tā, ka Latvijas Olimpiskā vienība (LOV) informējusi, ka viņu atbalsts nemainīsies arī 2021. gadā, jo Latvijā mūsu sporta veidā LOV atbalsts ir ļoti svarīgs. Jā, situācija nav patīkama, bet mūsu karjera nebeidzas 2020. gadā. Doma ir cīnīties arī par ceļazīmi uz 2024. gada Olimpiskajām spēlēm. Tā ka jāturpina trenēties ar domu par nākotni...

KNAB aizturējis Ingrīdu Amantovu

Korupcijas novēršanas un apkarošanas birojs (KNAB) aizturējis Murjāņu Sporta ģimnazijas direktori, Ropažu novada domes deputāti Ingrīdu Amantovu, liecina Latvijas Televīzijas

un aģentūras LETA rīcībā esošā informācija.

Ingrīda Amantova

Amantova aģentūrai LETA atzina, ka viņa tiesām tikusi aizturēta, taču viņa uzskata, ka tas ir pārpratums. Vaicāta, ar ko saistīta viņas aizturēšana, ģimnazijas direktore teica, ka sīkākās detaļas pašlaik „negrīb un nevar” atklāt. Kriminālprocess sāks 15. aprīlī par dienesta viltojumu mantkārīgā nolūkā un krāpšanas mēģinājumu. Pēc procesuālo darbību veikšanas amatpersonai piemērots aizdomās turētā statuss un ar brīvības atņemšanu nesaistīti drošības līdzekļi, proti, aizliegums ieņemt noteiktu amatu un tuvo ties noteiktām personām.

Latvijas Olimpiskās komitejas (LOK) valde pieprasījusi un saņēmusi no Murjāņu sporta ģimnazijas direktores Ingrīdas Amantovas iesniegumu par atkāpšanos no LOK ieņemamajiem amatiem. Tāpat LOK valde pieprasījusi paskaidrojumu no Ingrīdas Amantovas par radušos situāciju, kā arī skaidrojumu lūgts sniegt Izglītības un zinātnes ministrijai (IZM), par to kā tiks turpmāk organizēts darbs Murjāņu sporta ģimnazijā.

Volejbols

Eiropas Volejbola konfederācija (CEV) pieņēmusi lēmumu atcelt šogad paredzētos Zelta un Sudraba līgas turnīrus, vēsta Latvijas Volejbola federācija (LVF). CEV paziņoja par “Maršala plānu” Eiropas volejbola atbalstam, kā arī viesla lielāku skaidrību par pārtraukto volejbola notikumu likteni un sacensībām nākotnē. Latvijas volejbolam būtiskākais ir šā gada Eiropas Sudraba līgas turnīru atcelšana. CEV administrācijas padome volejbolā ir atcēlusi Eiropas Zelta un Sudraba līgu sacensības, kas bija paredzētas maija beigās un jūnijā. Viriešu izlasei Sudraba līgā grupā bija jātiekas ar Grieķiju un Luksemburgu, bet sieviešu valstsvienības pretinieces grupā bija Grieķija un Portugāle. Līdz ar to Latvijas viriešu un sieviešu izlasēm nākamās oficiālās sacensības būs 2021. gada Eiropas čempionāta kvalifikācijas turnīri. Šobrīd CEV par no 15. augusta

līdz 6. septembrim paredzēto turnīru pārcelšanas uz vēlāku laiku beigu datumu noteikusi 1. jūliju. Šādā gadījumā tiek izskatīta iespēja kvalifikācijas sacensības rīkot no 2021. gada 1. līdz 17. janvārim. Finālturnīri plānoti 2021. gada augustā un septembrī.

Handbols

Eiropas Handbola federācijas (EHF) Izpildkomiteja videokonferencē pieņēmusi vairākus būtiskus lēmumus attiecībā pret izlašu turnīriem. Viens no tiem paredz, ka 2021. gada pasaules čempionāta kvalifikācijas play-off 1. un 2. kārtas netiks izspēlētas, vietas finālturnīrā sadalot pēc Euro 2020 reitinga. Tādējādi arī Latvijas izlasei tiek liegta iespēja pacīnīties par tikšanu uz pasaules čempionātu, kas risināsies Ēģiptē. Latvijas handbola sakarā šobrīd skarbakais bijis attiecībā pret pasaules čempionāta kvalifikāciju. EHF Izpildkomiteja secinājusi, ka jūnijā nekādas handbola sacensības nevarēs notikt, kā rezultātā tiek pilnībā atcelta pasaules čempionāta kvalifikācijas 1. un 2. kārtā. Latvijai play-off pirmajā kārtā bija jāspēlē pret Izraēlu. Sākotnēji šīs spēles no aprīļa tika pārceltas uz jūniju, bet šobrīd ir skaidrs, ka arī jūnijā tās diemžēl netiks aizvadītas.

DAŽOS VĀRDOS

• Šā gada pārceltais Londonas maratons var kļūt par tikai elites skrējējiem domātu, sestdien, 25. aprīlī, britu raidorganizācijai BBC sacīja sacensību organizators Hjū Brešers. Viņš piebilda, ka tas ir tikai viens no “desmit scenārijiem”, ko šobrīd izskata viņa komanda. Sacensībām Lielbritānijas galvaspilsētā bija paredzēts notikt svētdien, bet koronavīrusa uzliesmojuma dēļ tas ir atlikts līdz 4. oktobrim.

• Pasaules čempionāts plūdmales volejbolā koronavīrusa dēļ pārcelts no 2021. uz 2022. gada jūniju, paziņojusi Starptautiskā Volejbola federācija (FIVB).

• Dažas Nacionālās basketbola asociācijas (NBA) komandas nākamajā piektdienā, 1. maijā, varēs sākt izmantot treniņu halles, vēsta Ziemeļamerikas mediji. The Associated Press, atsaucoties uz anonīmu avotu līgā, ziņo, ka treniņi būs brīvprātīgi un tikai individuāli, bet grupu nodarbības un komandu organizēti treniņi nebūs atļauti.

• Ekipāžu motokrosa 2020. gada pasaules čempionāta kalendārā sākotnēji bija paredzēti 11 posmi, tagad palikuši tikai seši, informē meistaršacīkšu rīkotāji. Sacensību sezonu tagad varētu atklāt posms Igaunijas ciemā Langē 12. jūlijā, bet pēdējais posms ielānāts Vācijas trasē Rūdersbergā 20. septembrī. Sporta ziņas sakopojis P. KARLSONS